

หนังสือรวมบทความ | ABSTRACT BOOK

งานประชุมวิชาการรัฐประศาสนศาสตรระดับชาติ ครั้งที่ ๒๐

The 20th National Conference on Public Administration

สมาคมรัฐประศาสนศาสตร์แห่งประเทศไทย
การประชุมวิชาการรัฐประศาสนศาสตรระดับชาติ ครั้งที่ ๒๐
วันพฤหัสบดีที่ ๑๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๘
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

หนังสือรวมบทความย่องานประชุมวิชาการรัฐประศาสนศาสตร์ระดับชาติ ครั้งที่ 20 Abstract Book the 20th National Conference on Public Administration

พิมพ์ครั้งแรก มีนาคม พุทธศักราช 2568

ลิขสิทธิ์ของสมาคมรัฐประศาสนศาสตร์แห่งประเทศไทย

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ

สมาคมรัฐประศาสนศาสตร์แห่งประเทศไทย.

หนังสือรวมบทความย่องานประชุมวิชาการรัฐประศาสนศาสตร์ระดับชาติ ครั้งที่ 20 = Abstract book the 20th national conference on public administration.-- กรุงเทพฯ: สมาคมรัฐประศาสนศาสตร์แห่งประเทศไทย, 2568.

131 หน้า.

1. รัฐประศาสนศาสตร์. I. ชื่อเรื่อง.

351

ISBN 978-616-94784-0-9

กองบรรณาธิการ

ศาสตราจารย์ ดร.อัมพร อารังลักษณ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวนธง ครุฑจั่น

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิทักษ์ ภูตระกูล

อาจารย์เสกศักดิ์ อยู่ดี

นางสาวมณีชัชวาล มณีศรี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปรีชญาณ์ นักฟ่อน

อาจารย์เสรี บุญรัตน์

อาจารย์สุธิญา พรหมมาก

คณะกรรมการฝ่ายประสานงานและจัดประชุมวิชาการรัฐประศาสนศาสตร์ระดับชาติ ครั้งที่ 20

จัดทำโดย

สมาคมรัฐประศาสนศาสตร์แห่งประเทศไทย

คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ถนนพระจันทร์ เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร 10200

โทรศัพท์ 06 2842 4456 Email: thaipaata@gmail.com

หมายเหตุ: หนังสือรวมบทความนี้ใช้เพื่อการอ้างอิงและขัอดคิดเห็นในเนื้อหาบทความหรือเอกสารที่นำมาเผยแพร่ในวารสารนี้เป็นของผู้เขียน แต่ผู้เขียนไม่มีความเกี่ยวข้องกับสมาคมรัฐประศาสนศาสตร์แห่งประเทศไทยแต่อย่างใด

คำนำ

ปีที่ 50 ของสมาคมรัฐประศาสนศาสตร์แห่งประเทศไทยอย่างสมบูรณ์ นับเป็นปีที่ประสบความสำเร็จอีกก้าวหนึ่งในการพัฒนากิจกรรมของสมาคมรัฐประศาสนศาสตร์แห่งประเทศไทย ให้เป็นยอมรับในแวดวงวิชาการในหลายด้าน ไม่ว่าจะเป็นการจัดงานประชุมวิชาการระดับชาติที่เป็นไปตามเกณฑ์กำหนดตำแหน่งวิชาการของกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ที่ทางสมาคมรัฐประศาสนศาสตร์แห่งประเทศไทยได้ปฏิบัติมาตั้งแต่ต้น และการพัฒนาคุณภาพของวารสารสมาคมรัฐประศาสนศาสตร์แห่งประเทศไทย (PAAT Journal Online) ให้เข้าสู่ระบบฐานข้อมูลวารสาร ThaiJO และได้รับการจัดอันดับจาก Thai-Journal Citation Index: TCI ในกลุ่ม 2 นับเป็นเรื่องน่ายินดียิ่ง

การประชุมวิชาการด้านรัฐประศาสนศาสตร์ระดับชาติครั้งที่ 20 นี้ ยังคงเป็นเวทีวิชาการเปิดโอกาสให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อนำมาสร้างองค์ความรู้ใหม่ทางด้านรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์จากผู้นำเสนอบทความที่มาจากสถาบันการศึกษาต่าง ๆ จากทุกภูมิภาคในประเทศไทย และมีโอกาสได้พบปะ ขยายเครือข่ายความร่วมมือกันระหว่างบุคลากรในแวดวงวิชาการ ในปีนี้ มีบทความนำเสนอ จำนวน 59 บทความ แต่ละห้องนำเสนอบทความยังได้รับเกียรติในการวิพากษ์เพื่อการพัฒนาโดยผู้ทรงคุณวุฒิและมีประสบการณ์ในแวดวงรัฐประศาสนศาสตร์มาอย่างยาวนานจำนวน 3 ท่านต่อห้องนำเสนอ ซึ่งหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับการปรับแก้ไข และเผยแพร่ในวารสารสมาคมรัฐประศาสนศาสตร์แห่งประเทศไทยต่อไปในปีที่ 7 ที่จะมีการเผยแพร่ จำนวน 3 ฉบับต่อปีโดยยังไม่คิดค่าบริการในปีนี้

งานประชุมวิชาการครั้งนี้ เกิดขึ้นได้ด้วยความร่วมมือจากทุกฝ่ายในเครือข่ายของสมาคมรัฐประศาสนศาสตร์แห่งประเทศไทย ที่ได้ร่วมกันเป็นเจ้าภาพให้ความสนับสนุนทั้งงบประมาณบุคลากร สถานที่ และความช่วยเหลือในรูปแบบอื่น ๆ ในการจัดการประชุมวิชาการนี้ ในการร่วมนำเสนอบทความวิชาการและงานศึกษาที่น่าสนใจ นอกจากนี้ เวทีวิชาการนี้ยังเกิดขึ้นได้โดยนักวิชาการและผู้สนใจศึกษาในประเด็นต่าง ๆ จากทั่วทุกภูมิภาคของประเทศ

ทั้งนี้ คณะผู้จัดงานขอขอบพระคุณ คณะผู้บริหาร ทีมงานทุกคนและเจ้าหน้าที่ ทุกฝ่ายของทุกสถาบันที่มีส่วนช่วยสนับสนุน เสียสละทั้งเวลาและแรงกายในการจัดงานประชุมวิชาการในครั้งนี้ ให้เกิดขึ้นและดำเนินกิจกรรมได้มาอย่างต่อเนื่องทุกปี ณ ที่นี้

คณะผู้จัดทำ

ศาสตราจารย์ ดร.อัมพร อารังลักษณ์

13 มีนาคม 2568

สาส์นจากนายกสมาคมรัฐประศาสนศาสตร์แห่งประเทศไทย

ปีที่ 50 ของสมาคมรัฐประศาสนศาสตร์แห่งประเทศไทย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในการเป็นเจ้าภาพหลักในการจัดประชุมใหญ่สามัญประจำปี 2568 และการจัดประชุมวิชาการด้านรัฐประศาสนศาสตร์ระดับชาติ ครั้งที่ 20 ขึ้น ในวันที่ 13 มีนาคม 2568 ณ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หัวข้อการประชุม “ความท้าทายการพัฒนาเมืองอย่างยั่งยืนในอนาคต: มุมมองทางสังคมศาสตร์” (Next Generation Urban Sustainability Challenges: A Social Sciences Perspective)”

โดยได้รับเกียรติการกล่าวปาฐกถา หัวข้อ “การจัดการทางสังคม กับการเปลี่ยนแปลงของโลกอนาคต” โดย รองศาสตราจารย์ ดร.ชลวิทย์ เจียรจิตต์ รักษาการอธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และหัวข้อ “เมืองกับความท้าทาย ภายใต้การเปลี่ยนแปลงของโลกอนาคต” โดย คุณวีระศักดิ์ ไควสุรัตน์ มีผู้สนใจร่วมส่งผลงานวิชาการจากนิสิต นักศึกษา นักวิจัยและอาจารย์จำนวนรวม 59 เรื่อง ผ่านการนำเสนอแบบปากเปล่าด้วยระบบการประชุมแบบผสมทั้งแบบในห้องนำเสนอและผ่านระบบประชุมแบบออนไลน์ นอกจากนี้ยังมีการแข่งขันการกล่าวสุนทรพจน์ ในระดับมัธยมศึกษาและระดับปริญญาตรี

การจัดงานครั้งนี้สมาคมรัฐประศาสนศาสตร์แห่งประเทศไทย ได้รับความอนุเคราะห์สนับสนุนจากสถาบันในเครือข่าย ทั้งงบประมาณ บุคลากรทำงานด้านต่าง ๆ และระบบการจัดการเบื้องหลังจากหลายสถาบัน เช่น สถาบันพระปกเกล้า คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ คณะรัฐศาสตร์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และบริษัทพีเอ็มพลัส คอร์ปอเรชั่น เป็นต้น ในนามของสมาคมรัฐประศาสนศาสตร์แห่งประเทศไทย ขอขอบคุณในความเอื้อเฟื้อ สนับสนุนในการจัดงานประชุมวิชาการนี้

ในการจัดงานประชุมวิชาการด้านรัฐประศาสนศาสตร์ระดับชาติครั้งที่ 20 นี้ ได้รับความสนับสนุนจากผู้บริหารของสถาบันเจ้าภาพ คณะบดีคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บุคลากร และนักศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ให้การสนับสนุนในการจัดงานประชุม ทั้งสถานที่จัดงาน การจัดทำรูปเล่มรวมบทความ และจัดหาของที่ระลึกแจกผู้เข้าร่วมประชุมในงาน ในนามของสมาคมรัฐประศาสนศาสตร์แห่งประเทศไทย ขอขอบพระคุณในความกรุณาให้เกียรติเป็นเจ้าภาพจัดงานร่วมกับสมาคมฯ และสถาบันในเครือข่าย ได้เรียนรู้แลกเปลี่ยนประสบการณ์ร่วมกัน

นอกจากนี้ ขอขอบพระคุณคณะกรรมการบริหารสมาคมรัฐประศาสนศาสตร์แห่งประเทศไทย ทีมงานจิตอาสาแต่ละฝ่ายของสมาคมฯ ผู้อยู่เบื้องหลังการทำงาน ทั้งทีมงานประสานการเรียงเล่มนำโดยอาจารย์พิชักษณ์ ภูตระกูลและนางสาวมณีนีชวัล มณีศรี ผู้รับผิดชอบประสานงานตอบข้อซักถามและติดต่อประสานงานกับผู้นำเสนอของสมาคม ฝ่ายประชาสัมพันธ์ที่เข้มแข็งโดยผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิตรลดา ไชยะ ฝ่ายการเงิน อาจารย์บริบูรณ์ ฉลอง เจริญนิเทศสมาคม ทีมงานวารสารที่เข้มแข็ง PAAT Journal Online นำโดย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวนธง ครุฑจ้อน จากมหาวิทยาลัยทักษิณ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริวัฒน์
เปลี่ยนบางยาง และรองศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญศรี ฉิรินัง จากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

สุดท้ายนี้ ในนามคณะกรรมการบริหารสมาคมรัฐประศาสนศาสตร์แห่งประเทศไทย ดิฉัน
ขอขอบพระคุณทุกท่านแม้จะไม่สามารถเฝ้าชมได้ครบถ้วนในที่นี้ และทุกสถาบันอีกครั้งหนึ่งที่ร่วมกันงาน
ประชุมวิชาการด้านรัฐประศาสนศาสตร์ระดับชาติ ครั้งที่ 20 นี้จนประสบความสำเร็จ และหวังเป็นอย่างยิ่งว่า
ทุกท่านจะได้รับประโยชน์จากข้อคิดเห็นเชิงสร้างสรรค์ นำไปปรับปรุง ต่อยอด และพัฒนาผลงานตนเองให้ไปสู่
การปฏิบัติได้ เกิดประโยชน์ต่อตนเอง หน่วยงาน สังคมและประเทศอย่างยั่งยืน หากมีข้อขาดตกบกพร่อง
ประการใด ทางผู้จัดงานยินดีน้อมรับเพื่อนำไปพัฒนาให้ดียิ่งขึ้นในโอกาสหน้า

ด้วยความเชื่อมั่นและศรัทธา

ศาสตราจารย์ ดร.อัมพร อารังลักษณ์
นายกสมาคมรัฐประศาสนศาสตร์แห่งประเทศไทย

สาส์นจากรักษาการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

เนื่องในโอกาส การประชุมวิชาการระดับชาติด้านรัฐประศาสนศาสตร์ ครั้งที่ 20 และการบริการวิชาการประจำปีของภาควิชารัฐศาสตร์ พ.ศ. 2568 ภายใต้หัวข้อ "ความท้าทายการพัฒนาเมืองอย่างยั่งยืนในอนาคต: มุมมองทางสังคมศาสตร์" ในฐานะรักษาการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผมรู้สึกเป็นเกียรติและยินดีอย่างยิ่งที่ได้ต้อนรับทุกท่านสู่ การประชุมวิชาการระดับชาติด้านรัฐประศาสนศาสตร์ ครั้งที่ 20 และการบริการวิชาการประจำปีของภาควิชารัฐศาสตร์ ประจำปี พ.ศ. 2568 ซึ่งจัดขึ้นเพื่อเป็นเวทีสำคัญในการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้และประสบการณ์ด้านรัฐประศาสนศาสตร์และสังคมศาสตร์ เพื่อนำไปสู่การพัฒนา นโยบายและแนวทางที่สามารถสร้างความเปลี่ยนแปลงเชิงบวกให้แก่สังคม

หัวข้อการประชุมในปีนี้ "ความท้าทายการพัฒนาเมืองอย่างยั่งยืนในอนาคต: มุมมองทางสังคมศาสตร์" สะท้อนถึงประเด็นที่มีความสำคัญและส่งผลกระทบต่อการดำรงชีวิตของคนในปัจจุบันและอนาคต เมืองทั่วโลกกำลังเผชิญกับความท้าทายที่หลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นปัญหาสิ่งแวดล้อม ความเหลื่อมล้ำทางสังคม การบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐาน รวมถึงผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและประชากรศาสตร์ การพัฒนาเมืองอย่างยั่งยืนจึงต้องอาศัยแนวคิดที่บูรณาการองค์ความรู้จากหลายสาขาวิชา โดยเฉพาะสังคมศาสตร์ ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการทำความเข้าใจพฤติกรรมมนุษย์ นโยบายสาธารณะ และกลไกทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเมือง

ในช่วงไม่กี่ทศวรรษที่ผ่านมา เมืองต่าง ๆ ทั่วโลกได้ขยายตัวอย่างรวดเร็วเพื่อตอบสนองต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและการเปลี่ยนแปลงของสังคม อย่างไรก็ตาม การเติบโตดังกล่าวมาพร้อมกับความท้าทายหลายประการ ตั้งแต่ปัญหาด้านการใช้ทรัพยากรอย่างสิ้นเปลือง ความแออัดของประชากร ปัญหาสิ่งแวดล้อม ไปจนถึงความไม่เท่าเทียมกันทางเศรษฐกิจและสังคม ดังนั้น การพัฒนาเมืองที่ยั่งยืนจึงต้องให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลระหว่างการเติบโตทางเศรษฐกิจ การพัฒนาสังคม และการรักษาสิ่งแวดล้อม

ในมิติของสังคมศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์และนโยบายสาธารณะ มีบทบาทสำคัญในการกำหนดทิศทางการบริหารจัดการเมืองให้เกิดความเป็นธรรมและมีประสิทธิภาพ เศรษฐศาสตร์เมือง ช่วยให้เราสามารถออกแบบระบบเศรษฐกิจที่สนับสนุนการพัฒนาเมืองโดยไม่สร้างผลกระทบเชิงลบต่อประชาชน สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา ช่วยให้เราเข้าใจความต้องการของประชากรเมืองที่มีความหลากหลายและเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว นอกจากนี้ เทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์ ก็เป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่เข้ามามีบทบาทในการพัฒนาเมืองยุคใหม่ ทั้งในแง่ของการบริหารจัดการข้อมูล การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานอัจฉริยะ และการสร้างเมืองที่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในฐานะสถาบันอุดมศึกษาที่มีพันธกิจด้านการสร้างองค์ความรู้และการบริการวิชาการแก่สังคม ตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาเมืองอย่างยั่งยืน และมุ่งมั่นที่จะเป็นศูนย์กลาง

ของการวิจัยและพัฒนานโยบายที่สามารถตอบโจทย์ปัญหาในระดับประเทศและระดับนานาชาติ การประชุมวิชาการในครั้งนี้เป็นอีกหนึ่งโอกาสสำคัญที่เปิดพื้นที่ให้คณาจารย์ นักวิชาการ นักวิจัย และภาคีเครือข่ายจากหลากหลายสาขาวิชา ได้ร่วมกันแลกเปลี่ยนองค์ความรู้และแนวทางปฏิบัติที่สามารถนำไปสู่การพัฒนาเมืองที่ดีขึ้น

ผมขอแสดงความขอบคุณ สมาคมรัฐประศาสนศาสตร์แห่งประเทศไทย ที่ให้การสนับสนุนการจัดการประชุมวิชาการในครั้งนี้ และมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาเครือข่ายทางวิชาการและการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ด้านรัฐประศาสนศาสตร์มาอย่างต่อเนื่อง ความร่วมมือของสมาคมฯ มีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการผลักดันให้การประชุมครั้งนี้เป็นเวทีทางวิชาการที่มีคุณค่าและเป็นที่ยอมรับในระดับประเทศ

ผมขอขอบคุณคณะผู้จัดงาน คณะวิทยากร และผู้เข้าร่วมประชุมทุกท่านที่ร่วมกันทำให้การประชุมวิชาการครั้งนี้เกิดขึ้น และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าการประชุมนี้จะเป็นจุดเริ่มต้นของความร่วมมือในการขับเคลื่อนแนวทางการพัฒนาเมืองอย่างยั่งยืนให้เป็นจริงต่อไป

ขอขอบคุณทุกท่านครับ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ชลวิทย์ เจียรจิตต์)

รักษาการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สมาคมรัฐประศาสนศาสตร์แห่งประเทศไทย

คำสั่งที่ ๑/๒๕๖๘

เรื่อง แต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณากลั่นกรองบทความ (Peer Reviewers)

เพื่อการประชุมงานวิชาการรัฐประศาสนศาสตรระดับชาติ ครั้งที่ ๒๐

.....

ด้วยสมาคมรัฐประศาสนศาสตร์แห่งประเทศไทย จะจัดให้มีการประชุมวิชาการรัฐประศาสนศาสตรระดับชาติ ครั้งที่ ๒๐ ในวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๖๘ หัวข้อ “ความท้าทายการพัฒนาเมืองอย่างยั่งยืนในอนาคต: มุมมองทางสังคมศาสตร์” (Next Generation Urban Sustainability Challenges: A Social Sciences Perspective) ณ ประชุมชั้น ๔ หอดนตรีและการแสดงอโศกมนตรี ๑ (หอประชุมใหญ่) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒและจะมีการนำเสนอผลงานวิชาการของนิสิต นักศึกษา อาจารย์ และนักวิชาการจากทั้งในประเทศและต่างประเทศ ดังนั้น เพื่อให้ผลงานมีคุณภาพและมีคุณสมบัติเหมาะสม จึงแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิกลั่นกรองบทความวิชาการ (Peer Reviewers) เพื่อพิจารณาผลงานดังกล่าว ดังมีรายนามต่อไปนี้

๑. ศาสตราจารย์ ดร.อัมพร อารังลักษณ์	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
๒. ศาสตราจารย์ ดร.สุรสิทธิ์ วชิรขจร	มหาวิทยาลัยนครพนม
๓. ศาสตราจารย์ พิเศษ ดร. จำเริญ จวงตระกูล	นักวิชาการอิสระ
๔. ศาสตราจารย์ เศรษฐสรรค์ ยงวนิชย์	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
๕. รองศาสตราจารย์ สีดดา สอนศรี	นักวิชาการอิสระ
๖. รองศาสตราจารย์ ดร.จิระ ประทีป	มหาวิทยาลัยรังสิต
๗. รองศาสตราจารย์ ดร.ดำรงค์ วัฒนา	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
๘. รองศาสตราจารย์ ดร.ธันยวัฒน์ รัตนศักดิ์	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
๙. รองศาสตราจารย์ ดร.อัชกรณ วังศ์ปรีดี	สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
๑๐. รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริภัสสรค์ วงศ์ทองดี	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
๑๑. รองศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา เอ็มอัมธรรม	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
๑๒. รองศาสตราจารย์ ดร.สถาพร เรืองธรรม	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
๑๓. รองศาสตราจารย์ ดร.ไตรรัตน์ โภคพลากรณ์	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
๑๔. รองศาสตราจารย์ ดร.บุษบง ชัยเจริญวัฒนะ	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
๑๕. รองศาสตราจารย์ ดร.นภเรณู สัจจรักษ์ ธีระจิตติ	มหาวิทยาลัยมหิดล

๑๖. รองศาสตราจารย์ ดร.ปกรณ ศิริประกอบ	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
๑๗. รองศาสตราจารย์ ดร.สุขุมวิทย์ ไสยโสภณ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
๑๘. รองศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญศรี นิริน	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
๑๙. รองศาสตราจารย์ ดร.ชมนุช หุ่นนาค	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
๒๐. รองศาสตราจารย์ ดร.วณิศา ศิริวรสกุล	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
๒๑. รองศาสตราจารย์ สมศักดิ์ ศรีสันติสุข	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
๒๒. รองศาสตราจารย์ ดร.ปาริชา มารี เคน	มหาวิทยาลัยนครพนม
๒๓. รองศาสตราจารย์ ดร.พิษณุ หังโต	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๒๔. รองศาสตราจารย์ ดร.สุวรรณา คุณดิลกณัฐสา	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
๒๕. รองศาสตราจารย์ ดร.ยุวณู กุลาดี	มหาวิทยาลัยนครพนม
๒๖. รองศาสตราจารย์ ดร.ชาติชาย มุกสง	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
๒๗. รองศาสตราจารย์ ดร.หทัยรัตน์ มาประณีต	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
๒๘. รองศาสตราจารย์ ดร.วิชุดา สาธิตพร	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
๒๙. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรุฒิ อินทนนท์	มหาวิทยาลัยนครพนม
๓๐. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จารุกัญญา อุดานนท์	มหาวิทยาลัยนครพนม
๓๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุดมโชค อาษาวิมลกิจ	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
๓๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดนุวัศ สาคริก	สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
๓๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จำเนียร ราชแพทยาคม	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
๓๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิตรลดา ไชยะ	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
๓๕. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวนธง คุรุทจัน	มหาวิทยาลัยทักษิณ
๓๖. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิวัฒน์ สมาน	มหาวิทยาลัยทักษิณ
๓๗. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิลาสินี ธนพิทักษ์	มหาวิทยาลัยทักษิณ
๓๘. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัศวศิริ ลาปอ	มหาวิทยาลัยทักษิณ
๓๙. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริวัฒน์ เปลี่ยนบางยาง	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
๔๐. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จริยา อินทนิล	มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์
๔๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิมพ์ลลิตา แก้วหานาม	มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์
๔๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารียา ป้องศิริ	มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์
๔๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชุมพล อังคนานนท์	มหาวิทยาลัยแม่โจ้
๔๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วราดวง สมณศักดิ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
๔๕. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิมพ์ภา เพ็ญนาเรนทร์	มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี
๔๖. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิสิษฐ์ คิดคำส่วน	มหาวิทยาลัยนครพนม
๔๗. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รักพงษ์ แสนศรี	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
๔๘. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัชรี้ แสงบุญเรือง	มหาวิทยาลัยนครพนม

๔๙. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิยุทธ์ จำรัสพันธ์	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
๕๐. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพชรรัตน์ ไสยสมบัติ	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
๕๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรีย์พร นิพัฏฐวิทยา	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
๕๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤติยา คั่นธโชติ	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
๕๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สายชล ปัญญชิต	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
๕๔. อาจารย์ ดร.วิบูลย์ รัตนภรณ์วงศ์	นักวิชาการอิสระ
๕๕. อาจารย์ ดร.ธัญญกร ปกิตตาวิจิตร	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
๕๖. อาจารย์ ดร.ณัฐภัทร์ รักวงศ์วาน	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
๕๗. อาจารย์ ดร.อิมรอน โส๊ะสัน	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
๕๘. อาจารย์ ดร.ฐาลินี สังขจันทร์	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
๕๙. อาจารย์ ดร.กรวิทย์ เกาะกลาง	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี
๖๐. อาจารย์ ดร.อรุณี อินเทพ	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
๖๑. อาจารย์ ดร.พิชชา ใจสมคม	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
๖๒. อาจารย์ ดร.ญาณินี ไพบยวัฒน์	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
๖๓. อาจารย์อุเบศ วนิชชานนท์	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
๖๔. อาจารย์ ดร.เนรมิตร จิตรรักษา	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
๖๕. อาจารย์ ดร.พิเชษฐ พิณทอง	นักวิชาการอิสระ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไปจนกว่าการพิจารณาถ้อยแถลงขอความวิชาการในการประชุมครั้งนี้เสร็จสิ้น

สั่ง ณ วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๘

ลงชื่อ

(ศาสตราจารย์ ดร.อัมพร อังระลักษณ์)

นายกสมาคมรัฐประศาสนศาสตร์แห่งประเทศไทย

กำหนดการประชุมวิชาการระดับชาติด้านรัฐประศาสนศาสตร์ครั้งที่ 20
"ความท้าทายการพัฒนาเมือง อย่างยั่งยืนในอนาคต: มุมมองทางสังคมศาสตร์
(Next Generation Urban Sustainability Challenges:
A Social Sciences Perspective)"

วันที่ 13 มีนาคม 2568 ณ ประชุมชั้น 4 หอดนตรีและการแสดงโศกมนตรี 1 (หอประชุมใหญ่)
และอาคารคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ประสานมิตร)

08.30 น. – 09.00 น.	ลงทะเบียน
09.00 น. – 09.10 น.	นายกสมาคมรัฐประศาสนศาสตร์แห่งประเทศไทย กล่าวต้อนรับเข้าสู่การประชุมวิชาการระดับชาติด้านรัฐประศาสนศาสตร์ ครั้งที่ 20 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
09.10 น. – 09.15 น.	หัวหน้าภาควิชารัฐศาสตร์ กล่าวรายงานโครงการ
09.15 น. – 09.45 น.	รักษาการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กล่าวเปิดโครงการ และปาฐกถา หัวข้อ “การจัดการทางสังคม กับ การเปลี่ยนแปลงของโลกอนาคต” โดย รศ.ดร.ชลวิทย์ เจียรจิตต์ รักษาการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ห้องย่อย: การแข่งขันทางวิชาการ ระดับมัธยมศึกษาและระดับปริญญาตรี
09.45 น. – 10.45 น.	ห้องประชุมใหญ่: การปาฐกถา หัวข้อ “เมืองกับความท้าทาย ภายใต้ การเปลี่ยนแปลงของโลกอนาคต” โดย คุณวีระศักดิ์ ไควสุรัตน์ ห้องย่อย: การแข่งขันทางวิชาการ ระดับมัธยมศึกษาและระดับปริญญาตรี (ห้อง 11-201, 11-403)
10.45 น. – 11.00 น.	พักรับประทานอาหารว่าง
11.00 น. – 12.00 น.	ห้องประชุมใหญ่: การประชุมใหญ่สามัญประจำปี 2568 ของสมาคม รัฐประศาสนศาสตร์แห่งประเทศไทย โดย สมาคมรัฐประศาสนศาสตร์ แห่งประเทศไทย ห้องย่อย: การแข่งขันทางวิชาการ ระดับมัธยมศึกษาและระดับปริญญาตรี (ห้อง 11-201, 11-403)
12.00 น. – 13.00 น.	พักรับประทานอาหารกลางวัน

- 13.00 น. – 14.30 น. ห้องประชุมใหญ่: การอภิปรายวิชาการ หัวข้อ “ความท้าทายการพัฒนาเมืองอย่างยั่งยืนในอนาคต” โดยผู้ทรงคุณวุฒิ
คุณชัชชาติ สิทธิพันธุ์ ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร
ผศ.ดร.พิชญ์ พงษ์สวัสดิ์ อาจารย์คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
คุณเจรมัย พิทักษ์วงศ์ กรรมการผู้จัดการใหญ่ AMARIN Media & Event Business (AME)
ห้องย่อย: การนำเสนอบทความวิชาการ/ บทความวิจัย
ห้องนำเสนอที่ 1 กลุ่มนโยบายสาธารณะ
ห้องนำเสนอที่ 2 กลุ่มการเมืองและการบริหารท้องถิ่น
ห้องนำเสนอที่ 3 กลุ่มการบริหารทรัพยากรมนุษย์
ห้องนำเสนอที่ 4 กลุ่มองค์การสาธารณะ
ห้องนำเสนอที่ 5 กลุ่มรัฐประศาสนศาสตร์
ห้องนำเสนอที่ 6 กลุ่มนิติศาสตร์และรัฐศาสตร์
ห้องนำเสนอที่ 7 กลุ่มการพัฒนาชุมชน
ห้องนำเสนอที่ 8 กลุ่มเศรษฐกิจ ท้องถิ่น และสากล
ห้องนำเสนอที่ 9 กลุ่มพลวัตสังคม การเมือง และความยั่งยืน
ห้องนำเสนอที่ 10 กลุ่มการบริหารคน เทคโนโลยีและเศรษฐกิจสร้างสรรค์
- 14.30 – 15.30 น. การแข่งขันรอบชิงชนะเลิศการแสดงวิสัยทัศน์ (ระดับอุดมศึกษา)
- 15.00 – 16.30 น. การแข่งขันรอบชิงชนะเลิศการกล่าวสุนทรพจน์ (ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย)
- 16.30 น. – 17.00 น. พิธีมอบรางวัลการแข่งขัน
- 17.00 น. นายกสมาคมรัฐประศาสนศาสตร์แห่งประเทศไทย กล่าวสรุปและปิดงาน

หมายเหตุ : กำหนดการอาจเปลี่ยนแปลงได้ตามความเหมาะสม

รับประทานอาหารว่างเวลา 10.30 น. และ 15.30 น.

ตารางนำเสนอผลงานการประชุมวิชาการระดับชาติด้านรัฐประศาสนศาสตร์ครั้งที่ 20

ตารางการนำเสนอห้องที่ 1 (กลุ่มนโยบายสาธารณะ) 11-402

การประชุมวิชาการรัฐประศาสนศาสตรระดับชาติ ครั้งที่ 20

13 มีนาคม 2568 ณ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ประสานมิตร)

ลำดับที่	เวลา	รูปแบบการนำเสนอ	ชื่อ – นามสกุล ผู้นำเสนอ	ชื่อเรื่อง	ผู้ทรงคุณวุฒิลงประจำห้อง
1	13.30-14.00	Onsite	นรินทร์ แก้วร่วมวงศ์ (มหาวิทยาลัยราชภัฏ ลำปาง)	แนวทางการดำเนินนโยบายจัดการเรียนการสอน หลักสูตรด้านทฤษฎีการศึกษาของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลำปาง	1.ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิวัฒน์ สมานธิ (มหาวิทยาลัยทักษิณ) ong007tsu@gmail.com
2	14.00-14.30	Onsite	อารียา มะอะหมิน (มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต)	การนำนโยบายไปปฏิบัติ กรณีศึกษา : Smart City ด้านการเดินทางและขนส่งอัจฉริยะ จังหวัดภูเก็ต	2.ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิตรลดา ไชยะ (มหาวิทยาลัยมหาสารคาม) chitralada.c@msu.ac.th
3	14.30-15.00	Onsite	จิตาภา มาปลูก (มหาวิทยาลัยราชภัฏ ลำปาง)	แนวทางการดำเนินนโยบายสร้างความเท่าเทียมทาง การศึกษาของอำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา	3.ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ชรรัตน์ ไสยสมบัติ (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ) petcharatsa@gmail.com
4	15.00-15.30	Onsite	ภาวิณ จารุทวี (สถาบันพระปกเกล้า)	เราจะทำตามสัญญา: นโยบายหาเสียงและผลผูกพัน	
5	15.30-16.00	Online	ทวีศักดิ์ โทะทองชีว (มหาวิทยาลัยพะเยา)	ข้อเสนอเพื่อการขับเคลื่อนนโยบาย “30 บาทรักษาทุกที่ ด้วยบัตรประชาชนใบเดียว” ของสำนักงานสาธารณสุข จังหวัดแพร่	
6	16.00-16.30	Online	นภัทร์ จันทรตั้ง (มหาวิทยาลัยเชียงใหม่)	การนำนโยบายไปปฏิบัติเพื่อป้องกันการกระทำผิดซ้ำใน คดีอาชญากรรมของผู้ต้องขังหญิงทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่	

11-402 | กลุ่มนโยบายสาธารณะ Zoom Meeting <https://g-swu-ac-th.zoom.us/j/91821363179?pwd=pmumotKi1d2FPjdERtkQcnvznSZbh.1>

Meeting ID: 918 2136 3179 Passcode: 512399

ตารางการนำเสนอห้องที่ 2 (กลุ่มการเมืองและการบริหารท้องถิ่น) 11-403

การประชุมวิชาการรัฐประศาสนศาสตรระดับชาติ ครั้งที่ 20

13 มีนาคม 2568 ณ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ประสานมิตร)

ลำดับที่	เวลา	รูปแบบการนำเสนอ	ชื่อ – นามสกุล ผู้นำเสนอ	ชื่อเรื่อง	ผู้ทรงคุณวุฒิลงประจำห้อง
1	13.30-14.00	Onsite	อับดุลฮาหลิ้ม หัดชะเง (มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา)	การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดบริการ สาธารณะด้านการท่องเที่ยวโดยชุมชน: กรณีศึกษา ชุมชนบ้านหัวเขา ตำบลหัวเขา อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา	1.รองศาสตราจารย์ ดร.บุษบง ชัยเจริญวัฒน์ (มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์) bussabong.c@gmail.com
2	14.00-14.30	Onsite	วิทยา วงค์ชมพู (มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง)	แนวทางการสร้างเศรษฐกิจชุมชนยั่งยืนขององค์กร บริหารส่วนตำบลบ่อแฮ้ว อำเภอเมืองจังหวัดลำปาง	2.ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริวัฒน์ เปลี่ยนบางยาง (มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล รัตนโกสินทร์) mewsirawat@gmail.com
3	14.30-15.00	Onsite	ชฎาพร จินชานา (มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พระนคร)	เปิดโลกทัศน์การพัฒนา: บทวิเคราะห์พระ ราชหัตถเลขาส่วนพระองค์ รัชกาลที่ 5 เมื่อครั้งเสด็จฯ ประพาสยุโรป พ.ศ. 2440	3.อาจารย์ ดร.ญาณินี ไพทยวัฒน์ (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ) yaninie.p@hotmail.com
4	15.00-15.30	Onsite	ชารินทร์ เกสร (มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม)	ถอดบทเรียนการบริหารจัดการอุทกภัยใน สถานการณ์ภัยพิบัติพื้นที่ภาคเหนือ ปี 2567	
5	15.30-16.00	Online	อริวัฒน์ อุดมก้านตง (มหาวิทยาลัยมหาสารคาม)	การส่งเสริมโครงการคาร์บอนเครดิต: บทวิพากษ์ บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทย	
6	16.00-16.30	Online	จิรวัฒน์ เมธาสุทธิรัตน์ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช)	ห่อหุ้ม จากภูมิปัญญาสู่การพัฒนาเมืองอย่าง ยั่งยืนของเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด	

11-403 | กลุ่มการเมืองและการบริหารท้องถิ่น Zoom Meeting <https://g-swu-ac-th.zoom.us/j/96168284700?pwd=NU6bO4RPbYrJTQpSuV7B0pCM9G74ii.1>

Meeting ID: 961 6828 4700 Passcode: 304184

ตารางการนำเสนอห้องที่ 3 (กลุ่มการบริหารทรัพยากรมนุษย์) 11-502

การประชุมวิชาการรัฐประศาสนศาสตรระดับชาติ ครั้งที่ 20

13 มีนาคม 2568 ณ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ประสานมิตร)

ลำดับที่	เวลา	รูปแบบการนำเสนอ	ชื่อ - นามสกุล ผู้นำเสนอ	ชื่อเรื่อง	ผู้ทรงคุณวุฒิลงประจำห้อง
1	13.30-14.00	Onsite	คณินิจ ลือทะ (มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง)	แนวทางการพัฒนาทักษะในการปฏิบัติงานเพื่อขับเคลื่อนภารกิจอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนจังหวัดลำปาง	1.ศาสตราจารย์ พิศิษฐ์ ดร.จำเนียร จวงตระกูล (นักวิชาการอิสระ)
2	14.00-14.30	Onsite	บรรพต กิตินทร (มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม)	แนวทางการพัฒนทรัพยากรมนุษย์ขององค์การบริหารส่วน จังหวัดนครปฐมให้เป็นองค์กรสมรรถนะสูง	professordrjj@gmail.com
3	14.30-15.00	Onsite	ณัฐวีร์ พุ่มระชัย (สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์)	สุขภาวะความเป็นอยู่ที่ดี: รูปแบบ แนวโน้ม และความ ท้าทายในการบริหารทรัพยากรมนุษย์ในภาครัฐ	2.อาจารย์ ดร.พิชชา ใจสมคม (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ) pitcha@g.swu.ac.th
4	15.00-15.30	Online	วิระวัฒน์ ปันนิตามัย (สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์)	บทบาทของตัวแปรพยากรณ์เชิงจิตสังคมต่อ ความสำเร็จของหลักสูตรการพัฒนาภาวะผู้นำ ภาครัฐไทย: บทเรียนจากโควิด-19 สู่อนาคต	3.อาจารย์ ดร.ธนัญกร ปกิตตาวิจิตร (มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล รัตนโกสินทร์)
5	15.30-16.00	Online	น้ำแพร ชูแสง (มหาวิทยาลัยมหาสารคาม)	การจ้างงานและการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน: ความ ท้าทายและโอกาสในประเทศไทย	jintaka@kku.ac.th
6	16.00-16.30	Online	โชติรส เปี่ยมน้อย (มหาวิทยาลัยพะเยา)	ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของ นักวิเคราะห์นโยบายและแผน มหาวิทยาลัยพะเยา	
7	16.30-17.30	Online	มณฑกานต์ งดงาม (มหาวิทยาลัยเชียงใหม่)	การพัฒนาแรงจูงใจเพื่อสร้างความผูกพันกับองค์กรของ ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเชียงใหม่	

11-502 | กลุ่มการบริหารทรัพยากรมนุษย์ Zoom Meeting <https://g-swu-ac-th.zoom.us/j/94662071985?pwd=kEbAg0vCv19tO0O3kgefpSsxAqP1ry.1>

Meeting ID: 946 6207 1985 Passcode: 625500

ตารางการนำเสนอห้องที่ 4 (กลุ่มองค์การสาธารณะ) 11-101

การประชุมวิชาการรัฐประศาสนศาสตรระดับชาติ ครั้งที่ 20

13 มีนาคม 2568 ณ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ประสานมิตร)

ลำดับที่	เวลา	รูปแบบการนำเสนอ	ชื่อ – นามสกุล ผู้นำเสนอ	ชื่อเรื่อง	ผู้ทรงคุณวุฒิลงประจำห้อง
1	13.30-14.00	Onsite	กตตน์กัณตพัฒน์ ชัยศรี (มหาวิทยาลัยมหาสารคาม)	ข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานภาครัฐและสถานประกอบการ ต่อ พรบ.ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 กรณีศึกษาคนพิการจังหวัดอุดรธานี	1.รองศาสตราจารย์ ดร.ชมภูนุช หุ้่นนาค (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช)
2	14.00-14.30	Onsite	มณีนีชาล มณีนศรี (สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์)	ประสบการณ์ในการลงพื้นที่เก็บข้อมูลการวิจัยเชิง คุณภาพสำหรับนักวิจัยมือใหม่ : กรณีศึกษาวิทยุชุมชน	chompoonuch7229@gmail. com
3	14.30-15.00	Onsite	เอกวัฒน์ สัมแป้น (มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต)	ปัจจัยองค์การที่ส่งผลต่อการจัดการความรู้ใน มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต	2.ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวนธง ครุฑจ้อน (มหาวิทยาลัยทักษิณ)
4	15.00-15.30	Online	นิโรธรี จุลเหลา (มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี)	แนวทางการจัดตั้งองค์กรเฉพาะกิจเพื่อจัดการปัญหาการซื้อ ขายงานวิจัยและผลงานทางวิชาการในมหาวิทยาลัยของรัฐ	krutchon@gmail.com
5	15.30-16.00	Online	สิรินทร์พร วงศ์สาสาย (มหาวิทยาลัยพะเยา)	การพัฒนาคุณภาพบริการด้วยแอปพลิเคชันไทยดี ของที่ทำกรปกครองอำเภอเด่นชัย จังหวัดแพร่	3.ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤติยา คันธโชติ (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ)
6	16.00-16.30	Online	วรรณภา สารงาม (มหาวิทยาลัยพะเยา)	การพัฒนาประสิทธิภาพการจัดทำและประสาน แผนพัฒนาพื้นที่ของอำเภอกงกชยาว จังหวัดพะเยา	krittiyak@g.swu.ac.th
7	16.30-17.30	Online	ทัศสุระ เกิดช่าง (มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม)	บทบาทของหน่วยงานภาครัฐในการดูแลคนไร้ที่พึ่ง : กรณีศึกษาศูนย์คุ้มครองคนไร้ที่พึ่ง จังหวัดพิษณุโลก	

11-101 | กลุ่มองค์การสาธารณะ Zoom Meeting <https://g-swu-ac-th.zoom.us/j/96653228773?pwd=amqcy2se46hFfCRwOaMXH2eJMsaD.1>

Meeting ID: 966 5322 8773 Passcode: 044414

ตารางการนำเสนอห้องที่ 5 (กลุ่มรัฐประศาสนศาสตร์) 11-602

การประชุมวิชาการรัฐประศาสนศาสตรระดับชาติ ครั้งที่ 20

13 มีนาคม 2568 ณ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ประสานมิตร)

ลำดับที่	เวลา	รูปแบบการนำเสนอ	ชื่อ - นามสกุล ผู้นำเสนอ	ชื่อเรื่อง	ผู้ทรงคุณวุฒิลงประจำห้อง
1	13.30-14.00	Onsite	อมรรัตน นาคะโร (มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต)	การพัฒนาทักษะอาชีพการตัดเย็บผ้าสำหรับผู้สูงอายุผ่านภูมิปัญญาท้องถิ่น	1.ศาสตราจารย์ ดร.อัมพร อึ้งลักขณ (มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์) amporntamrong@gmail.com 2.รองศาสตราจารย์ ดร.หทัยรัตน์ มาประณีต (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ) hathairat@swu.ac.th 3.ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุดมโชค อาษาวิมลกิจ (มหาวิทยาลัยเชียงใหม่) udomchoke@gmail.com
2	14.00-14.30	Onsite	สุนิสา เมืองรักษ์ (มหาวิทยาลัยราชภัฏ สงขลา)	การพยากรณ์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดอาชญากรรมทางไซเบอร์ของผู้สูงอายุในยุคดิจิทัล กรณีศึกษา : องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะยอ จังหวัดสงขลา	
3	14.30-15.00	Online	ทับทิม สุขพิน (มหาวิทยาลัยราชภัฏ เชียงราย)	แนวทางการจัดตั้งโรงเรียนผู้สูงอายุต้นแบบตามแนวความคิดการพัฒนาหลักสูตรแบบ 6 มิติ ของเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย	
4	15.00-15.30	Onsite	บดีนทร์ เดชา (มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต)	การพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุของโรงเรียนผู้สูงอายุเทศบาลตำบลรัชฎา อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต	
5	15.30-16.00	Onsite	นิติพล ธาระรูป (มหาวิทยาลัยธุรกิจ บัณฑิตย์)	สถานการณ์คุณธรรมในสังคมไทย: แนวโน้ม การวิเคราะห์และกลไกขับเคลื่อนคุณธรรมเชิงบูรณาการ	
6	16.00-16.30	Online	ณัฐชน ตาลทอง (มหาวิทยาลัยมหาสารคาม)	ทิศทางระบบสาธารณสุขของประเทศไทย: ความเจริญทางเศรษฐกิจ ความไม่เท่าเทียมทางสังคม และความท้าทายของสังคมผู้สูงอายุ	

11-602 | กลุ่มรัฐประศาสนศาสตร์ Zoom Meeting <https://g-swu-ac-th.zoom.us/j/99854948015?pwd=BWAL2LL5yXYZ6jOVYJrl2oXBeOnEmD.1>

Meeting ID: 998 5494 8015 Passcode: 306361

ตารางการนำเสนอห้องที่ 6 (กลุ่มนิติศาสตร์และรัฐศาสตร์) 11-804

การประชุมวิชาการรัฐประศาสนศาสตร์ระดับชาติ ครั้งที่ 20

13 มีนาคม 2568 ณ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ประสานมิตร)

ลำดับที่	เวลา	รูปแบบการนำเสนอ	ชื่อ – นามสกุล ผู้นำเสนอ	ชื่อเรื่อง	ผู้ทรงคุณวุฒิลงประจำห้อง
1	13.30-14.00	Online	อภิญญา ดิสสะมาน (สถาบันพระปกเกล้า)	ผลกระทบต่อการพัฒนาเมืองจากการมีกฎหมายความมั่นคงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้	1.รองศาสตราจารย์ ดร.ธัญวัฒน์ รัตนศักดิ์ (มหาวิทยาลัยเชียงใหม่) thanyawat@gmail.com 2.รองศาสตราจารย์ ดร.วิชุดา สาธิตพร (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ) wichudas@g.swu.ac.th 3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิลาสินี ธนพิทักษ์ (มหาวิทยาลัยทักษิณ) wilasinee.t@tsu.ac.th
2	14.00-14.30	Onsite	อินทอร แสงอรุณ (สถาบันพระปกเกล้า)	การมีส่วนร่วมในการริเริ่มกฎหมายท้องถิ่น กรณีศึกษาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดร้อยเอ็ด	
3	14.30-15.00	Online	ชุตติกาญจน์ คหะวงษ์ (มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์)	อัตลักษณ์สงครามลูกผสมของสหพันธรัฐรัสเซีย	
4	15.00-15.30	Online	จรรุวรรณ แก้วมะโน (สถาบันพระปกเกล้า)	การเลือกตั้งที่มีคุณภาพ : กรณีศึกษาการเลือกตั้งทั่วไปในประเทศไทย พ.ศ.2562 และ พ.ศ.2566	
5	15.30-16.00	Online	พิษณุวัฒน์ ยาพรม (มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครราชสีมา)	การหวนคืนอำนาจรัฐราชการกับการถือครองความได้เปรียบผ่านสถาบันทางการเมืองภายใต้รัฐบาลพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชาและนายเศรษฐา ทวีสิน	
6	16.00-16.30	Online	ธนิสรา ระคัน (มหาวิทยาลัยมหาสารคาม)	ถอดรหัสข้อมูล: มิติความมั่นคงทางอาหารกับผลกระทบต่อความยากจนในประเทศไทย	

11-804 | กลุ่มนิติศาสตร์และรัฐศาสตร์ Zoom Meeting <https://g-swu-ac-th.zoom.us/j/94376265671?pwd=fW0x3EqHCtNVLriOplgnTA0jTOWPDi.1>

Meeting ID: 943 7626 5671 Passcode: 920360

ตารางการนำเสนอห้องที่ 7 (กลุ่มการพัฒนาชุมชน) 11-805

การประชุมวิชาการรัฐประศาสนศาสตรระดับชาติ ครั้งที่ 20

13 มีนาคม 2568 ณ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ประสานมิตร)

ลำดับที่	เวลา	รูปแบบการนำเสนอ	ชื่อ - นามสกุล ผู้นำเสนอ	ชื่อเรื่อง	ผู้ทรงคุณวุฒิลงประจำห้อง
1	13.30-14.00	Onsite	ปฐมภพ อ่อนอ่อน (มหาวิทยาลัยทักษิณ)	ความรู้เพื่อการจัดการการประกอบการทางสังคม	1.ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรีย์พร นิพัทธ์วิทยา
2	14.00-14.30	Online	กมลวรรณ แก้วคล้า (มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี)	ผู้สูงวัยมะขามเตี้ยการมีส่วนร่วมทางสังคมเพื่อชีวิตที่ดีและมีความสุข : กรณีศึกษา ตำบลมะขามเตี้ย อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี	(มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ) sureeporn_aor@hotmail.com 2.อาจารย์ ดร.เนรมิตร จิตรรักษา
3	14.30-15.00	Onsite	วิเชียร มหาวัน (มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร)	การวิเคราะห์แนวคิดเมืองแห่งการเรียนรู้ของยูเนสโกกับการเรียนรู้ตลอดชีวิต: กรอบการส่งเสริมคุณภาพชีวิตประชาชน	(มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย) alldeawcrru@gmail.com 3.อาจารย์ภูเบศ วณิชชานนท์
4	15.00-15.30	Online	ชวกร แสงเงิน (มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี)	เยาวชนต้นแบบที่ดี : การมีส่วนร่วมกิจกรรมของชุมชนอย่างสร้างสรรค์ กรณีศึกษาตำบลมะขามเตี้ย อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี	(มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ) phoobade@g.swu.ac.th 4.อาจารย์ ดร.พิเชษฐ พิณทอง
5	15.30-16.00	Online	ปวีณา จันทรสีดา (มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม)	เสียงสะท้อนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานจากประชาชนสู่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกร่าง จังหวัดพิษณุโลก	(นักวิชาการอิสระ) dr.pichate.p@gmail.com
6	16.00-16.30	Online	สุภกิตต์ หมั่นलग (มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต)	การบริหารจัดการขยะมูลฝอยตามหลัก 8R กรณีศึกษาชุมชนมะขามคู่ ตำบลลิซิด อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต	

11-805 | กลุ่มการพัฒนาชุมชน Zoom Meeting <https://g-swu-ac-th.zoom.us/j/95347935529?pwd=ocydIGs0ZgbH0bMjIjYUrc4.1>

Meeting ID: 953 4793 5529 Passcode: 171974

ตารางการนำเสนอห้องที่ 8 (กลุ่มเศรษฐกิจ ท้องถิ่น และสากล) 11-902

การประชุมวิชาการรัฐประศาสนศาสตรระดับชาติ ครั้งที่ 20

13 มีนาคม 2568 ณ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ประสานมิตร)

ลำดับที่	เวลา	รูปแบบการนำเสนอ	ชื่อ - นามสกุล ผู้นำเสนอ	ชื่อเรื่อง	ผู้ทรงคุณวุฒิลงประจำห้อง
1	13.30-14.00	Onsite	เกรียงไกร ชัยสวัสดิ์ (มหาวิทยาลัยมหิดล)	แนวทางการพัฒนาการเข้าถึงสินเชื่อของสมาชิกกองทุนหมู่บ้าน ตำบลไม้เรียง อำเภอดวง จังหวัดนครศรีธรรมราช	1.รองศาสตราจารย์ ดร.สถาพร เริงธรรม (มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร) sataro@kku.ac.th 2.รองศาสตราจารย์ ดร.วนิดา ศิริวรสกุล (มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร) wanida@pnru.ac.th 3.ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สายชล ปัญญิต (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ) saicholpa@g.swu.ac.th
2	14.00-14.30	Onsite	กฤษณะ กิตติโยทัย (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ)	การเข้าร่วมรายการดวลเพลงชิงทุนกับบทบาทภาครัฐในการจัดการปัญหานี้ครวเรือน	
3	14.30-15.00	Onsite	นิตยา โพธิ์นอก (สถาบันพระปกเกล้า)	เมืองยั่งยืนกับแผนปฏิรูปประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามรัฐธรรมนูญ พ.ศ.2560	
4	15.00-15.30	Onsite	พงษ์นกร จันทสมบัติ (มหาวิทยาลัยมหาสารคาม)	ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้บรรจุภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและการจัดการวัสดุเหลือใช้ในเขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด	
5	15.30-16.00	Online	ปิยะนุช กองพงษ์ (มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย)	แนวทางแก้ไขปัญหามีผลต่อความตั้งใจเลือกใช้สินเชื่อเพื่อผู้ประกอบการรายย่อยที่ใช้บรรษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อมเป็นหลักประกันของธนาคารออมสินภาค 1	
6	16.00-16.30	Online	ธัญญาภรณ์ ยัญศรี (มหาวิทยาลัยเชียงใหม่)	แรงจูงใจในการออมกับกองทุนการออมแห่งชาติ (กอช.) ของผู้ต้องขังหญิงในทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่	

11-902 | กลุ่มเศรษฐกิจ ท้องถิ่น และสากล Zoom Meeting <https://g-swu-ac-th.zoom.us/j/96164069746?pwd=JXiNa5tONtaaaKoZ0PZaMejRbG8aK>

Meeting ID: 961 6406 9746 Passcode: 451646

ตารางการนำเสนอห้องที่ 9 (กลุ่มพลวัตสังคม การเมือง และความยั่งยืน) 11-903

การประชุมวิชาการรัฐประศาสนศาสตรระดับชาติ ครั้งที่ 20

13 มีนาคม 2568 ณ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ประสานมิตร)

ลำดับที่	เวลา	รูปแบบการนำเสนอ	ชื่อ – นามสกุล ผู้นำเสนอ	ชื่อเรื่อง	ผู้ทรงคุณวุฒิลงประจำห้อง
1	13.30-14.00	Onsite	ณัฐพงษ์ สิมารักษ์ (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ)	เครือข่ายเครือข่ายในสุโขทัย: ฐานอำนาจทางการเมือง ท้องถิ่นสู่การเลือกตั้งระดับชาติ	1.ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชุมพล อังคนานนท์ Online (มหาวิทยาลัย แม่โจ้)
2	14.00-14.30	Onsite	ทวิศักดิ์ แก้ววงศ์ (มหาวิทยาลัยศรี นครินทรวิโรฒ)	ระบบพรรคเด่นพรรคเดียวกับการพัฒนาประชาธิปไตยใน สิงคโปร์: บทบาท อิทธิพล และผลกระทบ	dekjo_67@hotmail.com 2. อาจารย์ ดร.วิบูลย์ รัตนภรณ์วงศ์ (นักวิชาการอิสระ)
3	14.30-15.00	Onsite	ปริญธร อินทโหม (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ)	การขับเคลื่อนสู่อนาคตที่ยั่งยืน: ความร่วมมือของไทยในการ รับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ	p_wiboon2197@hotmail.com 3.อาจารย์ ดร.กรวิทย์ เกาะกลาง (มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยา เขตสุราษฎร์ธานี)
4	15.00-15.30	Onsite	ศศิวิมล อีรศาสตร์ (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ)	การจัดการประเด็นสาธารณะในประเทศไทย ระหว่างประเทศ และระดับโลก: กรณีศึกษา ประเด็นสาธารณะปศุสัตว์ที่มีผลต่อ ภาวะโลกร้อนและการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ	koravidh@gmail.com

11-903 | กลุ่มพลวัตสังคม การเมือง และความยั่งยืน Zoom Meeting <https://g-swu-ac-th.zoom.us/j/91913036600?pwd=SCrJnF9rT9iOemNXEhCGatifu0fchX.1>

Meeting ID: 919 1303 6600 Passcode: 909038

ตารางการนำเสนอห้องที่ 10 (กลุ่มการบริหารคน เทคโนโลยีและเศรษฐกิจสร้างสรรค์) 11-904

การประชุมวิชาการรัฐประศาสนศาสตรระดับชาติ ครั้งที่ 20

13 มีนาคม 2568 ณ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ประสานมิตร)

ลำดับที่	เวลา	รูปแบบการนำเสนอ	ชื่อ – นามสกุล ผู้นำเสนอ	ชื่อเรื่อง	ผู้ทรงคุณวุฒิลงประจำห้อง
1	13.30-14.00	Onsite	นุรลีย์ เชิง (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ)	บทบาทของแอปพลิเคชันครนทในการยกระดับการบริการสาธารณะ	1.รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริภัสสรค์ วงศ์ทองดี (มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร)
2	14.00-14.30	Onsite	ณัฐดนันท์ ไบยา (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ)	ปัญญาประดิษฐ์กับการประเมินมนุษย์: ปัญหาทางปรัชญาเมื่อ AI เข้ามาสู่ Performance Management	sirapatsorn@gmail.com 2.รองศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญศรี ฉิรินัง (มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์)
3	14.30-15.00	Onsite	สุรรัตน์ สำรี (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ)	การบริหารค่าตอบแทนภาครัฐในกลุ่มประเทศนอร์ดิกเพื่อลดบทเรียนในการบริหารค่าตอบแทนภาครัฐไทย	pensri.chi@rmutr.ac.th 3.ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัศวศิริ ลาปือ (มหาวิทยาลัยทักษิณ)
4	15.00-15.30	Onsite	ณัฐนันท์ ดวงไธ้ (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ)	การศึกษานโยบายผลักดันอุตสาหกรรมดนตรี T-POP ของภาครัฐที่มีต่อภาคธุรกิจเอกชนในประเทศไทย	sirin.a@hotmail.com
5	15.30-16.00	Onsite	เมธาวดี ทรัพย์มีมา (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ)	การศึกษาเปรียบเทียบการร่วมลงทุนของภาครัฐและเอกชนในการส่งเสริมอุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทย : กรณีศึกษาเกาหลีใต้ สหรัฐอเมริกา และไทย	

11-904 | กลุ่มการบริหารคน เทคโนโลยีและเศรษฐกิจสร้างสรรค์

Zoom Meeting <https://g-swu-ac-th.zoom.us/j/92332704709?pwd=Oqa0hY5fHz70RP0z5lyl1ReAte1sZF.1>

Meeting ID: 923 3270 4709 Passcode: 259905

สารบัญ

หน้า

คำนำ.....	II
สาส์นจากนายกสมาคมรัฐประศาสนศาสตร์แห่งประเทศไทย	III
เรื่อง แต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาก่อนการสอบความ (Peer Reviewers)	
เพื่อการประชุมงานวิชาการรัฐประศาสนศาสตรระดับชาติ ครั้งที่ 20.....	VII
กำหนดการประชุมวิชาการระดับชาติด้านรัฐประศาสนศาสตร์ครั้งที่ 20.....	X
ตารางนำเสนอผลงานการประชุมวิชาการระดับชาติด้านรัฐประศาสนศาสตร์ครั้งที่ 20.....	XII
แนวทางการดำเนินนโยบายจัดการเรียนการสอนหลักสูตรด้านทฤษฎีศึกษาของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดลำปาง	
นรินทร์ แก้วร่วมวงศ์	1
การนำนโยบายไปปฏิบัติ กรณีศึกษา: Smart City ด้านการเดินทางและขนส่งอัจฉริยะ จังหวัดภูเก็ต	
แสงเดือน หังสนัส.....	3
แนวทางการดำเนินนโยบายสร้างความเท่าเทียมทางการศึกษาของ อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา	
ฐิตาภา มาปลูก.....	5
เราจะทำตามสัญญา: นโยบายหาเสียงและผลผูกพัน	
ภาวิณ จารุทวี.....	8
ข้อเสนอเพื่อการขับเคลื่อนนโยบาย “30 บาทรักษาทุกที่ ด้วยบัตรประชาชนใบเดียว” ของ	
สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดแพร่	
ทวีศักดิ์ โทะทองชีว	10
การนำนโยบายไปปฏิบัติเพื่อป้องกันการกระทำผิดซ้ำในคดีอาญาของผู้ต้องขังหญิง	
ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่	
นภัทร์ จันทรัง	12
การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดบริการสาธารณะด้านการท่องเที่ยวโดยชุมชน: กรณีศึกษา	
ชุมชนบ้านหัวเขา ตำบลหัวเขา อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา	
อัปดุลฮาหลิ้ม หัดชะเง	14
แนวทางการสร้างเศรษฐกิจชุมชนยั่งยืนขององค์การบริหารส่วนตำบลบ่อแฮ้ว อำเภอเมือง จังหวัดลำปาง	
วิทยา วงศ์ชมพู.....	16
เปิดโลกทัศน์การพัฒนา: บทวิเคราะห์พระราชหัตถเลขาส่วนพระองค์ รัชกาลที่ 5 เมื่อครั้งเสด็จฯ	
ประพาสยุโรป พ.ศ. 2440	
ชฎาพร จินชานา	18

สารบัญ

หน้า

ถอดบทเรียนการบริหารจัดการอุทกภัยในสถานการณ์ภัยพิบัติพื้นที่ภาคเหนือ ปี 2567	
คชตริย์ เจริญสุข.....	20
การส่งเสริมโครงการคาร์บอนเครดิต: บทวิพากษ์บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทย	
อริวัฒน์ อุดมก้านตง.....	22
ห่อหุ้ม จากภูมิปัญญาสู่การพัฒนาเมืองอย่างยั่งยืน ของเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด	
จิรวัดน์ เมธาสุทธิรัตน์.....	24
แนวทางการพัฒนาทักษะในการปฏิบัติงานเพื่อขับเคลื่อนภารกิจ อย่างมีประสิทธิภาพของ องค์การบริหารส่วนจังหวัดลำปาง	
คณินิจ ลือทะ 26	
แนวทางการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครปฐม ให้เป็นองค์กรสมรรถนะสูง	
บรรพต กิตติสุนทร.....	28
สุขภาวะความเป็นอยู่ที่ดี: รูปแบบ แนวโน้ม และความท้าทายในการบริหารทรัพยากรมนุษย์ในภาครัฐ	
ณัฐวีร์ พุ่มระชัย.....	30
บทบาทของตัวแปรพยากรณ์เชิงจิตสังคมต่อความสำเร็จของ หลักสูตรการพัฒนาภาวะผู้นำภาครัฐไทย: บทเรียนจากโควิด-19 สู่อนาคต	
วีระวัฒน์ ปันนิตามัย.....	32
การจ้างงานและการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน: ความท้าทายและโอกาสในประเทศไทย	
น้ำแพร ชูแสง 34	
ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของ นักวิเคราะห์นโยบายและแผน มหาวิทยาลัยพะเยา	
โชติรส เปี่ยมน้อย 36	
การพัฒนาแรงจูงใจเพื่อสร้างความผูกพันกับองค์กรของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเชียงใหม่	
มณฑกานต์ ดงงาม 38	
ข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานภาครัฐและสถานประกอบการ ต่อ พรบ.ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 กรณีศึกษาคนพิการจังหวัดอุดรธานี	
กตนต์กันตพัฒน์ ชัยศรี.....	40
ประสบการณ์ในการลงพื้นที่เก็บข้อมูลการวิจัยเชิงคุณภาพสำหรับนักวิจัยมือใหม่ : กรณีศึกษาวิทยุชุมชน	
มณีนชวัล มณีศรี.....	42
ปัจจัยองค์การที่ส่งผลต่อการจัดการความรู้ในมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต	
ธวัชชัย ทุมทอง.....	44

สารบัญ

หน้า

แนวทางการจัดตั้งองค์กรเฉพาะกิจเพื่อจัดการปัญหาการซื้อขายงานวิจัย และผลงานทางวิชาการ ในมหาวิทยาลัยของรัฐ	
นิโรธรี จุลเหลา.....	46
การพัฒนาคุณภาพบริการด้วยแอปพลิเคชันไทยดีของที่ทำกรปกครองอำเภอเด่นชัย จังหวัดแพร่	
สิรินทร์พร วงศ์สาสาย	48
การพัฒนาประสิทธิภาพการจัดทำและประสานแผนพัฒนาพื้นที่ ของอำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดพะเยา	
วรรณภา สารงาม	50
บทบาทของหน่วยงานภาครัฐในการดูแลคนไร้ที่พึ่ง: กรณีศึกษาศูนย์คุ้มครองคนไร้ที่พึ่ง จังหวัดพิษณุโลก	
ทัศสุระ เกิดช่าง	52
การพัฒนาทักษะอาชีพการตัดเย็บผ้าสำหรับผู้สูงอายุผ่านภูมิปัญญาท้องถิ่น	
อมรรัตน์ นาคะโร	54
การพยากรณ์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดอาชญากรรมทางไซเบอร์ของผู้สูงอายุ ในยุคดิจิทัล กรณีศึกษา: องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะยอ จังหวัดสงขลา	
สุนิสา เมืองรักษ์	56
แนวทางการจัดตั้งโรงเรียนผู้สูงอายุต้นแบบตามแนวคิดการพัฒนาหลักสูตร แบบ 6 มิติ ของเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย	
ทับทิม สุขพิน	58
การพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุของโรงเรียนผู้สูงอายุเทศบาลตำบลรัชฎา อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต	
วรพร ธรรมศรีวร.....	60
สถานการณ์คุณธรรมในสังคมไทย: แนวโน้ม การวิเคราะห์ และกลไกขับเคลื่อนคุณธรรมเชิงบูรณาการ	
นิติพล ธาระรูป.....	62
ทิศทางระบบสาธารณสุขของประเทศไทย: ความเจริญทางเศรษฐกิจ ความไม่เท่าเทียมทางสังคม และความท้าทายของสังคมผู้สูงอายุ	
ณัฐชน ตาลทอง.....	64
ผลกระทบต่อการพัฒนาเมืองจากการมีกฎหมายความมั่นคง ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้	
อภิญา ดิสสะมาน	66
การมีส่วนร่วมในการริเริ่มกฎหมายท้องถิ่น กรณีศึกษาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดร้อยเอ็ด	
อินทอร แสงอรัญ.....	69

สารบัญ

หน้า

อัตลักษณ์สงครามลูกผสมของสหพันธรัฐรัสเซีย

ชุดิกายจน์ คหะวงษ์..... 71

การเลือกตั้งที่มีคุณภาพ: กรณีศึกษาการเลือกตั้งทั่วไปในประเทศไทย พ.ศ. 2562 และ พ.ศ. 2566

จารุวรรณ แก้วมะโน..... 74

การหวนคืนอำนาจรัฐราชการกับการถือครองความได้เปรียบผ่าน สถาบันทางการเมือง ภายใต้รัฐบาล

พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชาและนายเศรษฐา ทวีสิน

พิษณุวัฒน์ ยาพรม 76

ถอดรหัสข้อมูล: มิติความมั่นคงทางอาหารกับผลกระทบต่อความยากจนในประเทศไทย

ธนิสรา ระคาน..... 78

ความรู้เพื่อการจัดการการประกอบการทางสังคม

ปฐมภพ อ่อนอุ่น..... 80

ผู้สูงวัยมะขามเตี้ยการมีส่วนร่วมทางสังคมเพื่อชีวิตที่ดีและมีความสุข: กรณีศึกษาตำบลมะขามเตี้ย

อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ศิริพร เพ็งจันทร์ 82

การวิเคราะห์แนวคิดเมืองแห่งการเรียนรู้ของยูเนสโกกับการเรียนรู้ตลอดชีวิต: กรอบการส่งเสริมคุณภาพชีวิต

ประชาชน

วิเชียร มหาวาน 84

เยาวชนต้นแบบที่ดี: การมีส่วนร่วมกิจกรรมของชุมชนอย่างสร้างสรรค์ กรณีศึกษาตำบลมะขามเตี้ย อำเภอเมือง

สุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ศิริพร เพ็งจันทร์ 86

เสียงสะท้อนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานจากประชาชน สู่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกร่าง จังหวัดพิษณุโลก

ปวีณา จันทรสีดา 88

การบริหารจัดการขยะมูลฝอยตามหลัก 8R กรณีศึกษา ชุมชนมะขามเตี้ย ตำบลวิจิตร อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัด

ภูเก็ต

สุภกิตน์ หมื่นกลาง..... 91

การเข้าร่วมรายการดวลเพลงชิงทุนกับบทบาทภาครัฐ ในการจัดการปัญหาหนี้ครัวเรือน

กฤษณะ กิตติโยทัย..... 93

เมืองยั่งยืนกับแผนปฏิรูปประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2560

นิตยา โพธิ์นอก..... 95

สารบัญ

หน้า

ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้บรรจุมันท์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และการจัดการวัสดุเหลือใช้ในเขตเทศบาลเมือง
ร้อยเอ็ด

พงษ์ชนกร จันทสม 97

แนวทางแก้ไขปัญหามีผลต่อความตั้งใจเลือกใช้สินเชื่อเพื่อผู้ประกอบการอาชีพอิสระ รายย่อยที่ใช้บริษัทประกัน
สินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อมเป็นหลักประกัน ของธนาคารออมสินภาค 1

ปิยะนุช กองพงษ์ 99

แรงจูงใจในการออมกับกองทุนการออมแห่งชาติ (กอช.) ของผู้ต้องขังหญิงในทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่

ธัญญาภรณ์ ยัญศรี 101

เครือข่ายเครือข่ายในสุโขทัย: ฐานอำนาจทางการเมืองท้องถิ่นสู่การเลือกตั้งระดับชาติ

ณัฐพงษ์ สีมารักษ์ 103

ระบบพรรคเด่นพรรคเดียวกับการพัฒนาประชาธิปไตยในสิงคโปร์: บทบาท อิทธิพล และผลกระทบ

ทวีศักดิ์ แก้ววงศ์ 105

การขับเคลื่อนสู่อนาคตที่ยั่งยืน: ความร่วมมือของไทยในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ปริญทร อินทโธม 107

การจัดการประเด็นสาธารณะในประเทศไทย ระหว่างประเทศ และระดับโลก: กรณีศึกษา ประเด็นสาธารณะ
ปศุสัตว์ที่มีผลต่อภาวะโลกร้อนและการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ

ศศิวิมล อีระศาสตร์ 109

บทบาทของแอปพลิเคชันครนทในการยกระดับการบริการสาธารณะ

นุรลียี เช็ง 111

ปัญญาประดิษฐ์กับการประเมินมนุษย์: ปัญหาทางปรัชญาเมื่อ AI เข้ามาสู่ Performance Management

ณัฐดนันท์ ไบยา 113

การบริหารค่าตอบแทนภาครัฐในกลุ่มประเทศนอร์ดิก เพื่อถอดบทเรียนในการบริหารค่าตอบแทนภาครัฐไทย

สุรรัตน์ สำรี 115

การศึกษานโยบายผลักดันอุตสาหกรรมดนตรี T-POP ของภาครัฐที่มีต่อภาคธุรกิจเอกชนในประเทศไทย

ณัฐนันท์ ดวงโฮ้ง 117

การศึกษาเปรียบเทียบการร่วมลงทุนของภาครัฐและเอกชนในการส่งเสริมอุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทย:

กรณีศึกษาเกาหลีใต้ สหรัฐอเมริกา และไทย

เมธาวดี ทรัพย์มีมา 119

สารบัญ

หน้า

ภาคผนวก	121
แบบประเมินบทความแบบ Onsite และ Online	122
แบบประเมินการจัดงานประชุมวิชาการรัฐประศาสนศาสตร์ระดับชาติ ครั้งที่ 20	
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.....	129

แนวทางการดำเนินนโยบายจัดการเรียนการสอนหลักสูตรด้านทุจริตศึกษา
ของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลำปาง
Policy Implementation Guidelines for Instruction Management of
Anti-Corruption Education Curriculum in Private Schools
in Lampang Province

นรินทร์ แก้วร่วมวงศ์¹ พฤกษา เครือแสง² และณัฐรัตน์ ประเทืองบริบูรณ์³
Narin Kaewroumwong¹ Phruksa Krueasang² and Nathdanai Pratuangboriboon³

¹⁻³คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

¹⁻³Faculty of Humanities and Social Sciences, Lampang Rajabhat University

E-mail: narin1994work@gmail.com¹

Corresponding E-mail: phruksa44@gmail.com.com²

This abstract is presented at the 20th National Conference on Public Administration of
Public Administration Association of Thailand at Srinakharinwirot University, March 13, 2025

บทคัดย่อ

ปัจจุบันปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันในประเทศไทยถือเป็นปัญหาเรื้อรังที่นับวันยิ่งจะทวีความรุนแรงและซับซ้อนมากยิ่งขึ้นและส่งผลกระทบในวงกว้าง โดยเฉพาะต่อความมั่นคงของชาติเป็นลำดับต้น ๆ ที่ขัดขวางการพัฒนาประเทศในด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง การแก้ไขปัญหาจำเป็นต้องสร้างและปลูกฝังค่านิยมโดยนับเริ่มตั้งแต่ช่วงปฐมวัยในการนี้สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติร่วมกับเครือข่ายความร่วมมือทั้งภาครัฐและภาคเอกชนดำเนินการพัฒนาหลักสูตรด้านการต่อต้านการทุจริตและผลักดันการนำไปใช้ในสถานศึกษาโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อปลูกฝังและสร้างวัฒนธรรมต่อต้านการทุจริตให้แก่เยาวชนผ่านกระบวนการเรียนรู้ที่เหมาะสม

การจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนเอกชนเป็นกระบวนการที่มีความสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของนักเรียนในสังคมไทย ซึ่งโรงเรียนเอกชนมีวิธีการและนโยบายที่แตกต่างจากโรงเรียนรัฐบาล โดยเน้นการให้บริการการศึกษาที่มีมาตรฐานสูง รวมถึงการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ ๆ ในการเรียนการสอน ซึ่งในจังหวัดลำปางมีโรงเรียนเอกชนที่นำหลักสูตรด้านทุจริตศึกษาไปใช้แล้ว 12 โรงเรียน จาก 24 โรงเรียน บทความนี้จึงมุ่งศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดกรอบแนวคิดในการศึกษาสภาพการดำเนินงาน ปัญหาและอุปสรรค และแนวทางการกำหนดนโยบายจัดการเรียนการสอนหลักสูตรด้านทุจริตศึกษา เพื่อนำไปสู่กระบวนการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการนำนโยบายจัดการเรียนการสอนหลักสูตรด้านทุจริตไปปฏิบัติใช้ในโรงเรียนเอกชนต่อไป

คำสำคัญ: การดำเนินนโยบาย; การจัดการเรียนการสอน; หลักสูตรด้านทุจริตศึกษา

Abstract

Corruption in Thailand is a chronic issue that has become increasingly severe and complex over time, impacting the nation on a broad scale. It poses a significant threat to national security and hinders economic, social, and political development. Addressing this problem requires instilling values and promoting awareness from an early age. In response, the National Anti-Corruption Commission (NACC), in collaboration with public and private sector networks, has developed an Anti-Corruption Education Curriculum and promoted its implementation in educational institutions. The objective is to instill anti-corruption values and foster a culture of integrity among youth through appropriate learning processes.

The teaching and learning process in private schools play a crucial role in improving the quality of education in Thai society. Private schools, differing in approach and policy from public schools, emphasize high-quality education, leveraging advanced technologies and innovative teaching methods. In Lampang Province, 12 out of 24 private schools have adopted the Anti-Corruption Education Curriculum. This article aims to review relevant literature to establish a conceptual framework for studying the current implementation, challenges, and obstacles of the anti-corruption curriculum in private schools. The study also seeks to identify policy guidelines for managing Anti-Corruption Education Curriculum, contributing to future research on the practical application of this curriculum in private educational institutions.

Keywords: Policy Implementation; Instruction Management; Anti-Corruption Education Curriculum

การนำนโยบายไปปฏิบัติ กรณีศึกษา: Smart City ด้านการเดินทางและขนส่งอัจฉริยะ จังหวัดภูเก็ต

Policy Implementation Case Study: Intelligent Transportation and Smart Mobility in Phuket Province

แสงเดือน หังสวนัส¹ สงขลา หังสวนัส² และอารียา มะอะหมีน³

Sangduean Hungsavanus¹ Songkhla Hungsavanus² and Areeya Ma-ameen³

¹⁻³คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

¹⁻³Faculty of Humanities and Social Sciences, Phuket Rajabhat University

E-mail: sangduean.h@pkru.ac.th¹

Corresponding E-mail: songkhla.h@pkru.ac.th²

This abstract is presented at the 20th National Conference on Public Administration of
Public Administration Association of Thailand at Srinakharinwirot University, March 13, 2025

บทคัดย่อ

บทความนี้ต้องการศึกษาเรื่อง การนำนโยบายไปปฏิบัติ กรณีศึกษา : Smart City ด้านการเดินทางและขนส่งอัจฉริยะ จังหวัดภูเก็ต โดยมีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษากำหนดนโยบายไปปฏิบัติ กรณีศึกษา : Smart City ด้านการเดินทางและขนส่งอัจฉริยะ จังหวัดภูเก็ต 2. เพื่อศึกษาแนวทางและข้อเสนอแนะในการนำนโยบายไปปฏิบัติ Smart City ของจังหวัดภูเก็ต โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ได้แก่ ประชาชนผู้ใช้นโยบาย Smart City ด้านการเดินทางและขนส่งอัจฉริยะ จำนวน 62 คน ผู้บริหารและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการนำนโยบายไปปฏิบัติ จำนวน 5 คน สุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ความถี่ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า ชุดที่ 1 ระดับการนำนโยบายไปปฏิบัติ กรณีศึกษา : Smart City ด้านการเดินทางและขนส่งอัจฉริยะ จังหวัดภูเก็ต ทั้ง 3 ด้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.81, S.D.=.708$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านนโยบายมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด($\bar{X}=3.95, S.D.=.715$) รองลงมาด้านการนำนโยบายไปปฏิบัติ ($\bar{X}=3.80, S.D.=.570$) ชุดที่ 2 ระดับการนำนโยบายไปปฏิบัติ สำหรับประชาชนผู้ใช้นโยบาย ด้านสภาพแวดล้อมโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}= 3.20, S.D.=.758$) เมื่อพิจารณารายประเด็นพบว่า Smart City ทำให้ภูเก็ตเป็นเมืองที่ทันสมัยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X}=4.34, S.D.=.745$) รองลงมา Smart City เพิ่มปริมาณพื้นที่สีเขียวในจังหวัดภูเก็ต($\bar{X}=4.10, S.D.=.762$) และ Smart City ทำให้ปัญหามลพิษลดลง ($\bar{X}=4.10, S.D.=.824$)

คำสำคัญ: การนำนโยบายไปปฏิบัติ; Smart City; การเดินทางและขนส่งอัจฉริยะ

Abstract

This article aims to study the implementation of the policy, case study: Smart City in terms of travel and intelligent transportation, Phuket Province. The objectives are 1. To study the implementation of the policy, case study: Smart City in terms of travel and intelligent transportation, Phuket Province. 2. To study the guidelines and recommendations for implementing the Smart City policy in Phuket Province. The research methodology is quantitative. There are 2 sample groups: 62 people who use the Smart City policy in terms of travel and intelligent transportation, and 5 executives and those involved in implementing the policy. The data were collected using a questionnaire. The data were analyzed using frequency, percentage, mean, and standard deviation.

The research results found that Set 1, the level of policy implementation, Case study: Smart City in travel and intelligent transportation, Phuket Province, all 3 aspects, were at a high level overall ($\bar{x}=3.81$, S.D.=.708). When considering each aspect, it was found that the policy aspect had the highest average value ($\bar{x}=3.95$, S.D.=.715), followed by policy implementation ($\bar{x}=3.80$, S.D.=.570). Set 2, the level of policy implementation for the people who use the policy, the environment aspect, was at a moderate level overall ($\bar{x}=3.20$, S.D.=.758). When considering each issue, it was found that Smart City made Phuket a modern city with the highest average value. ($\bar{x}=4.34$, S.D.=.745), followed by Smart City increasing the amount of green space in Phuket Province ($\bar{x}=4.10$, S.D.=.762) and Smart City reducing pollution problems ($\bar{x}=4.10$, S.D.=.824).

Keywords: Policy Implementation; Smart City; Smart Mobility

แนวทางการดำเนินนโยบายสร้างความเท่าเทียมทางการศึกษาของอำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา

Guidelines for Implementing the Policy of Creating Educational Equality in Dok Kham Tai District, Phayao Province

ฐิตาภา มาปลูก¹ พฤกษา เครือแสง² ณัฐจันทน์ ประเทืองบริบูรณ์³

Thitapa Maplook¹ Phruksa Krueasang² and Nathdanai Pratuangboriboon³

¹⁻³คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

¹⁻³Faculty of Humanities and Social Sciences, Lampang Rajabhat University

E-mail: pthma.palad@gmail.com¹

Corresponding E-mail: phruksa44@gmail.com.com²

This abstract is presented at the 20th National Conference on Public Administration of
Public Administration Association of Thailand at Srinakharinwirot University, March 13, 2025

บทคัดย่อ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 13 พ.ศ. 2566 - 2567 ในหมวดหมู่ที่ 9 กำหนดเป้าหมาย “ไทยมีความยากจนข้ามรุ่น ลดลง และมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม” พร้อมทั้งได้ระบุถึงสถานการณ์การพัฒนาของประเทศที่ผ่านมาไว้ว่า ครึ่งเรือนยากจนข้ามรุ่นส่วนใหญ่ไม่มีเงินออม ระดับการศึกษาต่ำ และอัตราการพึ่งพิงสูง มีเด็กอายุ 6-14 ปี ไม่ได้รับการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี ร้อยละ 17.2 เด็กจำนวนมากต้องหลุดออกจากระบบการศึกษาเนื่องจากครอบครัวยากจนเมื่อขาดโอกาสในการเข้าถึงการศึกษา และทักษะความรู้ที่จำเป็นต่อการประกอบอาชีพในอนาคตของเด็กจากครัวเรือนยากจนข้ามรุ่นทำให้เด็กกลุ่มนี้ต้องเข้าสู่ตลาดแรงงานในฐานะแรงงานทักษะต่ำหรือแรงงานกึ่งมีทักษะเท่านั้นการหลุดออกจากระบบการศึกษาตั้งแต่ต้นทางชีวิตนำมาซึ่งความเสียหายในระยะยาวทั้งต่อเด็ก เยาวชน ครอบครัว และประเทศ

รัฐบาลมีนโยบายปฏิรูปการศึกษาและให้ความสำคัญในการสร้างความเสมอภาคทางการศึกษา การส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนได้รับการศึกษาหรือพัฒนาศักยภาพตามความถนัดของผู้เรียนรวมถึงการส่งเสริมการสร้างรายได้ระหว่างเรียน เพื่อแก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาและเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศให้มีคุณค่าต่อไปในอนาคต ทั้งนี้ในการประชุมคณะรัฐมนตรี ได้มีมติรับทราบมาตรการขับเคลื่อนประเทศไทยเพื่อแก้ปัญหาเด็กและเยาวชนนอกระบบการศึกษาให้กลายเป็นศูนย์ (Thailand Zero Dropout) ตามข้อเสนอของคณะกรรมการบริหารกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษาบทความนี้มุ่งเน้นศึกษาแนวทางการดำเนินนโยบายสร้างความเท่าเทียมทางการศึกษาของอำเภอดอกคำใต้จังหวัดพะเยา ศึกษาคุณลักษณะเชิงลึกของเด็กและเยาวชนนอกระบบการศึกษาวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลให้เด็กและเยาวชนออกนอกระบบการศึกษารวมถึงนำเสนอแนวทางการจัดการศึกษาสำหรับเด็กและเยาวชนนอกระบบการศึกษา

ทั้งนี้เพื่อทราบถึงข้อมูลเชิงลึกและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชนนอกนอกระบบการศึกษาเพื่อเป็นแนวทางในการป้องกันและแก้ไขเด็กและเยาวชนนอกระบบ โดยการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ ใช้วิธีสัมภาษณ์เชิงลึก กลุ่มประชากรวัยเรียนที่อยู่ในช่วงอายุ 3 – 18 ปี โรงเรียนในพื้นที่อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยาจำนวน 354 คน จากการศึกษาข้างต้นเพื่อเป็นการสนองนโยบายของรัฐบาลในมาตรการขับเคลื่อนการแก้ปัญหาเด็กและเยาวชนนอกระบบการศึกษาให้กลับเข้าสู่ระบบการศึกษา หรือได้รับการส่งเสริมการเรียนรู้ตามศักยภาพ

คำสำคัญ: ความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา; คุณภาพของการศึกษา; การจัดการศึกษา; นอกระบบการศึกษา; ความยากจน

Abstract

The 13th National Economic and Social Development Plan 2023-2024, in Goal 9, sets the target of “Thailand has reduced intergenerational poverty and has adequate and appropriate social protection”. It also mentions the country’s past development situation that most intergenerational poor households have no savings, low education levels, and high dependency rates. 17.2 percent of children aged 6-14 do not receive 9 years of compulsory education. Many children drop out of the education system because their families are poor. When children from intergenerational poor households lack access to education and skills that are necessary for their future careers, this group of children must enter the labor market as low-skilled or semi-skilled workers only. Dropping out of the education system from the beginning of their lives leads to long-term damage to children, youth, families, and the country.

The government has a policy of educational reform and emphasizes creating educational equality. Promoting children and youth to receive education or develop their potential according to their abilities, including promoting income generation while studying, in order to solve the problem of educational inequality and to develop the country’s human resources to be valuable in the future. In this cabinet meeting, The resolution acknowledged the measures to drive Thailand to solve the problem of children and youth out of the education system to become zero (Thailand Zero Dropout) According to the proposal of the Board of Directors of the Fund for Educational Equality This article focuses on studying the policy guidelines for creating educational equality in Dok Kham Tai District, Phayao Province studying in-depth characteristics of children and youth out of the education system Analyzing factors that cause children and youth to drop out of the education system Including proposing guidelines for organizing education for children and youth out of the education

system In order to find in-depth information and factors related to children and youth dropping out of the education system as a guideline for preventing and resolving children and youth out of the education system This study is a qualitative study using in-depth interviews with a group of school-aged population aged 3-18 years old in schools in Dok Kham Tai District, Phayao Province. A total of 354 people from the above study in order to respond to the government's policy in the measures to drive the solution of children and youth out of the education system to return to the education system or receive promotion of learning according to their potential.

Keywords: Educational Inequality; Quality of Education; Education Management; Out of the Education System; Poverty

เราจะทำตามสัญญา: นโยบายหาเสียงและผลผูกพัน

We will keep our promises: Political Campaign and its bindingness

ภาริณ จารุทวี

Parin Jaruthavee

สถาบันพระปกเกล้า

King Prajadhipok's Institute

E-mail: parin.ja@kpi.ac.th

This abstract is presented at the 20th National Conference on Public Administration of
Public Administration Association of Thailand at Srinakharinwirot University, March 13, 2025

บทคัดย่อ

การหาเสียงในประเทศไทยเป็นกลไกสำคัญในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในระบอบประชาธิปไตย โดยเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งและพรรคการเมืองสามารถสื่อสารนโยบายวิสัยทัศน์ รวมทั้ง “คำสัญญา” ต่าง ๆ ต่อประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง อย่างไรก็ตาม ผลผูกพันของนโยบายหาเสียงเหล่านี้ภายใต้กฎหมายไทยนั้นเป็นเรื่องที่ซับซ้อน ซึ่งถูกกำหนดโดยกรอบกฎหมาย บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ และกฎหมายเกี่ยวกับการเลือกตั้ง แม้กฎหมายไทยจะกำหนดให้การรณรงค์หาเสียงเป็นไปตามหลักการของความยุติธรรม ความโปร่งใส และความมีสำนึกรับผิดชอบ ตามที่ได้วางหลักไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมืองและพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้ง ซึ่งกฎหมายดังกล่าวเหล่านี้ได้กำหนดให้ผู้ลงสมัครรับเลือกตั้งและพรรคการเมืองต้องเปิดเผยแพร่ข้อมูลเท็จหรือทำให้เข้าใจผิด งดเว้นการซื้อเสียง และต้องจัดทำการเงินการรณรงค์อย่างโปร่งใสและอยู่ในขอบเขตที่กฎหมายกำหนด อย่างไรก็ตาม ในเรื่องความผูกพันของนโยบายที่ใช้ในการหาเสียงกฎหมายมิได้มีการกำหนดไว้อย่างชัดเจนแต่อย่างใด เช่นนี้จึงทำให้เกิดช่องว่างระหว่างวาทกรรมในการเลือกตั้งและสำนึกความรับผิดชอบในการอภิบาล โดยสรุป แม้กฎหมายไทยจะได้กำหนดกรอบกฎหมายสำหรับนโยบายหาเสียงที่ชัดเจน ทั้งนี้ในเรื่องผลผูกพันของนโยบายหาเสียงนั้นยังไม่ชัดเจน เช่นนี้จะแสดงให้เห็นถึงความจำเป็นในการสร้างกลไกที่เข้มแข็งขึ้นเพื่อส่งเสริมสำนึกรับผิดชอบและความไว้วางใจในกระบวนการประชาธิปไตย

คำสำคัญ: นโยบายหาเสียง; สำนึกรับผิดชอบ; นโยบาย

Abstract

Political campaigns in Thailand serve as a critical mechanism for democratic engagement, enabling candidates and political parties to communicate their policies, visions, and promises to the electorate. However, the bindingness of these campaigns under Thai law is a complex issue, shaped by the country's legal framework, constitutional provisions, and electoral regulations. Thai law mandates that political campaigns adhere to principles of fairness, transparency, and accountability, as outlined in the Organic Act on Political Parties and the Organic Act on the Election. These laws require candidates and parties to avoid false or misleading information, refrain from vote-buying, and ensure that campaign financing is transparent and within legal limits. However, the bindingness of campaign promises is less clear. This creates a gap between electoral rhetoric and governance accountability. In conclusion, while Thai law provides a structured framework for political campaigns, the bindingness of campaign promises remains ambiguous, highlighting the need for stronger mechanisms to ensure accountability and trust in the democratic process.

Keywords: Political Campaign; Accountability; Policy

ข้อเสนอเพื่อการขับเคลื่อนนโยบาย “30 บาทรักษาทุกที่ ด้วยบัตรประชาชนใบเดียว” ของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดแพร่

Recommendations for Implementation of the “One ID Card Smart Hospital” at the Phrae Provincial Public Health Office

ทวีศักดิ์ โทะทองจิ๋ว¹ และน้ำทิพย์ เสมอเชื้อ²

Taweesak Totongsew¹ and Numtip Smerchuar²

¹⁻²คณะรัฐศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา

¹⁻²School of Political and Social Science, University of Phayao

E-mail: kentaweesak1@gmail.com¹

Corresponding E-mail: numtip.sm@up.ac.th²

This abstract is presented at the 20th National Conference on Public Administration of
Public Administration Association of Thailand at Srinakharinwirot University, March 13, 2025

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาการดำเนินงานตามนโยบาย “30 บาทรักษาทุกที่ ด้วยบัตรประชาชนใบเดียว” ของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดแพร่ 2) เพื่อจัดทำข้อเสนอสำหรับพัฒนาการขับเคลื่อนนโยบาย “30 บาทรักษาทุกที่ ด้วยบัตรประชาชนใบเดียว” ของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดแพร่ โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการดำเนินงานของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดแพร่ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผลการวิจัยพบว่า 1) การดำเนินงานตามนโยบายถือว่าอยู่ในระดับดีมาก โดยเฉพาะการเชื่อมต่อข้อมูลระหว่างหน่วยบริการทั้งหมดในจังหวัดแพร่ ซึ่งประกอบด้วย โรงพยาบาล 8 แห่ง และโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล 119 แห่ง สามารถเชื่อมต่อข้อมูลได้ทั้งหมด ร้อยละ 100 ทั้งจังหวัด 2) ข้อเสนอสำหรับพัฒนาการขับเคลื่อนนโยบาย ได้แก่ สมรรถนะขององค์กร ความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติขึ้นอยู่กับด้านการจัดการโครงสร้างขององค์กร บุคลากร งบประมาณ สถานที่ปฏิบัติการ วัสดุอุปกรณ์เครื่องมือในการดำเนินการ เพื่อยกระดับบริการสุขภาพให้เกิดการเชื่อมโยงข้อมูลสุขภาพจากหน่วยบริการสาธารณสุขทุกระดับ โดยมุ่งหวังให้ประชาชนสามารถเข้าถึงบริการสุขภาพที่สะดวก มีคุณภาพ รวดเร็ว เพื่อให้ได้ข้อเสนอแนะในการขับเคลื่อนนโยบายสำคัญของกระทรวงสาธารณสุขดังกล่าวให้เกิดประโยชน์ต่อประชาชนอย่างแท้จริง

คำสำคัญ: 30 บาทรักษาทุกที่ ด้วยบัตรประชาชนใบเดียว; การขับเคลื่อนนโยบาย; ด้านการจัดการ

Abstract

This study aims to 1) investigate the implementation of the 30 Baht for Universal Healthcare with One ID Card policy by the Phrae Provincial Public Health Office, and 2) develop recommendations for improving the policy's implementation. The data was collected from the operational activities of the Phrae Provincial Public Health Office and related research studies.

The findings reveal that 1) the implementation of the policy is considered highly effective, especially in terms of data integration across all healthcare facilities in Phrae Province, which includes 8 hospitals and 119 sub-district health-promoting hospitals. Data integration has been fully achieved across the province. 2) The recommendations for enhancing the policy's implementation focus on organizational capacity. The success of policy execution depends on organizational structure, human resources, budget, operational facilities, and the equipment needed. These factors are crucial for advancing health services by ensuring data integration across all levels of healthcare facilities. The goal is to provide the public with convenient, high-quality, and timely healthcare services, ultimately benefiting the population and enhancing the impact of this key policy of the Ministry of Public Health.

Keywords: 30 Baht for Universal Healthcare with One ID Card; Policy Implementation; Management Aspects

การนำนโยบายไปปฏิบัติเพื่อป้องกันการกระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติด
ของผู้ต้องขังหญิงทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่
Implementation of Policies to Prevent Recidivism in Drug Cases
among Female Prisoners in Chiangmai Women Correctional Institution

นภัท จันทรตั้ง

Naphat Chandong

คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Faculty of Political Science and Public Administration, Chiangmai University

E-mail: gluayknw@gmail.com

This abstract is presented at the 20th National Conference on Public Administration of
Public Administration Association of Thailand at Srinakharinwirot University, March 13, 2025

บทคัดย่อ

การกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังเป็นปัญหาสำคัญของกรมราชทัณฑ์มาอย่างยาวนาน ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงปลอดภัยของประชาชน และความเชื่อมั่นต่อการพัฒนาผู้ต้องราชทัณฑ์ ซึ่งทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่มีการนำนโยบายป้องกันการกระทำผิดซ้ำไปปฏิบัติอย่างต่อเนื่องโดยเฉพาะผู้ต้องขังในคดียาเสพติด บทความวิจัยชิ้นนี้ตอบปัญหาที่สำคัญสองประการคือ ประการแรก ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่มีการนำนโยบายการกระทำผิดซ้ำมาปฏิบัติกับผู้ต้องขังหญิงในคดียาเสพติดอย่างไร ประการที่สอง ปัจจัยใดที่ส่งผลต่อความสำเร็จต่อการนำนโยบายการกระทำผิดซ้ำมาปฏิบัติกับผู้ต้องขังหญิงในคดียาเสพติด โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพโดยศึกษาทางเอกสาร และการสัมภาษณ์บุคลากรที่เกี่ยวข้อง การศึกษานี้พบว่าการจำแนกลักษณะผู้ต้องขังที่มีความแตกต่างกันมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนานโยบายลดการกระทำผิดซ้ำได้อย่างมีประสิทธิภาพจากสถิติในปีงบประมาณ พ.ศ.2567 มีผู้ต้องขังที่กระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติด จำนวน 156 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.1 ซึ่งมีจำนวนลดลงจากปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 ร้อยละ 3.32 โดยปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติ ได้แก่ ความชัดเจนของนโยบาย โครงสร้างของหน่วยงาน ปัจจัยด้านบุคลากร สถานที่ และงบประมาณ การวิจัยนี้เสนอแนะว่า ควรปรับปรุงวิธีการสื่อสารและทัศนคติระหว่างเจ้าหน้าที่และผู้ต้องขังเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการนำนโยบายไปปฏิบัติ

คำสำคัญ: การกระทำผิดซ้ำ; การนำนโยบายไปปฏิบัติ; ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่

Abstract

Recidivism among inmates has long been a significant issue for the Department of Corrections, affecting public safety, security, and confidence in the rehabilitation process. This research investigates the effectiveness of policies implemented at the Chiang Mai Women's Correctional Institution to reduce recidivism, particularly among female inmates involved in drug-related offenses. The study addresses two main research questions: (1) How does the Chiang Mai Women's Correctional Institution implement policies to prevent recidivism among female inmates involved in drug cases? (2) What factors influence the success of these policy implementations? This qualitative research utilizes document analysis and interviews with relevant personnel to explore these issues. The findings reveal that categorizing inmates based on their different characteristics plays a critical role in the effective development and application of policies aimed at reducing recidivism. According to data from fiscal year 2024, there were 156 recidivist drug offenders, accounting for 21.1%, which represents a decrease of 3.32% compared to fiscal year 2023. Key factors influencing successful policy implementation include clarity of the policy, organizational structure, personnel, facilities, and funding. The study suggests that improving communication methods and fostering positive attitudes between staff and inmates could further enhance the effectiveness of using these policies.

Keywords: Recidivism; Policy Implementation; Chiang Mai Women's Correctional Institution

การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดบริการสาธารณะด้านการท่องเที่ยวโดยชุมชน:
กรณีศึกษา ชุมชนบ้านห้วยเขา ตำบลห้วยเขา อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา
Public Participation in Community-Based Tourism Public Services:
A Case Study of Ban Hua Khao Community, Hua Khao Sub-district,
Singhanakhon District, Songkhla Province

อับดุลฮาหลิ้ม หัดหะเจ¹ และบุณิกา จันทรเกตุ²

Abdulhaleem Hatkhaje¹ and Bunika Chanked²

¹⁻²คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

¹⁻²Faculty of Humanities and Social Sciences, Songkhla Rajabhat University

E-mail: haleem1618@gmail.com¹

Corresponding E-mail: bunika.ch@skru.ac.th²

This abstract is presented at the 20th National Conference on Public Administration of
Public Administration Association of Thailand at Srinakharinwirot University, March 13, 2025

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมและเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดบริการสาธารณะด้านการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านห้วยเขา ตำบลห้วยเขา อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ใช้แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ในช่วง 0.67 – 1.00 และค่าความเชื่อมั่นมีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.85 ทำการเก็บข้อมูลจากประชาชนในชุมชน จำนวน 390 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบชั้นภูมิโดยใช้สัดส่วนและการสุ่มอย่างง่าย วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที และค่าเอฟ ผลการศึกษาพบว่าระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.52$, S.D. = 0.67) เมื่อทำการทดสอบสมมติฐานพบว่า เพศต่างกันมีระดับการมีส่วนร่วมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ส่วนปัจจัยด้านอายุ การศึกษา อาชีพ รายได้ และระยะเวลาที่อาศัยในชุมชนที่ต่างกัน มีระดับการมีส่วนร่วมไม่แตกต่างกัน ซึ่งจากผลการศึกษาหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องควรกำหนดนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชนโดยเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกเพศอย่างเท่าเทียมสนับสนุนงบประมาณในการพัฒนาศักยภาพของชุมชนด้านการท่องเที่ยวและสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และชุมชนในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

คำสำคัญ: การมีส่วนร่วมของประชาชน; การจัดบริการสาธารณะ; การท่องเที่ยวโดยชุมชน; ชุมชนบ้านห้วยเขา

Abstract

This research aimed to study the level and compare the public participation in community-based tourism public services in Ban Hua Khao Community, Hua Khao Sub-district, Singhanakhon District, Songkhla Province, classified by personal factors. A 5-point rating scale questionnaire with IOC values ranging from 0.67 to 1.00 and reliability of 0.85 was used. Data were collected from 390 community residents through stratified and simple random sampling and analyzed using mean, standard deviation, t-test, and F-test. Results showed high public participation ($\bar{x} = 3.52$, S.D. = 0.67). Hypothesis testing revealed that different genders had significantly different participation levels at .001, while factors of age, education, occupation, income, and length of residence showed no differences. Based on the findings, government agencies should establish policies promoting community tourism emphasizing equal gender participation, provide budget support for developing community tourism potential, and create collaborative networks among the government, private sector, and the community for sustainable tourism development.

Keywords: Public Participation; Public Service Provision; Community-Based Tourism; Ban Hua Khao Community

แนวทางการสร้างเศรษฐกิจชุมชนยั่งยืนขององค์การบริหารส่วนตำบลบ่อแฮ้ว อำเภอเมือง จังหวัดลำปาง

Guidelines for Creating A Sustainable Community Economy of Bo Haew Subdistrict Administrative Organization, Mueang District, Lampang Province

วิทยา วงศ์ชมพู¹ ณัฐธินัย ประเทืองบริบูรณ์² และวิทย์ เศรษฐกร³

Wittaya Wongchompoo¹ Nathdanai Pratuangboriboon² and Wit Sethakorn³

¹⁻³คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

¹⁻³Faculty of Humanities and Social Sciences, Lampang Rajabhat University

E-mail: wittayawong29@gmail.com¹

Corresponding E-mail: nathdanaipg@gmail.com²

This abstract is presented at the 20th National Conference on Public Administration of
Public Administration Association of Thailand at Srinakharinwirot University, March 13, 2025

บทคัดย่อ

เศรษฐกิจชุมชนเป็นแนวคิดและรูปแบบการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่ได้รับความสนใจทุกภาคส่วน การดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจชุมชนมีความหลากหลายตามบริบทของตนเองภายใต้หลักการใช้ชุมชนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา เน้นความร่วมมือของสมาชิกในชุมชนโดยคำนึงถึงทรัพยากร ศักยภาพ และทุนในชุมชนที่มีอยู่เป็นสำคัญ นำไปสู่การดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจตั้งแต่กระบวนการจัดหาวัตถุดิบ การผลิต การแปรรูป การจำหน่าย และการบริโภค โดยครอบคลุมองค์ประกอบของเศรษฐกิจแบบพึ่งพาตนเอง รวมถึง การพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่เป็นเอกลักษณ์ของชุมชนเพื่อเผยแพร่สู่ผู้บริโภคภายนอกชุมชน

องค์การบริหารส่วนตำบลบ่อแฮ้ว อำเภอเมือง จังหวัดลำปาง ได้กำหนดนโยบายการสร้างเศรษฐกิจชุมชนยั่งยืน ด้วยการนำหลักการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนมาประยุกต์และปรับใช้ให้เข้ากับบริบท เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนมีรายได้ สามารถเลี้ยงดูตัวเองและครอบครัวได้ มีการส่งเสริมการตลาดและการใช้ทรัพยากรในท้องถิ่นมาสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์อันทรงคุณค่าทางภูมิปัญญา และต่อยอดไปสู่ ร้านค้าชุมชน และการท่องเที่ยว ทั้งนี้ เป้าหมายของนโยบายดังกล่าวมุ่งสร้างชุมชนให้เข้มแข็ง ลดความเหลื่อมล้ำ และการพัฒนาที่ยั่งยืน ภายใต้แนวทางการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นและยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

คำสำคัญ: เศรษฐกิจชุมชนยั่งยืน; ชุมชนให้เข้มแข็ง; ความเสมอภาคทางสังคม

Abstract

The community economy is a concept and model of economic activities that has garnered interest from all sectors. The implementation of community economic activities varies according to its specific context, emphasizing community-centered development. It focuses on collaboration among community members, considering the available resources, potential, and capital within the community. This leads to economic activities encompassing the entire process, from sourcing raw materials, production, processing, and distribution to consumption. These activities embody the principles of self-reliant economics, including the development of unique community products for external consumers.

Bo Haeo Subdistrict Administrative Organization, Mueang District, Lampang Province, has formulated policies to build a sustainable community economy by applying and adapting community economic development principles to fit its context. These policies aim to enhance the income of residents, enabling them to support themselves and their families. Initiatives include promoting marketing efforts, utilizing local resources to create valuable products rooted in indigenous knowledge, and expanding into community stores and tourism. The ultimate goal of these policies is to build strong community, reduce social inequality, and achieve sustainable development. These efforts align with the decentralization of power to local governments and the 20-Year National Strategy (2018–2037) on creating opportunities and social equity.

Keywords: Sustainable Community Economy; Strong Community; Social Equity

เปิดโลกทัศน์การพัฒนา: บทวิเคราะห์พระราชหัตถเลขาส่วนพระองค์ รัชกาลที่ 5 เมื่อครั้งเสด็จฯ ประพาสยุโรป พ.ศ. 2440

Presenting the Worldview Development: An Analysis of the Royal Personal Letters of King Rama V during His European Tour in 1897

ชญพร จินชานนา¹ ภาวิณี อุ่นวัฒนา² และระวีวรรณ ธรณี³

Chadaporn jeenchawna¹ Pawinee Ounwattana² and Rawiwan Thoranee³

¹⁻³คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

¹⁻³ Faculty of Liberal Arts, Rajamangala University of Technology Phra Nakhon

E-mail: chadaporn.j@rmutp.ac.th¹

Corresponding E-mail: Pawinee.o@rmutp.ac.th²

This abstract is presented at the 20th National Conference on Public Administration of
Public Administration Association of Thailand at Srinakharinwirot University, March 13, 2025

บทคัดย่อ

การเสด็จประพาสยุโรปของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เป็นการเสด็จพระราชดำเนินไปยังต่างประเทศในทวีปยุโรปโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสานสัมพันธ์ไมตรีแก่ประเทศต่าง ๆ ในทวีปยุโรปเพื่อให้ประเทศที่พระองค์เสด็จประพาสเหล่านั้นมองเห็นว่า ประเทศสยามเป็นประเทศที่มีการพัฒนาตนเองและไม่ได้ล้าหลังป่าเถื่อน และเพื่อโอกาสในการร่วมมือแก้ไขปัญหาคความมั่นคงและส่งเสริมความเป็นเอกราชของประเทศสยาม แม้จะอยู่ในช่วงท่่ามกลางยุคล่าอาณานิคมก็ตาม ทั้งนี้ ก็เพราะมีมูลเหตุมาจากกรณีพิพาทระหว่างสยามกับฝรั่งเศสในเหตุการณ์วิกฤตการณ์ ร.ศ. 112 (พ.ศ. 2437) ที่ทำให้สยามเสียดินแดนมากที่สุดเท่าที่มีการเสียดินแดนให้แก่ชาติตะวันตก วัตถุประสงค์ของบทความวิชาการนี้เพื่อวิเคราะห์บทพระราชนิพนธ์พระราชหัตถเลขาส่วนพระองค์ของรัชกาลที่ 5 เสด็จฯ ประพาสยุโรป พ.ศ. 2440 เป็นการศึกษาเชิงเอกสาร ผลการศึกษาพบว่ารัชกาลที่ 5 ทรงบรรยายความในพระทัยลงในพระราชหัตถเลขาส่วนพระองค์ที่มีถึงสมเด็จพระนางเจ้าเสาวภาผ่องศรี พระบรมราชินีนาถ เช่น “ด้วยตั้งแต่ฉันออกมาครั้งนี้ ยังไม่เคยได้ความคับแค้นเดือดร้อนเหมือนอย่างครั้งนี้เลย การที่แม่เล็กรู้สึกหนักในเรื่องที่ฉันจะมาเมืองฝรั่งเศสประการใด ขอให้เข้าใจว่าฉันหนักกว่าสิบเท่าอยู่แล้ว เพราะเป็นผู้ที่มาเอง” ข้อเสนอแนะมีศัพท์แสงที่ทรงใช้อยู่ในพระราชหัตถเลขาเหล่านี้ควรค่าแก่การศึกษาต่อไป

คำสำคัญ: โลกทัศน์; การพัฒนา; พระราชหัตถเลขา; รัชกาลที่ 5

Abstract

The royal visit to Europe by King Chulalongkorn was a journey to foreign countries in Europe with the purpose of fostering friendly relations with various countries in Europe. This was to show those countries that Siam was a developing nation and not a backward, primitive one, and to create opportunities for cooperation in addressing security issues and promoting Siam's independence, even amidst the colonial era. This was prompted by the dispute between Siam and France during the 1893 crisis, which resulted in Siam losing more territory than any other cession to Western powers. The objective of this academic article is to analyze the royal writings and personal letters of King Rama V during his visit to Europe in 1894 as a documentary study. The study found that King Rama V expressed his innermost feelings in personal letters to Her Majesty Queen Saovabha Phongsri, such as, "Since I left, I have never experienced such distress and hardship as I have now. If you feel burdened by my coming to France, please understand that I am burdened tenfold because I am the one who came." The unique expressions used in these royal letters are worthy of further study.

Keywords: Worldview; Development; Royal Letters; King Rama V

ถอดบทเรียนการบริหารจัดการอุทกภัยในสถานการณ์ภัยพิบัติพื้นที่ภาคเหนือ ปี 2567

Lessons Learned from Flood Disaster Management in Northern Thailand in 2024

คชตริย์ เจริญสุข¹ และชารินทร์ เกษร²

Khotchatrai Charoensuk¹ and Charin Kesorn²

¹คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

²คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

¹Graduate School of Public Administration, National Institute of Development Administration

²Faculty of Humanities and Social Sciences, Nakhon Pathom Rajabhat University

E-mail: khotchatrai2545@gmail.com¹

Corresponding E-mail: charin.kes25@gmail.com²

This abstract is presented at the 20th National Conference on Public Administration of
Public Administration Association of Thailand at Srinakharinwirot University, March 13, 2025

บทคัดย่อ

อุทกภัยที่เกิดขึ้นในพื้นที่ภาคเหนือของประเทศไทยเมื่อปี 2567 ได้สร้างความเสียหายต่อทรัพย์สินและการสูญเสียชีวิต สะท้อนถึงความซับซ้อนของภัยธรรมชาติที่ทวีความรุนแรงและความถี่เพิ่มมากขึ้น อันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่ส่งผลให้ปริมาณฝนตกในพื้นที่เพิ่มสูงขึ้น ประกอบกับลักษณะภูมิประเทศที่เอื้อต่อการเกิดน้ำหลาก ซึ่งต้องอาศัยการจัดการที่มีความยืดหยุ่นและประสิทธิภาพในการวางแผนรับมือในอนาคตผ่าน 5 หลักการสำคัญ ได้แก่ 1) การศึกษาสาเหตุและรูปแบบของอุทกภัยเป็นสิ่งสำคัญในการคาดการณ์พื้นที่เสี่ยงและการจัดการน้ำในสถานการณ์น้ำท่วมการใช้ข้อมูลจากดาวเทียมและมาตรวัดกระแสน้ำช่วยให้การจัดการสถานการณ์มีประสิทธิภาพมากขึ้น 2) การวางแผนป้องกันอุทกภัยควรเน้นการสร้างระบบระบายน้ำที่มีประสิทธิภาพ เช่น คันกั้นน้ำ ฝาย เขื่อน เป็นต้น รวมถึงการศึกษาจากประสบการณ์ของต่างประเทศอย่างจีนและเนเธอร์แลนด์ 3) การบูรณาการการป้องกันอุทกภัยกับการพัฒนาเมืองและการใช้ที่ดินด้วยการสร้างพื้นที่ดูดซับน้ำ หลีกเลี่ยงการสร้างบ้านในพื้นที่เสี่ยงน้ำท่วม 4) การฝึกอบรมชุมชนและการใช้เทคโนโลยีในการเตือนภัย และ 5) การบูรณาการการป้องกันภัยพิบัติในระดับท้องถิ่นและการร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และชุมชนเป็นสิ่งที่สำคัญที่จะลดความเสี่ยงจากอุทกภัยในระยะยาว

คำสำคัญ: การจัดการภัยพิบัติ; ความเสี่ยง; การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย; การจัดการในภาวะฉุกเฉิน

Abstract

In 2024, floods in northern Thailand damaged property and cost lives. Increasingly severe, frequent complex natural disasters caused by climate change include more rainfall on lands prone to flooding. Flexible management and efficiency are needed to plan for future response, with main principles: 1) study flood causes and patterns to predict at-risk areas and flood management by satellite data and flow meters; 2) focus flood prevention planning on building effective drainage systems, embankments, weirs, and dams by learning from international experiences in China and the Netherlands; 3) integrate flood prevention with urban development and land use by establishing water absorption zones and avoid home construction in flood-prone areas; 4) bolster community education and warning technologies; 5) combine local disaster prevention and government, private sector, and community cooperation to lessen long-term flood risk.

Keywords: Disaster Management; Risk; Disaster Prevention and Mitigation; Emergency Management

การส่งเสริมโครงการคาร์บอนเครดิต:
บทวิพากษ์บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทย
Promoting Carbon Credit Programs: An Assessment of the Roles
of Thai Local Governments

อริวัฒน์ อุดมก้านตุง¹ และจิตรลดา ไชยะ²

Athiwat Udomkantung¹ and Chitralada Chaiya²

¹⁻²วิทยาลัยการเมืองการปกครอง มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

¹⁻²College of Politics and Governance Mahasarakham University

E-mail: 67011391002@msu.ac.th¹

Corresponding E-mail: Chitralada.c@msu.ac.th²

This abstract is presented at the 20th National Conference on Public Administration of
Public Administration Association of Thailand at Srinakharinwirot University, March 13, 2025

บทคัดย่อ

ปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศถือเป็นความท้าทายสำคัญระดับโลก และโครงการคาร์บอนเครดิตได้กลายเป็นเครื่องมือที่มีบทบาทสำคัญในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในหลายประเทศ รวมถึงประเทศไทย องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) มีบทบาทสำคัญในการดำเนินโครงการดังกล่าวในพื้นที่ชนบท โดยบทความนี้มุ่งวิพากษ์บทบาทของ อปท. ในการส่งเสริมโครงการคาร์บอนเครดิตผ่านกรอบการศึกษา 7 ด้าน ได้แก่ การให้ข้อมูลแก่ชุมชน การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน การจัดหาแหล่งเงินทุน การสร้างมาตรฐานและกฎระเบียบ การสร้างความร่วมมือกับองค์กรภายนอก การส่งเสริมความร่วมมือในระดับท้องถิ่น และการกระจายผลประโยชน์อย่างทั่วถึง

ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า อปท. ในประเทศไทยยังเผชิญกับข้อจำกัดในหลายด้าน เช่น ขาดทรัพยากรในการดำเนินงาน การขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกลไกคาร์บอนเครดิต และการจัดการผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม รวมถึงการส่งเสริมความร่วมมือระหว่าง อปท. และองค์กรภายนอก เช่น องค์กรความร่วมมือระหว่างประเทศของเยอรมนี (GIZ) สามารถเพิ่มประสิทธิภาพการปลูกป่าชุมชนในจังหวัดเชียงราย ซึ่งสามารถลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้ถึง 15,000 ตันต่อปี ข้อค้นพบเหล่านี้ชี้ให้เห็นว่า การพัฒนาโครงการคาร์บอนเครดิตที่ประสบความสำเร็จในประเทศไทยต้องอาศัยการสนับสนุนเชิงโครงสร้างและการบูรณาการความร่วมมือจากทุกภาคส่วน

คำสำคัญ: คาร์บอนเครดิต; องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น; การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ;

การลดก๊าซเรือนกระจก

Abstract

Climate change is a major global challenge, and carbon credit projects have become an important tool for reducing greenhouse gas emissions in many countries, including Thailand. Local administrative organizations (LAOs) play an important role in implementing such projects in rural areas. This article focuses on critiquing the role of LAOs in promoting carbon credit projects through a study framework of 7 aspects: providing information to communities, promoting public participation, sourcing funding sources, creating standards and regulations, building cooperation with external organizations, promoting cooperation at the local level, and distributing benefits equally.

According to the study's findings, local administrative organizations in Thailand continue to face a number of obstacles, including a lack of operational funding, a lack of awareness and comprehension of carbon credit mechanisms, and the management of equitable benefits. One such obstacle is encouraging collaboration between local administrative organizations and outside groups like the German International Cooperation Agency (GIZ), which has the potential to boost community forestry in Chiang Rai Province and cut greenhouse gas emissions by up to 15,000 tons annually. These results suggest that structural support and cross-sector collaboration are necessary for the successful development of carbon credit programs in Thailand.

Keywords: Carbon Credit; Local Administrative Organizations; Climate Change;

Greenhouse Gas Reduction

หอโหวด จากภูมิปัญญาสู่การพัฒนาเมืองอย่างยั่งยืนของเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด

Roi Et Tower: From Local Wisdom to Sustainable Urban Development of Roi Et Municipality, Roi Et Province

จิรวัดน์ เมธาสุทธิรัตน์

Jirawat Metasuttiratt

สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

School of Management Science, Sukhothai Thammathirat Open University

E-mail: charanchai@hotmail.com

This abstract is presented at the 20th National Conference on Public Administration of
Public Administration Association of Thailand at Srinakharinwirot University, March 13, 2025

บทคัดย่อ

การสร้างเมืองด้วยอัตลักษณ์ที่โดดเด่นของเมือง ที่เป็นสิ่งประดิษฐ์ และบูรณาการกับมรดกทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ผ่านมามีค่านิยมมาของเมืองนั้นมีความสำคัญ การสร้าง“หอโหวด” ของเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ดนับได้ว่าเป็นสิ่งใหม่และสร้างความแตกต่างให้กับการพัฒนาเมืองในบริบทของประเทศไทยสำหรับการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ต้องการค้นหาความสำเร็จของโครงการนวัตกรรมและปัจจัยหลักแห่งความสำเร็จของโครงการนวัตกรรม โดยใช้วิธีการศึกษาเชิงคุณภาพ โดยใช้การสัมภาษณ์จากผู้ให้ข้อมูลหลัก และการถอดบทเรียนจากการประชุมกลุ่มย่อย และทำการวิเคราะห์และสรุปผลโดยใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหาและการวิเคราะห์สรุปอุปนิสัยในการสรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสำเร็จของโครงการนวัตกรรม ได้แก่ การทำให้เกิดการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาเป็นโมเดลในการพัฒนาเมืองอย่างยั่งยืน ประชาชนเกิดความภาคภูมิใจในมรดกทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นของตนเอง และนวัตกรรมสามารถเพิ่มศักยภาพจากเมืองรองให้เป็นเมืองหลักของการท่องเที่ยว รวมถึงส่งผลให้เกิดการพัฒนาทางเศรษฐกิจ 2) ปัจจัยหลักที่นำไปสู่ความสำเร็จของโครงการมี 5 ประการ ได้แก่ (1) ความเป็นผู้นำที่เข้มแข็งและวิสัยทัศน์ที่ชัดเจนของผู้บริหารท้องถิ่นในการพัฒนาเมือง (2) ทำเลที่ตั้งบริบทของเมืองและทุนทางวัฒนธรรมที่เอื้อต่อการพัฒนา (3) เครือข่ายความร่วมมือที่มีประสิทธิภาพ (4) ศักยภาพของทีมงานในการออกแบบและพัฒนาสินค้าทางวัฒนธรรมที่สะท้อนอัตลักษณ์ของเมืองร้อยเอ็ด และ (5) การสร้างสำนึกความเป็นเจ้าของและความภาคภูมิใจของคนในพื้นที่ การศึกษานี้เน้นย้ำถึงความสำคัญของการบูรณาการมรดกทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นในการพัฒนาเมือง โดยชี้ให้เห็นว่าแนวคิดนวัตกรรมสามารถเปลี่ยนแปลงเมืองให้มีความยั่งยืนและมีศักยภาพทางเศรษฐกิจมากขึ้น

คำสำคัญ: การพัฒนาเมือง; ภูมิปัญญาท้องถิ่น; มรดกทางวัฒนธรรม; ปัจจัยความสำเร็จของนวัตกรรม; เทศบาลเมืองร้อยเอ็ด

Abstract

Urban development that integrates local identity, cultural heritage, and indigenous wisdom has been relatively limited in practice. The Ho Woat (Roi Et Tower) project, initiated by Roi Et Municipality in Roi Et Province, represents a novel approach to sustainable urban development in Thailand. This study examines the project's success and identifies key factors contributing to its achievements. A qualitative research methodology was employed, incorporating in-depth interviews with key informants and focus group discussions for lesson extraction. Data were analyzed using content analysis and inductive reasoning to synthesize findings.

The results indicate that the project's success stems from its ability to utilize local wisdom as a model for sustainable urban development, foster community pride in cultural heritage, and elevate Roi Et from a secondary city to a major tourism hub, thereby stimulating economic growth. The study identifies five critical success factors: (1) strong leadership and a clear urban development vision from local government executives, (2) strategic location, favorable urban context, and rich cultural capital, (3) effective collaboration networks, (4) a skilled team capable of designing and developing culturally significant urban assets, and (5) a strong sense of ownership and pride among the local community. This study underscores the importance of leveraging cultural heritage and local wisdom in urban development, demonstrating how innovation can transform cities into sustainable and economically vibrant spaces.

Keywords: Urban Development; Local Wisdom; Cultural Heritage; Success Factors of Innovation; Roi Et Town Municipality

แนวทางการพัฒนาทักษะในการปฏิบัติงานเพื่อขับเคลื่อนภารกิจ อย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนจังหวัดลำปาง

Guidelines for Developing Operational Skills to Drive the Effectively Mission of Lamphang Provincial Administrative Organization

คณินิจ ลือภา¹ วิทส์ เศรษฐกร² และณัฐดนัย ประเทืองบริบูรณ์³
Khanuengnit Luepha¹ Wit Sethakorn² and Nathdanai Pratuangboriboon³

¹⁻³คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

¹⁻³Faculty of Humanities and Social Sciences, Lamphang Rajabhat University

E-mail: aey.khanuengnit25@gmail.com¹

Corresponding E-mail: w.sattakorn@gmail.com²

This abstract is presented at the 20th National Conference on Public Administration of
Public Administration Association of Thailand at Srinakharinwirot University, March 13, 2025

บทคัดย่อ

การจัดการภาครัฐแนวใหม่เป็นการปรับเปลี่ยนการจัดการภาครัฐโดยนำหลักการเพิ่มประสิทธิภาพของระบบราชการและการแสวงหาประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการที่มุ่งสู่ความเป็นเลิศ และมีเป้าหมาย คือ 1) พัฒนาคุณภาพการให้บริการประชาชน 2) ปรับบทบาทภารกิจของหน่วยงานภาครัฐ 3) ยกระดับขีดความสามารถและมาตรฐานการทำงานของบุคลากรภาครัฐ และ 4) ตอบสนองการปกครองระบอบประชาธิปไตย ขณะที่ คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการได้กำหนดแนวทางการพัฒนาบุคลากรภาครัฐ พ.ศ. 2566 - 2570 และคู่มือการดำเนินการตามแนวทางการพัฒนาบุคลากรภาครัฐ พ.ศ. 2566 - 2570 ไว้ โดยมีวัตถุประสงค์ให้หน่วยงานของรัฐใช้เป็นแนวปฏิบัติในการพัฒนาองค์กร เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้และพัฒนาของบุคลากร โดยมุ่งเน้นให้มีการเรียนรู้และพัฒนา การประเมินและปรับปรุงการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง

องค์การบริหารส่วนจังหวัดลำปางประสบปัญหาและอุปสรรคในการขับเคลื่อนภารกิจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดลำปางอย่างมีประสิทธิภาพที่เกิดจากบุคลากรในองค์กร ดังนั้น จึงต้องนำหลักการพัฒนาการบริหารและพัฒนาทรัพยากรบุคคลอย่างเป็นระบบมาประเมินและปรับปรุงการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ด้วยการพัฒนารอบแนวคิดและทักษะให้มีความพร้อมในการปฏิบัติงานของบุคลากรภาครัฐ ทั้งด้านแรงจูงใจในการพัฒนาตนเอง การทำงานร่วมกับผู้อื่น ความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ ทักษะทางดิจิทัล ทักษะภาษาอังกฤษ และการผลักดันให้เกิดนวัตกรรมและการเปลี่ยนแปลง เพื่อนำผลการประเมินไปทำการปรับปรุงและพัฒนาองค์การต่อไป

คำสำคัญ: ทักษะในการปฏิบัติงาน; การขับเคลื่อนภารกิจ; ประสิทธิภาพขององค์การ

Abstract

The new public management approach represents a shift in public sector administration, emphasizing the enhancement of bureaucratic efficiency and the pursuit of excellence in public service delivery. Its objectives are to: 1) Improve the quality of public services, 2) Adjust the roles and missions of public sector agencies, 3) Elevate the capacity and work standards of public sector personnel, and 4) Support democratic governance. The Office of the Public Sector Development Commission (OPDC) has outlined the Public Sector Personnel Development Guidelines for 2023–2027, along with an operational manual to serve as a framework for government agencies. These guidelines aim to promote organizational development by supporting continuous learning, development, evaluation, and self-improvement among personnel.

The Lampang Provincial Administrative Organization faces challenges and obstacles in effectively driving its mission, particularly due to issues related to personnel. Therefore, it is crucial to adopt systematic principles for management and human resource development. This includes continuously assessing and enhancing personnel development through conceptual framework design and skill-building initiatives. Key areas of focus include fostering motivation for self-improvement, collaboration skills, accountability, digital literacy, English language proficiency, and the promotion of innovation and change. The results of these evaluations will be used to improve and further develop the organization.

Keywords: Operational Skills; Mission Driving; Organizational Performance

แนวทางการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครปฐม ให้เป็นองค์กรสมรรถนะสูง

Guidelines for Human Resource Development of Nakhon Pathom Administrative Organization to be a high-performance organization

บรรพต กิตติสุนทร¹ และพุฒิพงศ์ หมั่นตั้งธรรม²

Banpot Kittisoontrorn¹ and Putthipong Mantangtham²

¹⁻²คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

¹⁻²Faculty of Humanities and Social Sciences, Nakhon Pathom Rajabhat University

E-mail: banpot@webmail.npru.ac.th¹

This abstract is presented at the 20th National Conference on Public Administration of
Public Administration Association of Thailand at Srinakharinwirot University, March 13, 2025

บทคัดย่อ

การศึกษาแนวทางการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครปฐมให้เป็นองค์กรสมรรถนะสูง มีวัตถุประสงค์ 2 ประการ ประกอบด้วย 1) เพื่อศึกษาปัจจัยด้านวิธีการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่ส่งผลต่อการเป็นองค์กรสมรรถนะสูงขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครปฐม และ 2) เพื่อหาแนวทางการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครปฐมให้เป็นองค์กรสมรรถนะสูง ด้วยระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Methods Research) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลจากข้าราชการและพนักงานประจำทั้งหมดขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครปฐม จำนวน 154 ตัวอย่าง ร่วมกับแบบสัมภาษณ์ในการเก็บข้อมูลเชิงลึกกับข้าราชการและพนักงานประจำขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครปฐม จำนวน 3 ตัวอย่าง ผ่านการวิเคราะห์เนื้อหา สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน โดยผลการศึกษาพบว่า 1) ปัจจัยด้านการเพิ่มปริมาณงาน ปัจจัยด้านการให้คำปรึกษาแนะนำ ปัจจัยด้านการฝึกงานและทำงานร่วมกับผู้เชี่ยวชาญ ปัจจัยด้านการสอนงานและปัจจัยด้านการเพิ่มคุณค่าในงาน ส่งผลต่อการเป็นองค์กรสมรรถนะสูงขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครปฐม อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม ร้อยละ 77.8 ($r = .778$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 2) องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครปฐมควรกำหนดแนวทางพัฒนาบุคลากรผ่านการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ ส่งเสริมการคิดเชิงระบบ ปรับปรุงแผนงานและกลยุทธ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานและบริหารองค์การ

คำสำคัญ: องค์กรสมรรถนะสูง; การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์; การฝึกอบรม; การเพิ่มคุณค่าในงาน

Abstract

The study on the human resource development strategies of the Nakhon Pathom Provincial Administrative Organization (PAO) to transform it into a high-performance organization aimed to achieve two main objectives: 1) To examine the factors related to human resource development methods that contribute to the PAO's transformation into a high-performance organization. 2) To identify approaches for developing human resources within the PAO to achieve high-performance organizational status. This research employed a mixed methods approach, utilizing questionnaires to collect data from 154 government officials and permanent employees of the PAO, and conducting in-depth interviews with three selected participants. Qualitative data were analyzed using content analysis, while quantitative data were examined through stepwise multiple regression analysis. The findings revealed that: 1) Factors such as workload enhancement, mentoring, internships and collaborations with experts, coaching, and job enrichment significantly influenced the PAO's transition into a high-performance organization, accounting for 77.8% of the variation ($r = .778$) at a statistical significance level of .01. 2) To achieve high performance, the PAO should implement personnel development strategies that emphasize hands-on training, promote systems thinking, and revise operational plans and strategies to enhance organizational efficiency and management practices.

Keywords: High-Performance Organizations; Human Resource Development; Training; Enhancing Work Value

สุขภาวะความเป็นอยู่ที่ดี: รูปแบบ แนวโน้ม และความท้าทายในการบริหาร ทรัพยากรมนุษย์ในภาครัฐ

Well-being: Patterns, Trends, and Challenges in Public Sector Human Resource Management

ณัฐวีร์ พุ่มระชัยกร¹ และกานต์วี วิชัยปะ²

¹คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

²ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

¹Graduate School of Public Administration, National Institute of Development Administration

²Department of Political Sciences, Faculty of Social Sciences, Srinakharinwirot University

E-mail: phordrawee@gmail.com

This abstract is presented at the 20th National Conference on Public Administration of
Public Administration Association of Thailand at Srinakharinwirot University, March 13, 2025

บทคัดย่อ

สุขภาวะความเป็นอยู่ที่ดีกลายเป็นประเด็นร่วมสมัยและความท้าทายที่ก่อตัวขึ้นในกระบวนการบริหารทรัพยากรมนุษย์ เนื่องจากสภาพแวดล้อมทางการบริหารที่มีการแปรเปลี่ยนไปอย่างรวดเร็วและสลับซับซ้อนส่งผลให้ผู้ปฏิบัติงานในฐานะทรัพยากรมนุษย์ที่ปฏิบัติงานภายใต้โครงสร้างองค์การตามสถานการณ์มีความต้องการที่หลากหลายมากขึ้นกว่าภายใต้โครงสร้างองค์การแบบดั้งเดิม ความเปลี่ยนแปลงดังกล่าวจึงกลายมาเป็นความท้าทายที่สำคัญสำหรับโครงสร้างองค์การแบบระบบราชการที่มีผู้ปฏิบัติงานในฐานะข้าราชการ ดังนั้น บทความวิชาการชิ้นนี้จึงมีวัตถุประสงค์สองประการประกอบไปด้วย 1). เพื่ออธิบายลักษณะและรูปแบบของสุขภาวะความเป็นอยู่ที่ดี และ 2). เพื่อนำเสนอบทวิเคราะห์แนวโน้ม และความท้าทายของการบริหารทรัพยากรมนุษย์ในภาครัฐในประเด็นสุขภาวะความเป็นอยู่ที่ดี โดยอาศัยการวิเคราะห์ผ่านเอกสารและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับสุขภาวะความเป็นอยู่ที่ดีและการบริหารทรัพยากรมนุษย์ในภาครัฐพบว่า 1). ลักษณะและรูปแบบของสุขภาวะความเป็นอยู่ที่ดีมีฐานคิดที่สำคัญในการเปลี่ยนมุมมองต่อผู้ปฏิบัติงานจากเดิมที่มีการแยกระหว่างผลการปฏิบัติงานกับชีวิตส่วนตัวของผู้ปฏิบัติงาน มาเป็นฐานคิดที่ชีวิตส่วนตัวของผู้ปฏิบัติงานมีส่วนสำคัญต่อผลการปฏิบัติงาน และ 2). แนวโน้ม และความท้าทายสี่มิติของการบริหารทรัพยากรมนุษย์ในภาครัฐที่เกี่ยวข้องประเด็นสุขภาวะความเป็นอยู่ที่ดี ประกอบไปด้วย มิติแรก ความผูกพันต่อองค์การ (Employee engagement) มิติที่สอง สุขภาพจิตในการปฏิบัติงาน (Mental health) มิติที่สาม การฝึกอบรมและพัฒนา (Training and Development) และมิติที่สี่ การบริหารผลการปฏิบัติงาน (Performance Management)

คำสำคัญ: สุขภาวะความเป็นอยู่ที่ดี, การบริหารทรัพยากรมนุษย์ในภาครัฐ

Abstract

Well-being has become a contemporary issue and a growing challenge in Human resource management. The rapidly changing and complex administrative environment has led to a greater diversity of needs among employees operating under organizational structures shaped by situational demands compared to those within traditional bureaucratic frameworks. This transformation presents a significant challenge for bureaucratic organizations, particularly those with employees in the civil service sector. The aim of this article was to 1). Explain the characteristics and forms of well-being and 2). Provide an analytical discussion on the trends and challenges of Human resource management in the public sector concerning well-being. This study employs a document and literature review approach, focusing on well-being and Human management in the public sector. The findings indicate that:

1). The characteristics and forms of well-being are on a paradigm shift—from viewing employees’ professional performance as separate from their personal lives to recognizing that personal well-being significantly impacts performance.

2). Four keys’ dimensions of trends and challenges in public sector Human resource management concerning well-being has been identified. The first dimension: Employee engagement. The second dimension: Mental health. The third dimension: Training and development and the fourth dimension Performance management.

Keywords: Well-being, Human Resource Management in Public Sector

บทบาทของตัวแปรพยากรณ์เชิงจิตสังคมต่อความสำเร็จของ
หลักสูตรการพัฒนาภาวะผู้นำภาครัฐไทย: บทเรียนจากโควิด-19 สู่อนาคต
The Role of Psychosocial Predictors in the Success of Public Sector
Leadership Development Programs in Thailand: Lessons from
COVID-19 for the Future

วีระวัฒน์ ปันนิตามัย¹ และกานต์ปพิมพ์ อรรถเจตน์²

Werawat Punnitamai¹ and Karnpaphim Auttajate²

¹⁻²คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

¹⁻²Graduate School of Public Administration, National Institute of Development Administration

E-mail: werawat@nida.ac.th¹

Corresponding E-mail: dr.karnpaphim@gmail.com²

This abstract is presented at the 20th National Conference on Public Administration of
Public Administration Association of Thailand at Srinakharinwirot University, March 13, 2025

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์บทบาทของตัวแปรพยากรณ์เชิงจิตสังคมที่ส่งผลต่อความสำเร็จของหลักสูตรการพัฒนาภาวะผู้นำภาครัฐไทย ทั้งในช่วงก่อนและระหว่างการแพร่ระบาดของโควิด-19 โดยใช้วิธีวิจัยเชิงปริมาณผ่านการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) กลุ่มตัวอย่างคือผู้เข้าร่วมหลักสูตรการพัฒนาภาวะผู้นำภาครัฐ จำนวน 161 คน ผลการวิจัยพบว่า แรงจูงใจในการควบคุมตนเอง วินัยด้านการรักษาเวลา และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้เรียน เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการเรียนรู้ทั้งก่อนและระหว่างโควิด-19 อย่างไรก็ตาม ในช่วงโควิด-19 ปัจจัยด้านความสามารถในการใช้เทคโนโลยี การออกแบบการเรียนรู้ที่ยืดหยุ่น และวิธีการถ่ายทอดของวิทยากร มีอิทธิพลมากขึ้นข้อเสนอแนะจากงานวิจัยนี้เน้นให้ปรับปรุงแนวทางการเรียนรู้แบบผสมผสาน (Blended Learning) และพัฒนาเทคนิคการสอนของวิทยากรให้เหมาะสมกับยุคดิจิทัล รวมถึงบูรณาการเทคโนโลยีเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ การบริหารหลักสูตรควรเน้นความยืดหยุ่นและการตอบสนองต่อวิกฤติในอนาคต โมเดล 9Ds Flexicurity สามารถใช้เป็นแนวทางสำหรับการพัฒนาหลักสูตรที่มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับเปลี่ยนแปลงของบริบทสังคมและเทคโนโลยี

คำสำคัญ: การบริหารหลักสูตรการพัฒนานักบริหาร; การเรียนรู้แบบผสมผสาน; จิตสังคม

Abstract

This study aims to analyze the role of psychosocial predictive factors influencing the success of Thailand's public sector leadership development programs before and during the COVID-19 pandemic. A quantitative approach was employed using multiple regression analysis with a sample of 161 program participants. The findings indicate that self-regulation, time discipline, and peer learning exchanges significantly impacted both learning efficiency and effectiveness before and during the pandemic. However, during COVID-19, factors such as technological proficiency, flexible learning design, and instructional delivery methods became increasingly influential. The study suggests that leadership development programs should enhance blended learning approaches and refine instructional strategies to align with digital learning environments. Integrating technology into learning processes and ensuring flexibility in curriculum management is essential for future crisis preparedness. The 9Ds Flexicurity Model is recommended as a framework for designing resilient and adaptive leadership development programs that align with evolving social and technological contexts.

Keywords: Administration of Leadership Development Program; Blended Learning;

Psychosocial Factors

การจ้างงานและการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน: ความท้าทายและโอกาสในประเทศไทย

Employment and Sustainable Economic Development: Challenges and Opportunities in Thailand

น้ำแพรว ชูแสง¹ และจิตราลดา ไชยะ²

Nampare Chooseng¹ and Chitralada Chaiya²

¹⁻²วิทยาลัยการเมืองการปกครอง มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

¹⁻²College of Politics and Governance, Mahasarakham University

E-mail: 67011391003@msu.ac.th¹

Corresponding E-mail: Chitralada.c@msu.ac.th²

This abstract is presented at the 20th National Conference on Public Administration of
Public Administration Association of Thailand at Srinakharinwirot University, March 13, 2025

บทคัดย่อ

การศึกษานี้วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการจ้างงานและการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืนในประเทศไทย โดยใช้ตัวชี้วัดทางเศรษฐกิจและสังคมที่สำคัญโดยประยุกต์ใช้การวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสหสัมพันธ์ (Correlation Analysis) เพื่อตรวจสอบปฏิสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนประชากรที่มีงานทำกับตัวแปรทางเศรษฐกิจที่สำคัญ ได้แก่ อัตราการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP Growth) การกระจายรายได้ การจ้างงานของเยาวชน การเติบโตของประชากร และการลงทุนภาครัฐในการศึกษาและการวิจัยและพัฒนา (R&D) ผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่า แม้การเติบโตของการจ้างงานจะมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการขยายตัวของ GDP ($r = 0.452, p = 0.030$) แต่อัตราการจ้างงานที่เพิ่มขึ้นไม่ได้หมายความว่านำไปสู่การกระจายรายได้ที่เป็นธรรม ดังที่สะท้อนผ่านความสัมพันธ์เชิงลบที่สูงกับสัดส่วนรายได้ของประชากร 20% ล่างสุด ($r = -0.826, p < 0.001$) และความสัมพันธ์เชิงบวกที่สูงกับดัชนี GINI ซึ่งเป็นตัวชี้วัดความเหลื่อมล้ำทางรายได้ ($r = 0.803, p < 0.001$) นอกจากนี้ พบว่ามีความสัมพันธ์เชิงลบที่สูงระหว่างอัตราการจ้างงานและการใช้จ่ายด้านการวิจัยและพัฒนา ($r = -0.923, p < 0.001$) ซึ่งบ่งชี้ว่าความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมอาจไม่ส่งผลต่อการสร้างงานในทันที อันเนื่องมาจากกระบวนการปรับตัวของตลาดแรงงานและธรรมชาติของการลงทุนใน R&D ที่ต้องใช้ระยะเวลาในการสร้างผลกระทบทางเศรษฐกิจ การศึกษานี้เน้นย้ำถึงความจำเป็นของนโยบายเศรษฐกิจแบบองค์รวมที่ไม่เพียงแต่กระตุ้นการจ้างงานเท่านั้น แต่ยังต้องให้ความสำคัญกับการลดความเหลื่อมล้ำด้านค่าจ้างการพัฒนาทักษะแรงงานและการเติบโตทางเศรษฐกิจที่เป็นธรรมและยั่งยืน ข้อค้นพบดังกล่าวให้ข้อมูลเชิงลึกที่สำคัญสำหรับผู้กำหนดนโยบายในการสร้างสมดุลระหว่างการขยายตัวทางเศรษฐกิจกับความเป็นธรรมทางสังคมและความยั่งยืนในระยะยาว

คำสำคัญ: การจ้างงาน; การพัฒนาเศรษฐกิจ; ความยั่งยืน

Abstract

This study examines the relationship between employment and sustainable economic development in Thailand by analyzing key economic and social indicators. Utilizing correlation analysis, the research identifies significant interactions between employment population ratio and various economic parameters, including GDP growth, income distribution, youth employment, population growth, and public investment in education and research & development. The findings reveal that while employment growth positively correlates with GDP expansion ($r = 0.452$, $p = 0.030$), it does not necessarily lead to equitable income distribution, as indicated by its strong negative correlation with the income share of the lowest 20% ($r = -0.826$, $p < 0.001$) and a strong positive correlation with the GINI index ($r = 0.803$, $p < 0.001$). Moreover, a significant negative correlation between employment and R&D expenditure ($r = -0.923$, $p < 0.001$) suggests that technological advancements and innovation may not immediately translate into job creation. The study underscores the need for inclusive economic policies that not only stimulate employment but also address wage disparity, skill development, and equitable economic growth. These findings provide critical insights for policymakers aiming to balance economic expansion with social equity and long-term sustainability.

Keywords: Employment; Economic Development; Sustainability

ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของนักวิเคราะห์นโยบายและแผน มหาวิทยาลัยพะเยา

Factors Affecting the Work Efficiency of the Policy and Planning Analysts at University of Phayao

โชติรส เปี่ยมน้อย¹ และน้ำทิพย์ เสมอเชื้อ²

Chotiros Piamnoi¹ and Numtip Smerchuar²

¹⁻²คณะรัฐศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา

¹⁻²School of Political and Social Science, University of Phayao

E-mail: Chotiros_nai@gmail.com¹

Corresponding E-mail: numtip.sm@up.ac.th²

This abstract is presented at the 20th National Conference on Public Administration of
Public Administration Association of Thailand at Srinakharinwirot University, March 13, 2025

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของนักวิเคราะห์นโยบายและแผน มหาวิทยาลัยพะเยา 2) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการทำงาน และ 3) เสนอแนวทางในการพัฒนาประสิทธิภาพการทำงาน กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา พร้อมกับทดสอบสมมติฐาน โดยใช้สถิติการทดสอบค่าที (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA)

ผลการศึกษาพบว่า 1) ระดับประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน อยู่ในระดับมาก ($x=4.06$) และพบว่าการเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยส่วนบุคคลกับประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากรที่มีระดับการศึกษา ประเภทบุคลากร และระยะเวลาการทำงานต่างกัน มีระดับประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 2) ปัจจัยมุ่งใจในการปฏิบัติงานที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานระดับมาก ได้แก่ ความสำเร็จในการปฏิบัติงาน ความก้าวหน้าในการทำงาน ความรับผิดชอบในการทำงาน และการได้รับการยอมรับในการทำงาน ส่วนปัจจัยด้านที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานระดับมาก ได้แก่ ความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงาน สภาพแวดล้อมในการทำงาน นโยบายการบริหารและสวัสดิการ สำหรับแนวทางในการพัฒนาประสิทธิภาพการทำงาน ประกอบด้วย การเสริมสร้างแรงจูงใจในการทำงาน การปรับปรุงสภาพแวดล้อมในการทำงาน การพัฒนาทักษะในการทำงาน และการสร้างความสัมพันธ์และส่งเสริมวัฒนธรรมภายในองค์กร

คำสำคัญ: ปัจจัยมุ่งใจ; ปัจจัยด้าน; ประสิทธิภาพ; นักวิเคราะห์นโยบายและแผน

Abstract

The objectives of the study were to 1) study the level of operational efficiency of policy and planning analysts at University of Phayao, 2) investigate the factors affecting work performance, and 3) propose guidelines for improving work efficiency. The sample consisted of 50 persons. The instrument employed in the research was questionnaires and descriptive statistics were used for data analysis with hypothesis testing using t-test statistics and one-way ANOVA analysis.

The Findings were 1) the level of performance was high ($\bar{x}=4.06$) and it was found that the difference between personal factors and personnel's performance with different levels of education, type of personnel and working duration was statistically insignificant at the level of 0.05, 2) the motivating factors affecting high levels of performance include performance success, work advancement, job responsibility, and job recognition, while the supporting factors affecting high levels of performance include relationships with supervisors and colleagues, work environment, administrative policies, and welfare. For guideline proposal to improve work efficiency, it includes strengthening work motivation, improving the work environment, developing work skills, and building relationships and fostering culture within the organization.

Keywords: Motivational Factor; Supporting Factor; Efficiency; Policy and Planning Analyst

การพัฒนาแรงจูงใจเพื่อสร้างความผูกพันกับองค์กรของศูนย์ฝึกและอบรมเด็ก
และเยาวชนเชียงใหม่
Developing Motivation to Create Organizational Engagement of
Chiang Mai Juvenile Vocational Training Centre

มณฑกานต์ งดงาม

Montakarn Ngodngam

คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Faculty of Political Science and Public Administration, Chiang Mai University

E-mail: montakarn.ng11@gmail.com

This abstract is presented at the 20th National Conference on Public Administration of
Public Administration Association of Thailand at Srinakharinwirot University, March 13, 2025

บทคัดย่อ

การรักษามูลค่าที่มีศักยภาพเป็นปัจจัยสำคัญหนึ่งในการพัฒนาองค์กรให้มุ่งไปสู่ความสำเร็จและความยั่งยืนของการขององค์กรโดยเฉพาะในบริบทของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเชียงใหม่ซึ่งมีภารกิจหลักในการบำบัดฟื้นฟูเด็กและเยาวชนผู้กระทำผิดในปัจจุบันองค์กรกำลังประสบปัญหาการรักษาไว้ซึ่งบุคลากรที่มีศักยภาพให้คงอยู่ในองค์กรระยะยาว จึงนำไปสู่การตอบคำถามของบทความวิจัยชิ้นนี้ 2 ประการคือระดับแรงจูงใจในการทำงานและความผูกพันที่มีต่อองค์กรของบุคลากรอยู่ในระดับใดและนำผลจากการวิเคราะห์ไปพัฒนาแนวทางในการรักษามูลค่าในระยะยาวได้อย่างไรโดยใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณในการเก็บข้อมูลจากการสุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน ซึ่งเป็นบุคลากรที่อยู่ในองค์กร โดยมีระดับค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือในการวัดที่ 0.71 ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลตามกรอบแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง การวิเคราะห์ข้อมูลดำเนินการด้วยเครื่องมือทางสถิติคือ T-test และ ANOVA โดยข้อเสนอแนะจากงานวิจัยชิ้นนี้จะสามารถทำให้องค์กรนำไปพัฒนากลยุทธ์ในการส่งเสริมการพัฒนาการสร้างแรงจูงใจที่สามารถตอบสนองความต้องการของบุคลากรทั้งในด้านปัจจัยและปัจจัยค่าจูงเพื่อก่อให้เกิดความผูกพันต่อองค์กรในระยะยาว

คำสำคัญ: แรงจูงใจในการทำงาน; ความผูกพันต่อองค์กร; แนวทางในการรักษามูลค่า; ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเชียงใหม่

Abstract

Retaining high-potential personnel is vital for organizational success and sustainability, particularly for the Chiang Mai Juvenile Vocational Training Centre, whose mission is to rehabilitate juvenile offenders. This study investigates the levels of work motivation and organizational commitment among personnel and explores strategies to enhance long-term retention. A quantitative approach was employed, with data collected from a random sample of 30 employees using a questionnaire with a reliability score of 0.71. Statistical analysis, including T-test and ANOVA, was conducted based on relevant theories and frameworks. The findings provide recommendations for developing strategies to strengthen motivation and organizational commitment, ensuring sustainable retention of personnel.

Keywords: Work Motivation; Organizational Engagement; Personnel Retention Strategies; Chiang Mai Juvenile Vocational Training Centre

ข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานภาครัฐและสถานประกอบการ ต่อ พ.ร.บ. ส่งเสริมและพัฒนา
คุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 กรณีศึกษาคนพิการจังหวัดอุดรธานี
Recommendations for governmental offices and enterprises
based on the Promotion and Development of Quality of Life for
Persons with Disabilities Act, B.E. 2550, focusing on a case study of
individuals with disabilities in Udon Thani Province

กตนต์กันตพัฒน์ ชัยศรี¹ วณิดา พรมหล้า² และชินวัตร เชื้อสระคู³
Kitkantaphat Chaisree¹ Wanida Phomlha² and Chinnawat Chueasraku³

¹⁻³วิทยาลัยการเมืองการปกครอง มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

¹⁻³College of Politics and Governance, Mahasarakham University

E-mail: 65011381008@msu.ac.th¹

Corresponding E-mail: Wanida.ph@msu.ac.th²

This abstract is presented at the 20th National Conference on Public Administration of
Public Administration Association of Thailand at Srinakharinwirot University, March 13, 2025

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้พิการต่อพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนา
คุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 ใน 4 มิติ ได้แก่ การเข้าถึง, การศึกษาและการจ้างงาน, การดูแลสุขภาพและ
การฟื้นฟู, และการมีส่วนร่วมทางการเมือง และนำเสนอข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานภาครัฐและสถาน
ประกอบการเอกชน เพื่อส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของ
พระราชบัญญัติฯ กลุ่มตัวอย่างคือผู้พิการในจังหวัดอุดรธานี จำนวน 400 คน โดยใช้แบบสอบถาม และ
สัมภาษณ์เชิงลึกผู้พิการ 40 คน จาก 3 กลุ่มความพิการ ได้แก่ ทางการเห็น ทางการได้ยิน และทางการ
เคลื่อนไหว วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา และวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการศึกษาพบว่า ผู้พิการส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ความเข้าใจในรายละเอียดของพระราชบัญญัติฯ
และประสบปัญหาในการเข้าถึงสิทธิประโยชน์ต่างๆ สภาพแวดล้อมทางกายภาพยังไม่เอื้ออำนวยต่อการ
ชีวิตประจำวัน การจ้างงานยังคงมีอุปสรรคเนื่องจากขาดตำแหน่งงานที่เหมาะสมและทักษะที่ไม่ตรงกับ
ความต้องการของตลาดแรงงาน นอกจากนี้ยังพบว่าผู้พิการยังคงเผชิญกับการเลือกปฏิบัติและการตีตราจากสังคม
ข้อเสนอแนะจากงานวิจัยนี้มุ่งเน้นไปที่การปรับปรุงการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารและสิทธิประโยชน์การพัฒนา
กระบวนการเข้าถึงสิทธิและบริการที่สะดวกและรวดเร็ว การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้พิการในการกำหนด
นโยบายและการบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจังและเป็นธรรม รวมทั้งส่งเสริมให้สถานประกอบการสร้างความ

เข้าใจและทัศนคติเชิงบวกต่อคนพิการ ปรับปรุงสภาพแวดล้อมและการทำงานให้เอื้ออำนวย และจ้างงานคนพิการอย่างเป็นธรรม

คำสำคัญ: หน่วยงานภาครัฐ; สถานประกอบการ; พ.ร.บ.ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550

Abstract

This research aims to study the opinions of people with disabilities towards the Act on Promotion of Rights of Persons with Disabilities, BE 2550 (2007) in four dimensions: accessibility, education and employment, healthcare and rehabilitation, and social and political participation. It also aims to propose recommendations to government agencies and private sector establishments to promote and develop the quality of life of people with disabilities in accordance with the spirit of the Act. The sample group consisted of 400 people with disabilities in Udon Thani Province, using questionnaires and in-depth interviews with 40 people with disabilities from 3 disability groups: visual, hearing, and mobility impairments. Data were analyzed using descriptive statistics and content analysis.

The results showed that most people with disabilities still lack knowledge and understanding of the details of the Act and face problems in accessing various benefits. The physical environment is not conducive to daily life. Employment continues to face obstacles due to a lack of suitable jobs and skills that do not match the needs of the labor market. In addition, it was found that people with disabilities still face discrimination and stigmatization from society. The recommendations from this research focus on improving access to information and benefits, developing a convenient and quick process for accessing rights and services, promoting the participation of people with disabilities in policy-making, and enforcing the law seriously and fairly. It also encourages establishments to create understanding and positive attitudes towards people with disabilities, improve the environment and work to be conducive, and employ people with disabilities fairly.

Keywords: Governmental Office; Enterprises; Promotion and Development of Quality of Life for Persons with Disabilities Act, B.E. 2550

ประสบการณ์ในการลงพื้นที่เก็บข้อมูลการวิจัยเชิงคุณภาพสำหรับนักวิจัยมือใหม่ :
กรณีศึกษาวิทยุชุมชน

Experiences In Collected Data Of Qualitative Research For New
Researchers : A Case Study Of Community Radio

มณีชัชวาล มณีศรี

Maneechatchavan Maneesri

คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

²Graduate School of Public Administration, National Institute of Development Administration

E-mail: maneechatchavan_pook@hotmail.com

This abstract is presented at the 20th National Conference on Public Administration of
Public Administration Association of Thailand at Srinakharinwirot University, March 13, 2025

บทคัดย่อ

บทความนี้ศึกษาประสบการณ์ในการลงพื้นที่เก็บข้อมูลการวิจัยเชิงคุณภาพสำหรับนักวิจัยมือใหม่ : กรณีศึกษาวิทยุชุมชน โดยนักวิจัยเป็นหนึ่งในนักวิจัยมือใหม่ที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการทำวิจัยเชิงคุณภาพมาก่อน และไม่มีประสบการณ์ในการลงพื้นที่มาก่อน โดยที่ผ่านมาเป็นการศึกษาในห้องเรียนระดับปริญญาเอก ซึ่งเป็นการเรียนรู้ทางวิชาการล้วน ๆ ยังไม่เคยได้ปฏิบัติ ดังนั้นเมื่อเรียนจากในห้องแล้วถึงเวลาที่จะนำพาชีวิตของการเป็นนักวิจัยมือใหม่ที่ต้องลงพื้นที่จริง ๆ พบกับสถานการณ์จริง ๆ ว่าจะต้องทำอย่างไรบ้าง มีการประสานงานอย่างไร การขอความร่วมมือจากผู้อำนวยการสถานีวิทยุชุมชนในลงพื้นที่แต่ละแห่ง ซึ่งมีบริบทที่แตกต่างกัน ต้องใช้ไหวพริบและปฏิภาณอย่างไรบ้างในการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าต่าง ๆ และมีปัญหาและอุปสรรคอย่างไรบ้างกว่าที่การลงพื้นที่เก็บข้อมูลการวิจัยเชิงคุณภาพดังกล่าวจะเสร็จสิ้น โดยวัตถุประสงค์ของการศึกษาเพื่อบอกเล่าประสบการณ์ตรงของนักวิจัยในการลงพื้นที่เก็บข้อมูลการวิจัยเชิงคุณภาพสำหรับนักวิจัยมือใหม่ : กรณีศึกษาวิทยุชุมชน รวมทั้งเทคนิคที่สามารถนำมาใช้ในการเก็บข้อมูลการวิจัยเชิงคุณภาพได้แบบนักวิจัยมือใหม่ที่สามารถเอาตัวรอดได้ โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In – Depth Interview) และการสนทนากลุ่ม (Focus Group)

คำสำคัญ: ประสบการณ์ในการลงพื้นที่เก็บข้อมูล; การวิจัยเชิงคุณภาพ; นักวิจัยมือใหม่; วิทยุชุมชน

Abstract

This article examines experiences in setting up qualitative research data collection sites for novice researchers: a case study of community radio. The researcher is a new researcher with no previous experience in conducting qualitative research and had no experience in the area before. In the past, it was studied in a doctoral level classroom. This is purely academic learning and has never been practiced. Therefore, after studying from the classroom, it is time to lead the life of a new researcher who must actually go into the field and encounter real situations. What must be done? How is it coordinated? Requesting cooperation from community radio station directors in each area which has different contexts what with and intelligence must be used to solve specific problems? and what problems and obstacles were there before the qualitative research data collection was completed? The purpose of the study is to tell the researchers' direct experiences in collecting qualitative research data for new researchers: a case study of community radio. Including techniques that can be used to collect qualitative research data in a way that new researchers could survive that used in-depth interviews and focus group.

Keywords: Experiences in Collected Data; Qualitative Research; New Researchers; Community Radio

ปัจจัยองค์การที่ส่งผลต่อการจัดการความรู้ในมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต Organizational Factors Affecting Knowledge Management at Phuket Rajabhat University

ธวัชชัย ทুমทอง¹ และเอกวัฒน์ สัมแป้น²

Thawatchai Thoomthong¹ and Ekkawat Sompan²

¹คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

²สำนักงานบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

¹Faculty of Humanities and Social Sciences, Phuket Rajabhat University

²Graduate Studies Office, Phuket Rajabhat University

E-mail: Thawatchai.t@pkru.ac.th¹

Corresponding E-mail: Ekkawat.s@pkru.ac.th²

This abstract is presented at the 20th National Conference on Public Administration of
Public Administration Association of Thailand at Srinakharinwirot University, March 13, 2025

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความสำเร็จของการจัดการความรู้ในมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต และ 2) ศึกษาปัจจัยด้านองค์การที่ส่งผลต่อการจัดการความรู้ในมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต การวิจัยเรื่องนี้เป็นวิจัยเชิงสำรวจ จากบุคลากรที่ปฏิบัติหน้าที่เป็นคณะกรรมการจัดการความรู้ของหน่วยงานระดับคณะ สำนัก และสถาบัน ภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต จำนวน 10 หน่วยงาน ผู้วิจัยกำหนดโดยการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ Krejcie & Morgan ใช้ในการประมาณค่าสัดส่วนของประชากร และกำหนดให้สัดส่วนของลักษณะที่สนใจในประชากร เท่ากับ 0.5 ระดับความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ 5% และระดับความเชื่อมั่น 95% ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 92 คน เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย พบว่า 1) ความสำเร็จของการจัดการความรู้ในมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต พบว่า ภาพรวมกระบวนการจัดการความรู้อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ตามลำดับดังนี้ การสร้างและการแสวงหาความรู้ การจัดการความรู้ให้เป็นระบบ การแบ่งปันแลกเปลี่ยนความรู้ และการบ่งชี้ความรู้ ส่วนกระบวนการจัดการความรู้ที่มีค่าคะแนนรองลงมา คือ การเรียนรู้ การเข้าถึงความรู้ และการประมวลและกลั่นกรองความรู้ อยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง และ 2) ปัจจัยด้านองค์การที่ส่งผลต่อการจัดการความรู้มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต พบว่า ปัจจัยด้านวัฒนธรรมและพฤติกรรมของคนในองค์กร อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ส่วนภาพรวมปัจจัยองค์การที่ส่งผลต่อการจัดการความรู้อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ตามลำดับดังนี้ ปัจจัยด้านผู้นำและการสร้างกลยุทธ์ ปัจจัยด้านโครงสร้างพื้นฐาน ปัจจัยด้านเทคโนโลยี และปัจจัยด้านการวัดผลและการนำไปใช้ โดยมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: การจัดการความรู้; ปัจจัยองค์การ

Abstract

The objectives of this research are to 1) study the success of knowledge management in Phuket Rajabhat University 2) study organizational factors that affect knowledge management in Phuket Rajabhat University. This research is the survey research from the personnel who serve as knowledge management committees of 10 departments at the faculty, office, and institute level within Phuket Rajabhat University. The researcher determined by calculating the sample size using Krejcie & Morgan's ready-made table for estimating the population proportion and setting the proportion of the trait of interest in the population to be equal to 0.5, the acceptable error level was 5% and the confidence level was 95%, resulting in a sample size of 92 people. The instrument used to collect data was a questionnaire. Statistics used in data analysis include frequency, percentage, mean, and standard deviation.

The results of the research found that 1) the success of knowledge management at Phuket Rajabhat University found that the overall knowledge management process was at a high level of agreement. In order as follows: creation and pursuit of knowledge, organizing knowledge into a system, sharing and exchanging knowledge and identification of knowledge. The knowledge management process with the second highest score is learning and access to knowledge and compiling and filtering knowledge was at the moderate level of agreement 2) organizational factors affecting knowledge management at Phuket Rajabhat University were found that the cultural and behavioral factors of people in the organization, it is at the level of highest agreement. For the overall organizational factors affecting knowledge management, they were at a high level of agreement. In order as follows: leadership factors and strategy creation infrastructure factors, technology factors and measurement and implementation factors. It has a positive relationship with knowledge management at Phuket Rajabhat University, statistically significant at the level of .05.

Keywords: Knowledge Management; Organizational Factors

แนวทางการจัดตั้งองค์กรเฉพาะกิจเพื่อจัดการปัญหาการซื้อขายงานวิจัย
และผลงานทางวิชาการในมหาวิทยาลัยของรัฐ
Guidelines for the Establishment of a Special Organization to manage
the problem of Trading Research and Academic Works
in State Universities

นิโรธรี จุลเหลา

Nirotharee Jullao

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

Faculty of Humanities and Social Sciences, Ubon Ratchathani Rajabhat University

E-mail: nirotharee.j@ubru.ac.th

This abstract is presented at the 20th National Conference on Public Administration of
Public Administration Association of Thailand at Srinakharinwirot University, March 13, 2025

บทคัดย่อ

บทความนี้ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ เก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการวิจัยครั้งนี้ มีจำนวนทั้งสิ้น 15 คน จำแนกเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มละ 5 คน คือ 1) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการตรวจสอบการซื้อขายงานวิจัย อาชญากรรมทางวิชาการ 2) นักกฎหมาย และ 3) นักวิชาการด้านรัฐประศาสนศาสตร์ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสาเหตุการซื้อขายงานวิจัยและผลงานทางวิชาการ วิธีการป้องกันและแก้ไขปัญหาการซื้อขายงานวิจัยและผลงานทางวิชาการ และแสวงหาแนวทางการจัดตั้งองค์กรเฉพาะกิจเพื่อจัดการปัญหาการซื้อขายงานวิจัยและผลงานทางวิชาการในมหาวิทยาลัยของรัฐ

ผลการวิจัยพบว่า สาเหตุการซื้อขายงานวิจัยและผลงานทางวิชาการ ได้แก่ 1) การขัดแย้งกันระหว่างเป้าหมายและวิธีทางไปสู่เป้าหมาย 2) การคำนึงถึงความคุ้มค่าได้ประโยชน์มากกว่าโทษที่ได้รับ สำหรับวิธีการป้องกันและแก้ไขปัญหา ควรมีการอบรมข้อเท็จจริง เน้นให้ความรู้เรื่องผลกระทบจากการซื้อขายผลงานทางวิชาการ ประชาสัมพันธ์ออกสื่อที่เป็นทางการของประเทศ เน้นให้ความรู้เรื่องกฎหมาย บทลงโทษ และผลกระทบจากการซื้อขายผลงานทางวิชาการ โดยอิงตามทฤษฎีการบริหารจัดการภาครัฐ ที่เน้นการบริหารงานในภาครัฐที่มีประสิทธิภาพและเป็นธรรม มีระบบการตรวจสอบและความโปร่งใสที่เข้มงวด จัดตั้งองค์กรเฉพาะกิจเพื่อจัดการปัญหาการซื้อขายงานวิจัยและผลงานทางวิชาการในมหาวิทยาลัยของรัฐ โดย 1) การวางนโยบายและกรอบการทำงาน 2) การสร้างองค์กรเฉพาะกิจที่มีความเชี่ยวชาญในการตรวจสอบและดำเนินการองค์กรควรมีการรับรองความเป็นอิสระและปลอดภัยจากการแทรกแซงภายนอก 3) จัดตั้งระบบการตรวจสอบที่ครอบคลุมและมีประสิทธิภาพในการตรวจสอบ ใช้เทคโนโลยีและเครื่องมือที่ทันสมัยในการตรวจสอบและรวบรวมหลักฐาน รวมทั้งดำเนินการทางกฎหมายและการลงโทษที่เหมาะสมต่อผู้ที่กระทำความผิด

คำสำคัญ: การจัดตั้งองค์กรเฉพาะกิจ; การซื้อขายผลงาน; งานวิจัย; ผลงานทางวิชาการ; มหาวิทยาลัยของรัฐ

Abstract

This article is a qualitative research. Data were collected by interviewing 15 key informants in this research, divided into 3 groups of 5 people each: 1) experts in the investigation of research and academic crime trading, 2) lawyers, and 3) public administration scholars. The objectives were to study the causes of research and academic work trading, preventive methods and solutions for research and academic work trading, and seek guidelines for establishing a special organization to manage the problem of research and academic work trading in state universities.

The research results found that the causes of research and academic work trading are: 1) conflict between goals and methods to achieve goals; 2) consideration of value for money rather than harm. For methods of prevention and problem solving, there should be training on facts, emphasizing knowledge of the impact of academic work trading, publicizing through the country's official media, emphasizing knowledge of the law, punishments, and impacts of academic work trading, based on the theory of public administration that emphasizes efficient and fair public administration, with a strict inspection and transparency system, and establishing a special organization to manage the problem of research and academic work trading in state universities by 1) establishing policies and work frameworks; 2) creating a special organization with expertise in inspection and implementation. The organization should have certification of independence and safety from external interference; 3) establishing a comprehensive and effective inspection system for inspection, using modern technology and tools to inspect and collect evidence, and taking appropriate legal action and punishment for offenders.

Keywords: Establishment of Special Organization; Trading of Works; Research; Academic Works; State Universities

การพัฒนาคุณภาพบริการด้วยแอปพลิเคชันไทยดีของที่ทำการปกครอง อำเภอเด่นชัย จังหวัดแพร่

Improving Service Quality with ThaiD Application of Den Chai District Administrative Office, Phrae

สิรินทร์พร วงศ์สาสาย¹ และน้ำทิพย์ เสมอเชื้อ²

Sirinporn Wongsasai¹ and Numtip Smerchuar²

¹⁻²คณะรัฐศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา

¹⁻²School of Political and Social Science, University of Phayao

E-mail: Sirinporn.Wongsasai@gmail.com¹

Corresponding E-mail: numtip.sm@up.ac.th²

This abstract is presented at the 20th National Conference on Public Administration of
Public Administration Association of Thailand at Srinakharinwirot University, March 13, 2025

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการนำแอปพลิเคชันไทยดี(ThaiD)ไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพบริการของที่ทำการปกครองอำเภอเด่นชัยจังหวัดแพร่ 2) เพื่อวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคของการนำแอปพลิเคชันไทยดีไปใช้ในการให้บริการงานทะเบียนและบัตรของที่ทำการปกครองอำเภอเด่นชัยจังหวัดแพร่ โดยวิธีวิจัยเชิงคุณภาพผ่านการศึกษาเอกสารราชการที่เกี่ยวข้อง

ผลการวิจัยพบว่า 1) การพัฒนาคุณภาพบริการ ของที่ทำการปกครองอำเภอเด่นชัย จังหวัดแพร่ มีสถิติจำนวนผู้ลงทะเบียนแอปพลิเคชันไทยดีเพิ่มขึ้น ร้อยละ 40.01 การให้บริการตามหลักเกณฑ์มาตรฐานการให้บริการของศูนย์ราชการสะดวก ซึ่งยังไม่เป็นไปตามมาตรฐานระดับก้าวหน้า 2) ปัญหาและอุปสรรคของการนำแอปพลิเคชันไทยดี ไปใช้ในการให้บริการงานทะเบียนและบัตร ของที่ทำการปกครองอำเภอเด่นชัย จังหวัดแพร่ ด้านคุณภาพ คือ บุคลากร ไม่มีโครงการหรือแผนการอบรมพัฒนาทักษะบุคลากร งานวิจัยนี้ชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นในการพัฒนาบุคลากรและสร้างความเข้าใจในเทคโนโลยีแก่ประชาชน ตลอดจนปรับปรุงระบบให้ตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนในพื้นที่มากขึ้น เพื่อให้แอปพลิเคชันไทยดี สามารถยกระดับคุณภาพบริการภาครัฐได้อย่างแท้จริง

คำสำคัญ: ไทยดี; การพัฒนา; คุณภาพบริการ; ที่ทำการปกครอง

Abstract

The purposes of this research were 1) Study the application of ThaiD application to develop service quality. of the administrative office of Den Chai District, Phrae Province. 2) To analyze problems and obstacles in implementing the ThaiD application. to be used to provide registration and card services of the administrative office of Den Chai District, Phrae Province. By qualitative research method through studying relevant government documents.

The results are as follows 1) Service quality development of the administrative office of Den Chai District, Phrae Province. There are statistics of the number of people registering for the ThaiD application increasing by 40.01 percent. Providing services in accordance with the service standards of government centers is convenient. which still does not meet advanced standards. 2) Problems and obstacles in implementing the ThaiD application to be used to provide registration and card services of the administrative office of Den Chai District, Phrae Province. Quality aspect is personnel. There is no project or training plan to develop personnel skills. This research points out the need to develop personnel and create an understanding of technology among citizens. Improve the system to be more responsive to the needs of people in the area. To make ThaiD applications It can truly raise the quality of government services.

Keywords: ThaiD; Development; Service Quality; Administrative Office

การพัฒนาประสิทธิภาพการจัดทำและประสานแผนพัฒนาพื้นที่ของอำเภอภูพานยาว จังหวัดพะเยา

Efficiency Improvement in the Formulation and Coordination of Area Development Plans in Phukamyao District, Phayao Province

วรรณภา สารงาม¹ และน้ำทิพย์ เสมอเชื้อ²

Wannapa Sangam¹ and Numtip Smerchuar²

¹⁻²คณะรัฐศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา

¹⁻²School of Political and Social Science, University of Phayao

E-mail: wannapa.2641@gmail.com¹

Corresponding E-mail: numtip.sm@up.ac.th²

This abstract is presented at the 20th National Conference on Public Administration of
Public Administration Association of Thailand at Srinakharinwirot University, March 13, 2025

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการดำเนินงานในการจัดทำและประสานแผนพัฒนาพื้นที่ของอำเภอภูพานยาว จังหวัดพะเยา วิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรค รวมทั้งเสนอแนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดทำและประสานแผนพัฒนาพื้นที่เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพโดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้างจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 8 คน ร่วมกับข้อมูลแผนพัฒนาอำเภอ 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570) กฎหมายและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพการดำเนินงานในจัดทำและประสานแผนพัฒนาพื้นที่ของอำเภอภูพานยาว จังหวัดพะเยา เปรียบเทียบกับระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนและประสานแผนพัฒนาพื้นที่ในระดับอำเภอและตำบล พ.ศ. 2562 ไม่เป็นไปตามที่ระเบียบกำหนดในประเด็นด้านข้อมูล และระยะเวลาในการจัดทำและประสานแผน 2) ปัญหาและอุปสรรคในการจัดทำและประสานแผนพัฒนาพื้นที่ ได้แก่ ด้านบุคลากร ด้านระเบียบ กฎหมาย และข้อจำกัดระยะเวลาในการจัดทำและประสานแผน ด้านขั้นตอนในการจัดทำแผนและประสานแผนและด้านข้อมูลไม่ครบถ้วนและไม่เป็นปัจจุบัน 3) แนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพ ได้แก่ ด้านบุคลากรควรชี้แจงทำความเข้าใจบุคลากรผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายและพิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารงานอำเภอแบบบูรณาการให้ครอบคลุมด้านการประสานข้อมูลควรมีการสื่อสารและบูรณาการข้อมูลร่วมกันด้านขั้นตอนการจัดทำและประสานแผนพัฒนาพื้นที่ควรมีการบูรณาการการจัดทำและประสานแผนร่วมกัน และส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดทำและประสานแผนพัฒนาพื้นที่

คำสำคัญ: ประสิทธิภาพ; สภาพการดำเนินงาน; การจัดทำและประสานแผนพัฒนาพื้นที่

Abstract

The objective of this study is to examine the operational status of processes for Formulation and Coordination of Area Development Plans in Phukamyao District, Phayao Province, Analyze the problems and obstacles, and Suggestions included the Efficiency improvement process Formulation and Coordination. Qualitative research method by collecting data through semi-structured interviews Key Informant of 8 people, Development Plans in Phukamyao District the 5-year (2023-2027), relevant laws, and related research.

The results are as follows: 1) The operational processes for Formulation and Coordination of Area Development Plans in Phukamyao District, Phayao Province a Comparison of The Ministry of Interior Regulation on Formulation and Coordination of Area Development Plans for District and Sub-district 2019 Non-compliance with the regulation in terms of data requirements and the timeline for Formulation and Coordination. 2) The problems and obstacles confronting this process Formulation and Coordination of Area Development Plans in Phukamyao District, Phayao Province include: Issues related to personnel, Challenges concerning regulations, laws, and time constraints in the process Formulation and Coordination and Incomplete and outdated information. 3) Suggestions included the Efficiency improvement process Formulation and Coordination. include: In terms of personnel, it is recommended to clarify and ensure understanding among all relevant staff and consider establishing an integrated district management committee that covers all aspects. Regarding data coordination, communication and integration of data should be implemented. For the process of preparing and coordinating the area development plan, joint preparation and coordination of the plan should be integrated, and public participation in the development and coordination of the area development plan should be promoted.

Keywords: Efficiency; Operational Status; Process for Formulation and Coordination of Area Development Plans

บทบาทของหน่วยงานภาครัฐในการดูแลคนไร้ที่พึ่ง: กรณีศึกษาศูนย์คุ้มครองคนไร้ที่พึ่ง จังหวัดพิษณุโลก

The Role of Government Agencies in Assisting the Homeless: A Case Study of the Homeless Protection Center in Phitsanulok Province

ทศสุระ เกิดช่าง¹ และอเนก สุขดี²

Tassura Kerdchang¹ and Anek Sookdee²

¹คณะสังคมศาสตร์และการพัฒนาท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

¹Faculty of Social Sciences and Local Development, Pibulsongkram Rajabhat University

E-mail: Tassura.k@psru.ac.th¹

Corresponding E-mail: anek.s@psru.ac.th²

This abstract is presented at the 20th National Conference on Public Administration of
Public Administration Association of Thailand at Srinakharinwirot University, March 13, 2025

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) บทบาทของหน่วยงานภาครัฐในการดูแลคนไร้ที่พึ่ง (2) ปัญหาและอุปสรรคที่หน่วยงานภาครัฐเผชิญในการดูแลคนไร้ที่พึ่ง และ (3) ข้อเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาการดูแลคนไร้ที่พึ่ง กรณีศึกษาศูนย์คุ้มครองคนไร้ที่พึ่ง จังหวัดพิษณุโลก งานวิจัยนี้ดำเนินการภายใต้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ โดยบูรณาการการวิเคราะห์เอกสารและการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 18 คน

ผลการศึกษาพบว่า (1) หน่วยงานภาครัฐมีบทบาทสำคัญในการดำเนินการตามพระราชบัญญัติคุ้มครองคนไร้ที่พึ่ง พ.ศ. 2557 ซึ่งครอบคลุม 4 ด้านหลัก ได้แก่ การแรกรับ การคัดกรอง การคุ้มครอง และการส่งต่อ (2) ปัญหาและอุปสรรคที่พบ ได้แก่ ปัญหาด้านตัวคนไร้ที่พึ่งเอง ปัญหาด้านครอบครัว ปัญหาด้านบุคลากร ปัญหาด้านประชาชนทั่วไป และปัญหาด้านการติดต่อประสานงาน (3) ข้อเสนอแนะแนวทางในการพัฒนา ได้แก่ การเพิ่มจำนวนบุคลากรของศูนย์คุ้มครองคนไร้ที่พึ่งเพื่อให้สามารถดูแลได้อย่างครอบคลุม การส่งเสริมบทบาทของครอบครัวในการให้ความใส่ใจดูแลอย่างใกล้ชิด และการประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับคนไร้ที่พึ่งในกลุ่มประชาชนทั่วไป

คำสำคัญ: บทบาท; คนไร้ที่พึ่ง; หน่วยงานภาครัฐ

Abstract

This study aims to examine (1) the role of government agencies in assisting the homeless (2) the challenges and obstacles faced by government agencies in providing support to the homeless and (3) recommendations for improving the care and assistance provided to the homeless, using the Homeless Protection Center in Phitsanulok Province as a case study. This research employs a qualitative methodology, integrating document analysis and in-depth interviews with 18 key informants.

The findings reveal that (1) government agencies play a crucial role in implementing the Homeless Protection Act, B.E. 2557 (2014) which encompasses four key areas: reception, screening, protection, and referral (2) the challenges and obstacles encountered include issues related to the homeless themselves, their families, personnel, the general public, and coordination efforts and (3) recommendations for improvement include increasing the number of personnel at the Homeless Protection Center to ensure comprehensive care, promoting family involvement in closely supporting the homeless, and raising public awareness to foster a better understanding of homelessness.

Keywords: Role; Homeless; Government Agencies

การพัฒนาทักษะอาชีพการตัดเย็บผ้าสำหรับผู้สูงอายุผ่านภูมิปัญญาท้องถิ่น Development of Sewing Skills for the Elderly Through Local Wisdom

อมรรัตน์ นาคะโร¹ และกุลสตรี ปริญา²

Nakaro Amornrat¹ and Parinya Kullastri²

¹⁻² คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

¹⁻² Faculty of Humanities and Social Sciences, Phuket Rajabhat University

E-mail: Amornrat.n@pkru.ac.th¹

Corresponding E-mail: Kullastri.p@pkru.ac.th²

This abstract is presented at the 20th National Conference on Public Administration of
Public Administration Association of Thailand at Srinakharinwirot University, March 13, 2025

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษากระบวนการพัฒนาทักษะอาชีพการตัดเย็บผ้าสำหรับผู้สูงอายุผ่านภูมิปัญญาท้องถิ่น 2) ศึกษาปัจจัยความสำเร็จของการพัฒนาทักษะอาชีพการตัดเย็บผ้าสำหรับผู้สูงอายุผ่านภูมิปัญญาท้องถิ่น เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เชิงลึกกับเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบโครงการ ผู้สูงอายุที่เป็นวิทยากรภูมิปัญญา และผู้สูงอายุที่สนใจการตัดเย็บผ้า รวม 12 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง ใช้แบบสัมภาษณ์ที่ไม่มีโครงสร้างเป็นเครื่องมือ วิเคราะห์เนื้อหา และนำเสนอผลการวิเคราะห์ในเชิงพรรณนา ผลการวิจัยพบว่า 1.กระบวนการพัฒนาทักษะอาชีพการตัดเย็บผ้า มีดังนี้ 1) ศึกษาทักษะการตัดเย็บผ้าเป็นรายบุคคล 2) ออกแบบวิธีการถ่ายทอดความรู้ 3) ลงมือถ่ายทอดความรู้ 4) ให้กำลังใจและติดตามความก้าวหน้า 5) ช่วยปรับปรุงแก้ไขผลงาน 6) มอบหมายงาน 2.ปัจจัยความสำเร็จของการพัฒนาทักษะอาชีพการตัดเย็บ คือ 1) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ความสำคัญ 2) วิทยากร เป็นผู้มีความรู้ ทักษะ และมีประสบการณ์ สามารถในการถ่ายทอดความรู้ และมีทัศนคติที่ดีในการแบ่งปันความรู้ 3) วิทยากร เป็นกัลยาณมิตร คอยให้กำลังใจเพื่อนที่ขาดความมั่นใจ ให้คำปรึกษาอย่างต่อเนื่อง และมีบรรยากาศการสอนที่ไม่เป็นทางการ 4) มีช่องทางการจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์เพื่อก่อให้เกิดรายได้แก่ผู้สูงอายุ 3.ข้อเสนอแนะ คือ ควรให้คุณค่าและความสำคัญในศักยภาพของผู้สูงอายุ ทำให้ผู้สูงอายุเชื่อมั่นในศักยภาพและความสามารถในการตนเอง ส่งเสริมให้ผู้สูงอายุช่วยเหลือแบ่งปันความรู้แก่กัน

คำสำคัญ: ทักษะอาชีพ; ผู้สูงอายุ; ภูมิปัญญาท้องถิ่น

Abstract

This study aims to: 1) examine the process of developing sewing skills as a professional occupation for elderly individuals through local wisdom and 2) investigate the success factors in developing these skills using local knowledge. Data was collected through in-depth interviews with 12 participants, including project officials, elderly wisdom-sharing instructors, and elderly individuals interested in sewing and textile product development. Participants were selected using purposive sampling, and unstructured interviews were used as the primary research tool. The collected data was analyzed using content analysis and presented descriptively.

The research findings revealed 1. process of developing sewing skills: 1) assessing individual sewing skills, 2) designing methods for knowledge transfer, 3) conducting knowledge-sharing sessions, 4) providing encouragement and monitoring progress, 5) assisting in refining and improving work, and 6) assigning the next sewing task. 2. the study also identified four critical success factors in the development of sewing skills: 1) support from local administrative organizations, 2) instructors with expertise, skills, direct experience, and the ability to effectively share knowledge with a positive attitude, 3) instructors acting as mentors who encourage less confident learners, provide continuous guidance, and create an informal and supportive learning environment, and 4) the availability of product distribution channels to generate income for elderly individuals. And 3. the study suggests that greater value and importance should be placed on the potential of elderly individuals. Encouraging them to have confidence in their abilities and promoting knowledge-sharing among peers can further strengthen skill development and foster community support.

Keywords: Professional Skills; Elderly; Local Wisdom

การพยากรณ์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดอาชญากรรมทางไซเบอร์ของผู้สูงอายุ
ในยุคดิจิทัล กรณีศึกษา: องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะยอ จังหวัดสงขลา
Predicting Factors Influencing Cybercrime among the Elderly
in the Digital Age, Case study: Ko Yo Subdistrict Administrative
Organization, Songkhla Province

สุนิสา เมืองรักษ์¹ และชนกนท พูลสวัสดิ์²

Sunisa Muangrak¹ and Chanoknat Poolsawad²

¹⁻²คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

¹⁻² Faculty of Humanities and Social Sciences, Songkhla Rajabhat University

E-mail: sunisamuangrak2608@gmail.com¹

Corresponding E-mail: chanoknat.po@skru.ac.th²

This abstract is presented at the 20th National Conference on Public Administration of
Public Administration Association of Thailand at Srinakharinwirot University, March 13, 2025

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับและพยากรณ์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดอาชญากรรมทางไซเบอร์ของผู้สูงอายุในยุคดิจิทัล และเพื่อศึกษาแนวทางการแก้ไขและป้องกันการเกิดอาชญากรรมทางไซเบอร์ของผู้สูงอายุในยุคดิจิทัล กรณีศึกษา : องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะยอ จังหวัดสงขลา เป็นการวิจัยเชิงผสมผสาน กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 305 คน และสัมภาษณ์เชิงลึก จำนวน 6 คน ผลการวิจัย พบว่า ระดับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดอาชญากรรมทางไซเบอร์ของผู้สูงอายุในยุคดิจิทัล โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง การพยากรณ์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดอาชญากรรมทางไซเบอร์ของผู้สูงอายุในยุคดิจิทัล จากการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณด้วยวิธีการเลือกตัวแปรแบบขั้นตอน (stepwise) พบว่า ตัวแปรที่มีผลต่อการเกิดอาชญากรรมทางไซเบอร์ มี 2 ตัวแปร ได้แก่ ปัจจัยพฤติกรรม (มีผลทางบวก) ปัจจัยความรู้ความเข้าใจ (มีผลทางลบ) โดยร่วมกันอธิบายพยากรณ์การเกิดอาชญากรรมทางไซเบอร์ ได้ร้อยละ 45.04 โดยตัวแปรที่มีอิทธิพลสูงสุดคือ ปัจจัยพฤติกรรม รองลงมาคือ ปัจจัยความรู้ความเข้าใจ และแนวทางการแก้ไขและป้องกันการเกิดอาชญากรรมไซเบอร์ของผู้สูงอายุในยุคดิจิทัล ควรมีการเสริมสร้างมาตรการรักษาความปลอดภัย แนะนำให้ผู้ใช้ตั้งค่าความเป็นส่วนตัว ติดตามข่าวสารทางสื่อต่าง ๆ ที่มีความปลอดภัย และไม่เปิดเผยข้อมูลส่วนตัวผ่านโซเชียลมีเดีย ซึ่งผลจากการศึกษาหน่วยงานควรมีโครงการจัดการอบรมให้ผู้สูงอายุประชาสัมพันธ์และเพิ่มช่องทางในการให้ข้อมูลข่าวสารกับประชาชนให้รับรู้เกี่ยวกับปัญหาอาชญากรรมไซเบอร์ และเสริมสร้างให้ผู้สูงอายุมีทักษะในการใช้งานเทคโนโลยีที่ถูกต้อง

คำสำคัญ: การเกิดอาชญากรรมทางไซเบอร์; ผู้สูงอายุในยุคดิจิทัล

Abstract

This research aimed to study the level and forecast the factors influencing the occurrence of cybercrime among the elderly in the digital age and to study the guidelines for solving and preventing the occurrence of cybercrime among the elderly in the digital age. Case study: Koh Yo Subdistrict Administrative Organization, Songkhla Province. This research was a mixed-methods study with a sample of 305 people and in-depth interviews with 6 people. The results of the research found that the level of factors influencing the occurrence of cybercrime among the elderly in the digital age was overall at a moderate level. Forecasting the factors influencing the occurrence of cybercrime among the elderly in the digital age from the multiple regression analysis with the stepwise variable selection method found that: there are 2 variables that affect the occurrence of cybercrime: behavioral factors (positive effect) and cognitive factors (negative effect). Together, they can explain the prediction of cybercrime by 45.04 percent. The variable with the highest influence is behavioral factors, followed by cognitive factors. And guidelines for solving and preventing cybercrime among the elderly in the digital age should strengthen security measures. It is recommended that users set privacy settings, follow news via various secure media, and should not disclose personal information via social media. From the results of the study, agencies should have training programs for the elderly, publicize and increase channels for providing information to the public to be aware of cybercrime problems, and strengthen the elderly's skills in using technology correctly.

Keywords: Cyber Crime Occurrence; Elderly People in Digital Age

แนวทางการจัดตั้งโรงเรียนผู้สูงอายุต้นแบบตามแนวคิดการพัฒนาหลักสูตรแบบ 6 มิติ
ของเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย
Guidelines for Establishing a Prototype School for The Elderly Based
on the concept of developing 6 Dimensional Curriculum of
Paoordonchai Subdistrict Municipality, Mueang District,
Chiang Rai Province

ทับทิม สุขพิน¹ ยุทธศาสตร์ นน่อแก้ว² และทัศนีย์ ธรรมดิน³
Tubtim Sukpin¹ Yutthasart Norkaew² and Thassanee Thammatin³

¹⁻³คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

¹⁻³Faculty of Political Science and Public Administration, Chiang Rai Rajabhat University

E-mail: thapthim.suk@crru.ac.th¹

This abstract is presented at the 20th National Conference on Public Administration of
Public Administration Association of Thailand at Srinakharinwirot University, March 13, 2025

บทคัดย่อ

บทความวิชาการเรื่องนี้มุ่งศึกษาใน 2 ประเด็น คือ 1) การศึกษาสถานการณ์การจัดตั้งโรงเรียนผู้สูงอายุของเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย พบว่ายังไม่มี การจัดตั้งโรงเรียนผู้สูงอายุขึ้นมาอย่างเป็นทางการและยังไม่มี การจัดตั้งโครงสร้างการทำงานด้านผู้สูงอายุอย่างจริงจัง อีกทั้งด้านผู้สูงอายุอยากให้มีการจัดตั้งโรงเรียนผู้สูงอายุที่เป็นรูปธรรม ที่เน้นการจัดการเรียนการสอนที่มีหลักสูตรที่เหมาะสมกับวัยของผู้สูงอายุและมีเวลาเรียนที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนเป็นหลักสูตรที่สามารถได้ความรู้และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ในชีวิตประจำวันได้จริง รวมทั้งอยากให้มีการจัดการเรียนการสอนให้มีความหลากหลายรูปแบบที่เน้นกิจกรรมมีความสนุกสนานและมีแผนการเรียนการสอนที่ชัดเจน 2) การศึกษาแนวทางการจัดตั้งโรงเรียนผู้สูงอายุต้นแบบตามแนวคิดการพัฒนาหลักสูตร 6 มิติ พบว่า มี 5 มิติ มิติที่ 1: ด้านสุขภาพร่างกายและสุขภาพจิตที่ดี มิติที่ 2: ด้านเศรษฐกิจและวิชาชีพ มิติที่ 3: ด้านศาสนา ประเพณี และวัฒนธรรมการสื่อสาร มิติที่ 4: ด้านสังคม สิ่งแวดล้อม และจิตอาสา มิติที่ 5: ด้านเทคโนโลยีและการสื่อสาร มิติที่ 6: ด้านสวัสดิการ

คำสำคัญ: แนวทางการจัดตั้ง; โรงเรียนผู้สูงอายุต้นแบบ; แนวคิดการพัฒนาหลักสูตร 6 มิติ

Abstract

This academic article focuses on 2 issues: 1) The situation of the establishment of a school for the elderly in PaoodonChai Subdistrict Municipality, Mueang District, Chiang Rai Province, it was found that there was no official establishment of a school for the elderly and no serious structure for working on the elderly was established. In addition, the elderly wanted the establishment of a tangible school for the elderly that focused on organizing teaching and learning with a curriculum appropriate for the elderly's age and with study times that were consistent with the needs of the learners, a curriculum that could provide knowledge and be applied in daily life. They also wanted the organization of teaching and learning to have a variety of formats that emphasized fun activities and a clear teaching and learning plan. 2) The guidelines for establishing a prototype school for the elderly based on the concept of developing a 6-dimensional curriculum found that there were 5 dimensions: Dimension 1: Good physical and mental health; Dimension 2: Economic and professional; Dimension 3: Religion, traditions, and communication culture; Dimension 4: Society, environment, and volunteerism; Dimension 5: Technology and communication; and Dimension 6: Welfare.

Keywords: Establishment Guidelines; Model Schools for Elderly; 6 Dimensional Curriculum Development Concept

การพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุของโรงเรียนผู้สูงอายุเทศบาลตำบลรัชฎา
อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต
Quality of Life Development for the Elderly at Ratsada Subdistrict
Municipality's Elderly School, Mueang Phuket District, Phuket Province

วรพร อรรคศรีวร¹ บดินทร์ เดชา² และศิรินภา อมลอย³

Woraporn Akkasriworn¹ Bodin Decha² and Sirinapha Amloy³

¹⁻³คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

¹⁻³Faculty of Humanities and Social Sciences, Phuket Rajabhat University

E-mail: woraporn.a@pkru.ac.th¹

Corresponding E-mail: mintsirinapha@gmail.com²

This abstract is presented at the 20th National Conference on Public Administration of
Public Administration Association of Thailand at Srinakharinwirot University, March 13, 2025

บทคัดย่อ

การศึกษาในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาผลการดำเนินงานของโรงเรียนผู้สูงอายุเทศบาลตำบลรัชฎา อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต และ 2) เพื่อศึกษาความต้องการของผู้สูงอายุต่อการดำเนินงานโรงเรียนผู้สูงอายุในเทศบาลตำบลรัชฎา อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้สูงอายุที่อยู่ในโรงเรียนผู้สูงอายุเทศบาลตำบลรัชฎา อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต จำนวน 92 คน ประเมินการขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของเครซีและมอร์แกน และการใช้การสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน โดยสุ่มตัวอย่างแบบง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการดำเนินงานของโรงเรียนผู้สูงอายุในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านสภาพแวดล้อม มากที่สุด (ค่าเฉลี่ย=4.62) รองลงมา คือ ด้านสังคม (ค่าเฉลี่ย=4.57) ด้านเศรษฐกิจ (ค่าเฉลี่ย=4.43) และด้านสุขภาพอนามัย น้อยที่สุด (ค่าเฉลี่ย=4.32) 2) ความต้องการของผู้สูงอายุต่อการดำเนินงานโรงเรียนผู้สูงอายุในเขตเทศบาลตำบลรัชฎา อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต พบว่า 1) ผู้สูงอายุมีความจำเป็นในการใช้ยาบางชนิดในการรักษาโรคประจำตัว เนื่องจากผู้สูงอายุเป็นวัยที่มีปัญหาความเสื่อมของสภาพร่างกาย โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพในท้องถิ่นควรจะต้องมีการให้บริการตรวจสุขภาพให้แก่ผู้สูงอายุได้เข้าถึงบริการการรักษาโรคได้อย่างง่ายและลดค่าใช้จ่ายในการเดินทาง 2) ผู้สูงอายุมีความต้องการผูกมิตรหรือสามารถเข้ากับคนอื่นในโรงเรียนผู้สูงอายุที่ทำให้การดำเนินกิจกรรมมีประสิทธิภาพที่ดีมากยิ่งขึ้น 3) ผู้สูงอายุมีความต้องการในการพัฒนาความรู้ความสามารถที่ส่งเสริมในเรื่องของทักษะในการประกอบ

วิชาอาชีพเพื่อสร้างเสริมรายได้ให้กับผู้สูงอายุได้อย่างทั่วถึง และ 4) ผู้สูงอายุมีความต้องการที่จะได้เป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาสังคมและสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

คำสำคัญ : คุณภาพชีวิต; ผู้สูงอายุ; โรงเรียนผู้สูงอายุ

Abstract

This study aimed to: 1) examine the operational results of the elderly school at Ratsada Subdistrict Municipality, Mueang Phuket District, Phuket Province, and 2) study the needs of the elderly regarding the operations of the elderly school in Ratsada Subdistrict Municipality, Mueang Phuket District, Phuket Province. The study employed quantitative research methodology. The sample group consisted of 92 elderly students at Ratsada Subdistrict Municipality's Elderly School, Mueang Phuket District, Phuket Province. The sample size was determined using Krejcie and Morgan's formula, with multi-stage sampling using simple random sampling. The data collection tool was a questionnaire. Data analysis utilized frequency, percentage, mean, and standard deviation.

The research findings revealed:

The overall operational results of the elderly school were at a high level. When considering individual aspects, the environmental aspect scored highest (mean=4.62), followed by social aspects (mean=4.57), economic aspects (mean=4.43), and health and hygiene aspects scoring lowest (mean=4.32). Regarding the needs of the elderly concerning the school's operations in Ratsada Subdistrict Municipality, Mueang Phuket District, Phuket Province, the study found that: 1) The elderly require certain medications for their chronic conditions due to age-related physical deterioration. Local health promotion hospitals should provide health check-up services to ensure elderly people have easy access to medical treatment and reduce transportation costs. 2) The elderly desire to form friendships and integrate with others at the elderly school, which enhances the effectiveness of activities. 3) The elderly need to develop knowledge and skills that promote occupational capabilities to generate income comprehensively. 4) The elderly wish to be part of social development and live harmoniously with others.

Keywords: Quality of Life; Elderly; Elderly School

สถานการณ์คุณธรรมในสังคมไทย: แนวโน้ม การวิเคราะห์ และกลไกขับเคลื่อนคุณธรรม เชิงบูรณาการ

The Situation of Morality in Thai Society: Trends, Analysis and Mechanisms for Integrated Moral Development

นิติพล ธาระรูป¹ ณัฐวดี ลิ้มเลิศเจริญวนิช² และศิริภัสสรค์ วงศ์ทองดี³

Nitiphol Thararoop¹ Nutthavadee Limlerjaleranvanit² and Siriphatporn Wongthongdee³

¹คณะรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

²นักวิจัยอิสระ

³วิทยาลัยการบริหารแห่งรัฐ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

¹Faculty of Public Administration, Dhurakij Pundit University

²Independent Researcher

³College of State Administration, Rajamangala University of Technology Phra Nakhon

E-mail: Nitiphol.tha@dpu.ac.th¹

This abstract is presented at the 20th National Conference on Public Administration of
Public Administration Association of Thailand at Srinakharinwirot University, March 13, 2025

บทคัดย่อ

บทความนี้นำเสนอข้อมูลสถานการณ์คุณธรรมในสังคมไทยจำแนกตามกลุ่มเครือข่ายทางสังคม 6 เครือข่าย โดยใช้การรวบรวมข้อมูล ข่าวสาร สถานการณ์ปรากฏการณ์ต่าง ๆ ในสังคมระหว่างเดือนมีนาคม – พฤศจิกายน พ.ศ. 2567 ตรวจสอบคุณภาพและความถูกต้องของข้อมูลผ่านการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้แทนเครือข่ายองค์การทางสังคมของศูนย์คุณธรรม (องค์การมหาชน) และงานสมัชชาคุณธรรมระดับภาคที่จัดขึ้นตลอดปี พ.ศ. 2567 เพื่อนำมาวิเคราะห์ปรากฏการณ์สังคมในมิติคุณธรรม

ผลการศึกษาพบว่า 1) เครือข่ายองค์กรภาครัฐมีการพัฒนาระบบประเมินคุณธรรมและความโปร่งใส (Integrity and Transparency Assessment: ITA) ควบคู่ไปกับธรรมาภิบาลดิจิทัล 2) เครือข่ายภาคธุรกิจเอกชนให้ความสำคัญกับบรรษัทภิบาลและ ESG เพื่อสร้างความโปร่งใสและความรับผิดชอบต่อสังคม 3) เครือข่ายการศึกษา เน้นการพัฒนาด้านจริยธรรมแก่นักเรียนผ่านโครงการคุณธรรม การลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา และการส่งเสริมสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยในสถานศึกษา 4) เครือข่ายศาสนา พัฒนาผู้เผยแผ่ศาสนา หลักธรรมสอดคล้องกับชีวิต และนำไปปฏิบัติได้จริงเพื่อลดการเผยแพร่ความเชื่อที่ถูกบิดเบือน 5) เครือข่ายภาคประชาสังคมชุมชนและครอบครัว เน้นปัญหาสาธารณะและแก้ไขส่งเสริมคุณธรรมโดยใช้ชุมชนเป็นฐานปลูกฝังค่านิยมและบรรทัดฐานวัฒนธรรมที่ดีผ่านสถาบันครอบครัว และ 6) เครือข่ายสื่อมวลชน

เผชิญความท้าทายการปรับตัวสู่สื่อ แต่ก็ต้องรักษาจริยธรรมวิชาชีพ และเสริมสร้างภูมิคุ้มกันการใช้สื่อหรือการ
รู้เท่าทันสื่อ โดยเฉพาะสื่อออนไลน์

คำสำคัญ: สถานการณ์; คุณธรรม; เครือข่ายทางสังคม

Abstract

The article presents information on the state of morality in Thai society, categorized into six social networks. Data collection and comparison of various social phenomena took place between March and November 2024, with information accuracy validated through exchanges with representatives of social organizations of the Moral Center (Public Organization) and regional Moral Assemblies held throughout the year 2024, for the purpose of analyzing the moral dimensions in social phenomena.

The study results highlight: 1) The government network has developed an integrity and transparency assessment (ITA) system together with digital governance; 2) The private business sector emphasizes corporate governance and ESG initiatives to foster transparency and social responsibility; 3) The education sector focuses on moral development for students through moral projects, reducing educational disparities, and promoting safe school environments; 4) The religious sector develops preachers whose teachings align with real-life application to reduce the spread of distorted beliefs; 5) The civil society and community network addresses public issues and promotes morality through community-based efforts and the embedding of good cultural values through institutions like the family; and 6) The media network faces challenges while adapting to digital media but strives to uphold professional ethics and build resilience in media literacy, particularly in Online media.

Keywords: Situation; Morality; Network

ทิศทางระบบสาธารณสุขของประเทศไทย: ความเจริญทางเศรษฐกิจ
ความไม่เท่าเทียมทางสังคม และความท้าทายของสังคมผู้สูงอายุ
Thailand's Healthcare Trajectory: Economic Prosperity, Social
Inequality, and the Challenges of an Aging Population

ณัฐชน ตาลทอง¹ และจิตรลดา ไชยะ²

Nattachon Tarnthong¹ and Chitralada Chaiya²

¹⁻²วิทยาลัยการเมืองการปกครอง มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

¹⁻²College of Politics and Governance, Mahasarakham University

E-mail: 66011382001@msu.ac.th¹

Corresponding E-mail: Chitralada.c@msu.ac.th²

This abstract is presented at the 20th National Conference on Public Administration of
Public Administration Association of Thailand at Srinakharinwirot University, March 13, 2025

บทคัดย่อ

ทิศทางระบบสาธารณสุขของประเทศไทยในทศวรรษที่ผ่านมาได้รับอิทธิพลจากความเจริญทางเศรษฐกิจ ความไม่เท่าเทียมทางสังคม และการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรสู่สังคมผู้สูงอายุ การศึกษานี้วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวชี้วัดทางเศรษฐกิจ รายจ่ายด้านสุขภาพ และแนวโน้มทางประชากรระหว่างปี พ.ศ. 2555 – 2564 พบว่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับรายจ่ายด้านสุขภาพ ($r = 0.848$, $p = 0.002$) สะท้อนบทบาทของการเติบโตทางเศรษฐกิจในการส่งเสริมการลงทุนด้านสุขภาพ ขณะที่ความไม่เท่าเทียมด้านรายได้ (ดัชนี GINI) มีความสัมพันธ์เชิงลบกับรายจ่ายด้านสุขภาพ ($r = -0.869$, $p = 0.001$) บ่งชี้ถึงความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงบริการ แม้จะมีระบบหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า (UHC) นอกจากนี้ การเพิ่มขึ้นของแพทย์ ($r = 0.891$, $p < 0.001$) และพยาบาล ($r = 0.961$, $p < 0.001$) สัมพันธ์เชิงบวกกับอายุขัยเฉลี่ยที่สูงขึ้น ขณะที่อัตราการเกิดที่ลดลง ($r = -0.974$, $p < 0.001$) และประชากรสูงอายุที่เพิ่มขึ้น ส่งผลกระทบต่อรูปแบบการใช้จ่ายด้านสุขภาพอย่างมีนัยสำคัญ เพื่อรับมือกับความท้าทายเหล่านี้ การศึกษานี้เสนอแนะนโยบาย ได้แก่ การขยายความช่วยเหลือด้านสุขภาพแก่ผู้มีรายได้น้อย การส่งเสริมสุขภาพเชิงป้องกันในชนบท การกระจายบุคลากรทางการแพทย์สู่พื้นที่ขาดแคลนและการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการดูแลผู้สูงอายุโดยบูรณาการเข้ากับแผนยุทธศาสตร์สุขภาพแห่งชาติ เพื่อมุ่งสู่ระบบสาธารณสุขที่ครอบคลุมและยั่งยืน

คำสำคัญ: ทิศทางระบบสาธารณสุขของประเทศไทย; ความเจริญทางเศรษฐกิจ; ความไม่เท่าเทียมทางสังคม; สังคมผู้สูงอายุ

Abstract

Thailand's healthcare trajectory over the past decade has been shaped by economic prosperity, persistent social inequality, and the challenges of an aging population. This study examines the correlation between key economic indicators, healthcare expenditures, and demographic trends from 2012 to 2021. The analysis reveals a strong positive correlation between GDP and healthcare expenditure ($r = 0.848$, $p = 0.002$), highlighting the role of economic growth in healthcare investments. Conversely, income inequality, measured by the GINI index, is negatively correlated with healthcare spending ($r = -0.869$, $p = 0.001$), indicating disparities in access despite Thailand's Universal Health Coverage system. Findings further demonstrate that an increase in healthcare professionals, including doctors ($r = 0.891$, $p < 0.001$) and nurses ($r = 0.961$, $p < 0.001$), is positively associated with higher life expectancy. Additionally, demographic shifts such as declining birth rates ($r = -0.974$, $p < 0.001$) and a rising elderly population have significantly influenced healthcare expenditure patterns. The analysis emphasizes the impact of household expenditure on healthcare affordability, showing moderate positive correlations with healthcare spending. To address these challenges, the study recommends expanding financial assistance and healthcare subsidies for low-income populations to reduce disparities in access. It also suggests strategic investments in preventive healthcare in rural areas, to lower long-term costs and enhance health outcomes. Additionally, improving workforce distribution policies to encourage healthcare professionals to work in underserved regions and developing long-term elderly care infrastructure are essential. These policy recommendations aim to create a more inclusive and sustainable healthcare system in Thailand.

Keywords: Thailand's Healthcare Trajectory; Economic Prosperity; Social Inequality; Aging Population

ผลกระทบต่อการพัฒนาเมืองจากการมีกฎหมายความมั่นคงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

The Impact of Security Laws to Urban Development in the Southern Border Provinces of Thailand

อภิญญา ดิสสะมาน

Apinya Tissamana

สำนักสันติวิธีและธรรมาภิบาล สถาบันพระปกเกล้า

Office of Peace and Governance, King Prajadhipok's Institute

This abstract is presented at the 20th National Conference on Public Administration of Public Administration Association of Thailand at Srinakharinwirot University, March 13, 2025

บทคัดย่อ

บทความนี้เป็นบทความวิชาการที่ต้องการศึกษาถึงการพัฒนาเมืองเป็นแนวคิดที่ความสัมพันธ์กับบริบทและความเป็นอยู่วิถีชีวิตของคนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยเฉพาะการเข้าใจการพัฒนาเมือง 3 จังหวัดคือ อ.เมือง จ.ปัตตานี อ.เมือง จ.ยะลา และอ.เมือง จ.นราธิวาสที่ได้รับผลกระทบจากการมีกฎหมายความมั่นคงในพื้นที่มาอย่างยาวนาน การศึกษาสภาพแวดล้อมทางด้านกายภาพเมืองและจิตวิทยาของผู้คนที่อาศัยในเมือง ตลอดจนพฤติกรรมทางด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคมของประชาชนที่อาศัยในเมือง เพื่อวิเคราะห์ถึงปัจจัยด้านใดบ้างทั้งจุดแข็งและจุดอ่อนเพื่อให้เมืองและประชาชนมีสมรรถนะในการปฏิบัติการกิจของเมืองเพื่อรักษาความสัมพันธ์กับสังคมภายนอก อย่างไรก็ตาม บทความชิ้นนี้ พยายามจะหาคำตอบว่า สภาพเมืองทั้ง 3 เมือง ในจังหวัดชายแดนใต้ เป็น 3 เมืองใหญ่ที่พัฒนาภายใต้บริบทแห่งความขัดแย้งและกฎหมายความมั่นคงพิเศษในพื้นที่ ซึ่งกฎหมายทั้ง 3 ฉบับ หมายถึง พระราชบัญญัติกฏอัยการศึก พุทธศักราช 2457 พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 และพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร พ.ศ. 2551 ที่ยังคงใช้ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยและความมั่นคงของรัฐ

เนื่องจากงานวิจัยหลายชิ้นสะท้อนความว่าสถานการณ์ความไม่สงบในพื้นที่จังหวัดชายแดนใต้ส่งผลโดยตรงต่อการหดตัวของธุรกิจของชายแดนใต้เนื่องจากผู้ประกอบการในภาคธุรกิจขาดความมั่นใจในความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ที่เห็นอาการชัดชัดคือการที่รัฐไม่เคยปลดล็อกกฎหมายพิเศษจากในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนใต้ยิ่งทำให้เมืองที่จะสามารถพัฒนาไปได้ไกลกลับถูกดึงไว้ ภายใต้สถานการณ์ความขัดแย้งและกฎหมายมั่นคงพิเศษในพื้นที่ บทความวิชาการนี้ เป็นการวิเคราะห์เชื่อมโยงพัฒนาการของกฎหมายมั่นคงในพื้นที่ความขัดแย้งรุนแรงในจังหวัดชายแดนใต้กับการพัฒนาเมืองที่อยู่ในบริบทปัจจุบัน โดยดูจากแผนการพัฒนาจังหวัดและเมืองในรอบ 5- 10 ปีที่ผ่านมาและการบรรลุเป้าหมายตามตัวชี้วัด SDGs เป้าหมายที่ 11:

ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความครอบคลุม ปลอดภัย มีภูมิต้านทานและยั่งยืน (Make cities and human settlements inclusive, safe, resilient and sustainable) มีเป้าประสงค์ครอบคลุมในหลายประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเมืองและชุมชน อาทิ การเข้าถึงที่อยู่อาศัยและบริการพื้นฐาน การยกระดับชุมชนแออัด การเข้าถึงคมนาคมขนส่งที่ยั่งยืน ปลอดภัย จำหน่ายได้ และคำนึงคนเปราะบางกลุ่มต่าง ๆ ด้วยการวางแผนของบริหารจัดการการเมืองและชุมชนอย่างมีส่วนร่วม บูรณาการและยั่งยืนอีกด้วย

คำสำคัญ: ผลกระทบ; กฎหมายความมั่นคง

Abstract

This academic article aims to study urban development as a concept that is related to the context and lifestyle of people in the southern border provinces, especially understanding the urban development of 3 provinces: Mueang District, Pattani Province, Mueang District, Yala Province, and Mueang District, Narathiwat Province, which have been affected by security laws in the area for a long time. This objective of article need to explore the physical environment of the city and the psychology of people living in the city, as well as the political, economic, and social behavior of people living in the city, to analyze what factors are both strengths and weaknesses so that the city and its people are capable of carrying out their urban missions to maintain relationships with the outside society. However, this article attempts to find the answer that the conditions of the 3 cities in the southern border provinces are 3 large cities that have developed under the context of conflict and special security laws in the area. The three laws refer to the Martial Law Act of 1914, the Emergency Decree on Public Administration in Emergency Situations of 2005, and the Internal Security Act of 2008, which are still in use in the southern border provinces to maintain peace and order and national security.

The many researches reflect that the unrest in the southern border provinces to have direct impact on the contraction of businesses in the southern border provinces because business operators lack confidence in the safety of life and property. What is worse is that the state has never unlocked special laws from the three southern border provinces, which has caused cities that could develop further to be held back. Under the situation of conflict and special security laws in the area, this academic article is an analysis linking the development of security laws in the areas of violent conflict in the southern border provinces with urban development in the current context. By looking at the development plans of provinces and cities in the past 5-10 years and achieving the goals according to the SDGs indicators, Goal 11, Goal 11: Make cities and human settlements inclusive, safe, resilient and sustainable, the

objectives cover many issues related to cities and communities, such as access to housing and basic services, upgrading slums, access to sustainable, safe, affordable transportation, and taking into account various vulnerable groups. Planning of political and community management is also participatory, integrated and sustainable.

Keywords: Impact; Security Laws

การมีส่วนร่วมในการริเริ่มกฎหมายท้องถิ่น กรณีศึกษาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใน จังหวัดร้อยเอ็ด

Initiating Local Laws: A Case Study of Subdistrict Administrative Organization in Roi-Et Province

อินทอร แสงอรัญญ์

Intuon Sangarun

สำนักสันติวิธีและธรรมาภิบาล สถาบันพระปกเกล้า

Office of Peace and Governance, King Prajadhipok's Institute

E-mail: intuon.sa@kpi.ac.th

This abstract is presented at the 20th National Conference on Public Administration of
Public Administration Association of Thailand at Srinakharinwirot University, March 13, 2025

บทคัดย่อ

การศึกษานี้ได้ทำการศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการริเริ่มเสนอกฎหมายท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติการเข้าชื่อเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่น พ.ศ. 2565 โดยมีกรณีศึกษาคือ อบต.โคกสว่าง และ อบต.โพธิ์ศรีสว่าง จังหวัดร้อยเอ็ด มีวัตถุประสงค์เพื่อเสริมสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมในการเข้าชื่อเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่น อีกทั้งเพื่อจัดทำร่างข้อบัญญัติท้องถิ่นที่มาจากกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการเข้าชื่อเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่น รวมถึงเพื่อพัฒนาแนวทางการเข้าชื่อเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติการเข้าชื่อเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่น การศึกษานี้เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม รวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลผ่านเครื่องมือสำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพและการวิจัยเชิงปริมาณ ได้แก่ การประชุมเชิงปฏิบัติการ การสัมภาษณ์เชิงลึก การถอดบทเรียน และการประเมินผลการมีส่วนร่วมของประชาชน ผลการศึกษาที่ได้ คือ พระราชบัญญัติการเข้าชื่อเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่นฯ เป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นได้ผลักดันประเด็นที่สะท้อนความต้องการเข้าสู่การพิจารณาของสภาท้องถิ่นโดยตรง ซึ่งประชาชนในพื้นที่กรณีศึกษาทั้ง 2 แห่ง เห็นว่า เรื่องทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีความสำคัญต่อชุมชน จำเป็นต้องมีกฎหมายระดับท้องถิ่นเพิ่มเติม เพื่อเป็นเครื่องมือในการปกป้องทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของชุมชน จึงเป็นที่มาของการขับเคลื่อนข้อบัญญัติท้องถิ่นตามช่องทางที่กฎหมายเปิดโอกาสให้ และนำไปสู่การยกร่างข้อบัญญัติ เรื่อง การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษานี้คือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกี่ยวกับการดำเนินการตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องที่สามารถปฏิบัติได้จริง ตลอดจนยกระดับความรู้ความเข้าใจแก่ภาคประชาชน เพื่อใช้เป็นทางเลือกหนึ่งในการพัฒนาท้องถิ่นและรับมือกับประเด็นปัญหาของพื้นที่

คำสำคัญ: การเข้าชื่อเสนอกฎหมาย; กฎหมายท้องถิ่น; ข้อบัญญัติท้องถิ่น; ประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม

Abstract

This study is a case study of public participation in local law initiatives as outlined by the Local Ordinance Proposal Act of 2022. This case study focuses on the Khok Sawang Subdistrict Administrative Organization and Pho Si Sawang Subdistrict Administrative Organization in Roi-Et Province. The objective of this research is to strengthen participation in local law making, to study the way for initiating local law according to Act involved, and as well as to prepare the local ordinance from participation of community members. The research methodology used a mixed-method approach, with qualitative research involving the participatory action research and in-depth interview, and quantitative research involving statistical data collection the awareness and attitude towards community participation in initiating local law. The findings indicate that the Local Ordinance Proposal Act has provided an opportunity for people to push issues reflecting their needs directly into the consideration of the local council. In the case study areas, the people identified natural resources and the environment as vital to their community, necessitating additional local legislation to protect these resources. This led to the drafting of a local ordinance on natural resource and environmental management through the legal channels provided. The study recommends that relevant agencies promote and develop the capabilities of local government personnel in implementing relevant laws and regulations practically and enhance the public's understanding and knowledge to use this as a tool for local development and addressing community issues.

Keywords: Laws Initiatives; Local Laws; Local Ordinance; Participatory Democracy

อัตลักษณ์สงครามลูกผสมของสหพันธรัฐรัสเซีย The Hybrid Warfare Identity of the Russian Federation

ชุติกานจน์ คหะวงษ์

Chutikarn Kahawong

คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

Faculty of Political Science, Thammasat University

This abstract is presented at the 20th National Conference on Public Administration of
Public Administration Association of Thailand at Srinakharinwirot University, March 13, 2025

บทคัดย่อ

สงคราม คือ การใช้กำลังเพื่อบังคับศัตรูให้ทำตามความประสงค์ของเรา (Carl von Clausewitz, 1976, p. 75) เป็นคำนิยามที่คนส่วนใหญ่ยอมรับว่าเป็นหนึ่งในการจำกัดความที่เข้าใจได้และถูกต้องในบริบททั่วไปที่ทุกคนต่างจะคิดถึงเมื่อพวกเขาได้ยินคำว่าสงคราม อีกทั้งยังเป็นหนึ่งในความขัดแย้งที่นำมาสู่การจัดระเบียบทางสังคมและเป็นส่วนสำคัญของประวัติศาสตร์มาโดยตลอด ควบคู่ไปกับภูมิศาสตร์ ทรัพยากร เศรษฐศาสตร์ ความคิด การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและการเมืองซึ่งล้วนเป็นตัวกำหนดทิศทางการพัฒนาของมนุษย์และประวัติศาสตร์ที่เปลี่ยนแปลงไป(Margaret Mac Millan, 2020)แม้ว่าจะทำให้เกิดความสูญเสียและการทำลายล้างเป็นบ่อเกิดที่นำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงก็ตาม อย่างไรก็ตาม แนวคิดเกี่ยวกับสงครามนั้นไม่ได้มีความหมายที่ตายตัวและเป็นกลาง หากแต่ถูกกำหนดและปรับเปลี่ยนผ่านกรอบความคิดและอัตลักษณ์ของรัฐต่าง ๆ ตามแนวคิดสรรสร้างนิยมมองว่าความหมายของสงครามไม่ได้มีอยู่โดยธรรมชาติ แต่เกิดขึ้นจากการรับรู้และตีความของแต่ละฝ่ายโดยขึ้นอยู่กับบริบททางสังคมการเมืองและยุทธศาสตร์ที่แตกต่างกัน ความเข้าใจเรื่องสงครามจึงเป็นผลผลิตของการก่อรูปทางสังคมและอาจถูกใช้เป็นเครื่องมือในการกำหนดวาทกรรมและการดำเนินนโยบายของรัฐ (Ondrej Filipiec, 2020)

สงครามลูกผสม (Hybrid Warfare) เป็นตัวอย่างที่สะท้อนถึงปรากฏการณ์นี้อย่างชัดเจน แนวคิดดังกล่าวถูกพัฒนาขึ้นโดยนักยุทธศาสตร์ทางทหารและได้รับความสนใจมากขึ้นในแวดวงความมั่นคงของชาติตะวันตก โดยเฉพาะหลังจากเหตุการณ์การรุกรานยูเครนของสหพันธรัฐรัสเซียในปี ค.ศ. 2014 ซึ่งยังคงดำเนินอยู่ในปัจจุบัน สงครามลูกผสมถูกมองว่าเป็นสงครามยุคใหม่ที่ไร้ขอบเขตและมีมิติที่หลากหลายมากกว่าสงครามรูปแบบเดิม การโจมตีไม่ได้จำกัดอยู่เพียงมิติทางทหารเท่านั้น แต่รวมไปถึงการทำลายเสถียรภาพของรัฐคู่ขัดแย้งผ่านเครื่องมือที่หลากหลาย เช่น การบ่อนทำลายทางเศรษฐกิจ การโจมตีทางไซเบอร์ การใช้ข้อมูลข่าวสารเพื่อสร้างความสับสน และการใช้กองกำลังพิเศษโดยไม่เปิดเผยตัวตน (Roger McDermott, 2016) อย่างไรก็ตาม คำว่า สงครามลูกผสมเป็นคำศัพท์ที่ถูกพัฒนาขึ้นโดยชาติตะวันตกและไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของแนวคิดทางทหารของสหพันธรัฐรัสเซียในบริบทสหพันธรัฐรัสเซียการกระทำที่ชาติตะวันตกระบุว่าเป็น

สงครามลูกผสม กลับถูกมองว่าเป็นเพียงการใช้เครื่องมือทางการเมือง เศรษฐกิจ และการทหารในลักษณะที่เป็นไปตามผลประโยชน์ของรัฐ เช่นเดียวกับที่มหาอำนาจอื่น ๆ ใช้มาโดยตลอด การใช้กองกำลังพิเศษโดยไม่เปิดเผย การบีบบังคับทางเศรษฐกิจ หรือแม้แต่การจัดการเลือกตั้งในเขตอิทธิพล ล้วนแต่เป็นเครื่องมือของรัฐที่ใช้ตามธรรมชาติของการเมืองระหว่างประเทศมากกว่าจะเป็นรูปแบบสงครามแบบใหม่ที่ผุดแผลกออกไป (James K. Wither, 2019)

ด้วยเหตุนี้แนวคิดของสงครามลูกผสมจึงกลายเป็นตัวอย่างของความแตกต่างในการรับรู้และการสร้างความหมายของสงครามระหว่างชาติตะวันตกและสหพันธรัฐรัสเซีย ซึ่งสามารถวิเคราะห์ผ่านกรอบแนวคิดสรรค์สร้างนิยมที่เน้นว่าความหมายของสงครามนั้นถูกสร้างขึ้นผ่านปฏิสัมพันธ์และการก่อรูปทางสังคม สหพันธรัฐรัสเซียได้มองว่าตนเองกำลังทำสงครามในรูปแบบใหม่แต่เป็นเพียงการใช้เครื่องมือที่มีอยู่เพื่อรักษาผลประโยชน์ของรัฐ เช่นเดียวกับที่มหาอำนาจอื่นทำมาโดยตลอด ดังนั้น งานวิจัยนี้จึงมุ่งเน้นไปที่การศึกษาความหมายของสงครามลูกผสมในมุมมองของสหพันธรัฐรัสเซียและชาติตะวันตก โดยนำกรณีศึกษาของเหตุการณ์สำคัญที่เกี่ยวข้องมาวิเคราะห์เพื่อทำความเข้าใจว่าสหพันธรัฐรัสเซียให้คำนิยามและมองสงครามลูกผสมแตกต่างจากชาติตะวันตกอย่างไร และสำรวจว่าคำว่าสงครามลูกผสมของสหพันธรัฐรัสเซีย เป็นแนวทางใหม่ของสงครามจริง หรือเป็นเพียงกรอบความคิดที่ถูกสร้างขึ้นโดยชาติตะวันตกเพื่ออธิบายและรับมือกับการกระทำของสหพันธรัฐรัสเซียที่พวกเขามองว่าเป็นภัยคุกคามต่อระเบียบโลก

คำสำคัญ: สงครามลูกผสม; สหพันธรัฐรัสเซีย; แนวคิดสรรค์สร้างนิยม

Abstract

War has long been regarded as the use of force to compel an adversary to submit to one's will (Carl von Clausewitz, 1976, p. 75). This widely accepted definition remains one of the most comprehensible and precise conceptualizations of war in general discourse. Moreover, war has historically been a central element of societal organization, shaping human development alongside geography, resources, economics, ideology, and socio-political transformations (Margaret MacMillan, 2020). Despite its inherently destructive nature, war has continually redefined historical trajectories. However, the concept of war is neither static nor neutral; rather, it is shaped and reinterpreted through the lens of state identity and ideological frameworks. Constructivist theory posits that the meaning of war is not inherent but instead a product of perception and interpretation, influenced by distinct social, political, and strategic contexts. Accordingly, understandings of war are socially constructed and often instrumentalized to shape discourse and state policy (Ondrej Filipec, 2020).

Hybrid warfare exemplifies this phenomenon by illustrating how different strategic cultures perceive and categorize conflict. Initially developed by military strategists, the concept has gained increasing prominence within Western security discourse, particularly

following the Russian Federation's 2014 invasion of Ukraine—an ongoing conflict to this day. Hybrid warfare is characterized as a new and expansive form of conflict that surpasses conventional military engagements by incorporating a broad spectrum of instruments to destabilize adversarial states, including economic coercion, cyberattacks, disinformation campaigns, and the deployment of unmarked special forces (Roger McDermott, 2016). However, the term "hybrid warfare" originates from Western strategic thought and does not constitute an official military doctrine of the Russian Federation. From Russia's perspective, the actions classified by the West as hybrid warfare are regarded as the pragmatic application of political, economic, and military tools in pursuit of state interests—methods historically employed by great powers. The use of covert special forces, economic pressure, or even electoral interference within spheres of influence is perceived as a natural extension of international political competition rather than an unprecedented or distinct mode of warfare (James K. Wither, 2019).

Consequently, hybrid warfare represents a divergence in the conceptualization and construction of war between the West and the Russian Federation, a divergence that can be examined through the constructivist lens, which emphasizes the socially constructed nature of war's meaning. The Russian Federation does not perceive itself as engaging in a novel form of warfare but rather as employing existing statecraft instruments to safeguard national interests, as major powers have historically done. Consequently, this study explores the Russian Federation's interpretation of hybrid warfare in contrast to Western conceptualizations, employing case studies of key events to analyze how Russia defines and perceives hybrid warfare. Ultimately, this research seeks to determine whether hybrid warfare, as understood in the Russian context, represents a genuine evolution in warfare or merely a Western-constructed framework designed to conceptualize and counter Russian actions perceived as a threat to the global order.

Keywords: Hybrid Warfare; Russian Federation; Constructivism

การเลือกตั้งที่มีคุณภาพ: กรณีศึกษาการเลือกตั้งทั่วไปในประเทศไทย พ.ศ. 2562 และ พ.ศ. 2566

Measuring the Quality of Elections: Case study of general elections in Thailand in 2019 and 2023

จารูวรรณ แก้วมะโน

Jaruwan Kaewmano

สถาบันพระปกเกล้า

King Prajadhipok's Institute

E-mail: Jaruwan@kpi.ac.th

This abstract is presented at the 20th National Conference on Public Administration of
Public Administration Association of Thailand at Srinakharinwirot University, March 13, 2025

บทคัดย่อ

บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการวิจัยเพื่อพัฒนาองค์ความรู้และกลไกส่งเสริมการเลือกตั้งที่มีคุณภาพโดยการมีส่วนร่วมของประชาชนมีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจการรับรู้คุณภาพการเลือกตั้งที่ผ่านมาของ
ไทยในการเลือกตั้งทั่วไปพ.ศ.2562 และพ.ศ.2566 ตลอดจนศึกษาเงื่อนไขที่มีผลต่อการเลือกตั้งที่มีคุณภาพ
เพื่อมอบข้อเสนอแนะต่อการพัฒนาการเลือกตั้งที่มีคุณภาพของไทยต่อไป โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสม
ระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณผ่านการเก็บแบบสอบถามกับผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั่วประเทศจำนวน 1,026 ชุด ร่วมกับ
การวิจัยเชิงคุณภาพในการศึกษาเอกสารระเบียบปฏิบัติที่เกี่ยวข้องและสัมภาษณ์เชิงลึกหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
และนักวิชาการด้านรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ จำนวน 28 ราย ผลการศึกษาพบว่า การเลือกตั้งคุณภาพนั้น
เป็นเรื่องของธรรมาภิบาลที่ควรมีตลอดกระบวนการเลือกตั้ง ทว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งมองว่าการเลือกตั้งที่ผ่านมา
ของไทยยังมีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลางเท่านั้นโดยเงื่อนไขปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพของการเลือกตั้ง
มีอย่างน้อย 3 ประการ คือ 1) กฎหมายและระเบียบปฏิบัติ พบว่าโดยมากเป็นข้อกำหนดให้ปฏิบัติหรือห้าม
ปฏิบัติเป็นหลัก ซึ่งไม่ส่งเสริมต่อการมีส่วนร่วมของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในการกำกับติดตามการเลือกตั้งมากนัก 2)
ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ยังมีความรู้ความเข้าใจที่ส่งเสริมต่อการมีส่วนร่วมในการเลือกตั้งระดับน้อย และ 3) ผู้มีสิทธิ
เลือกตั้งยังคงกังวลและไม่คุ้นชินกับการมีส่วนร่วมด้วยรูปแบบอื่นนอกจากการไปใช้สิทธิในวันเลือกตั้ง ขณะที่
ยังมีเจ้าหน้าที่รัฐจำนวนมากที่ขาดความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในรูปแบบอื่น ๆ ของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ด้วย
เหตุนี้ การเลือกส่งเสริมการเลือกตั้งที่มีคุณภาพจำเป็นต้องพิจารณาใน 2 เรื่อง 1) กำหนดกฎหมาย/ระเบียบ
ปฏิบัติให้มีความชัดเจนในรายละเอียดเพื่อหลีกเลี่ยงการตีความในทางปฏิบัติโดยเฉพาะอย่างยิ่งควรบรรจุเรื่อง
การมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการเลือกตั้งไว้ในกฎหมายอย่างชัดเจน 2) ควรส่งเสริมการศึกษา

ทางการเมือง (political literacy) ให้แก่พลเมืองไว้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อสร้างสำนึกพลเมือง (civic education)

คำสำคัญ : การมีส่วนร่วมในการเลือกตั้ง; เลือกตั้งสมานฉันท์; การศึกษาเพื่อสร้างสำนึกพลเมือง

Abstract

This article is part of a research project to develop knowledge and mechanisms to promote quality elections by people's participation. This research article aims to explore the quality of general election in Thailand in the 2019 and 2023 as well as to study the conditions of quality elections to provide recommendations for the further development of quality elections in Thailand. Mixed research methods were applied in this research, combining quantitative research by collecting 1,026 questionnaires from voters nationwide with qualitative research involving document analysis of relevant regulations and in-depth interviewing 28 participants, including representatives from relevant organizations and scholars in the fields of political science and law. The study found that quality elections are related to good governance throughout all election process, and for voters they perceived that past elections in Thailand have only achieved a moderate level of quality. The finding indicates that the factors influencing quality of elections can be categorized into at least three aspects: 1) Laws and regulations: It was found that these are provisions dictate what must or must not be done, which do not significantly promote voters' participation in election monitoring 2) Voters' knowledge and understanding about participation in the election process are limited and 3) Voters remain afraid of other forms of electoral participation beyond exercising their votes, like most government officials who still lack understanding of alternative forms of voter participation. Therefore, promoting a high-quality election requires consideration of two key aspects: 1) Establishing clear and detailed laws/regulations to avoid ambiguities in practical implementation. In particular, the inclusion of citizen participation in the electoral process should be explicitly outlined in the law. 2) Promoting political literacy among citizens as part of their civic education.

Keywords: Electoral Participation; Inclusive Elections; Civic Education

การหวนคืนอำนาจรัฐราชการกับการถือครองความได้เปรียบผ่าน
สถาบันทางการเมือง ภายใต้รัฐบาลพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชาและนายเศรษฐา ทวีสิน
The Return of Bureaucratic Polity and Taking Advantage of Political
Institutions under the Government of General
Prayuth Chan-o-cha and Srettha Thavisin

พิษณุวัฒน์ ยาพรหม¹ ปรังทิพย์ มั่นธ² ธนวัฒน์ ทวีชาติ³ และปวรวิษฐ์ สุทธิภักคจริงพัชร⁴
Pitsanuwat Yaprom¹ Prangtip Manthorn² Tanawat Thaweet³ and Pawarit Suittipakboripat⁴

¹⁻⁴คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

¹⁻⁴Faculty of Humanities and Social Sciences, Nakhon Ratchasima Rajabhat University

E-mail: pitsanuwat.ya@gmail.com¹

Corresponding E-mail: prangtip.man@nrru.ac.th²

This abstract is presented at the 20th National Conference on Public Administration of
Public Administration Association of Thailand at Srinakharinwirot University, March 13, 2025

บทคัดย่อ

นับตั้งแต่รัฐประหาร 2557 ดัชนีความเป็นประชาธิปไตยของประเทศไทยลดลงอย่างต่อเนื่อง อำนาจทางการเมืองที่ควรอยู่ภายใต้การควบคุมของนักธุรกิจหรือนักการเมืองกลับถูกกระชากกลับไปสู่ข้าราชการ บทความชิ้นนี้จึงต้องการเผยให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างการทำรัฐประหารกับการฟื้นคืนอำนาจรัฐราชการ (หรือกลุ่มอำนาจนิยม) ในการปกครองรัฐ รวมถึงการออกแบบสถาบันทางการเมืองเพื่อสร้างความได้เปรียบให้แก่ฝ่ายตนในช่วงรัฐบาลพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชาและนายเศรษฐา ทวีสิน ผ่านกรอบแนวคิดรัฐราชการ (Bureaucratic Polity) ของเฟรด ริกส์ และแนวคิดอำนาจนิยมที่มีการแข่งขัน (Competitive Authoritarian) ของเลเวลส์กับเวย์ กำหนดวิธีการเก็บข้อมูลจากการศึกษาเอกสารและการวิเคราะห์สื่อของรัฐ ผลการศึกษาพบว่า 1) ภายหลังสิ้นสุดสงครามเย็นตัวแสดงนอกระบบราชการโดยเฉพาะกลุ่มนักธุรกิจอย่างนายบรรหาร ศิลปอาชา นายสมชาย คุณปลื้ม และนายทักษิณ ชินวัตรได้เข้าสู่ตำแหน่งทางการเมืองผ่านการเลือกตั้ง ทำให้อำนาจข้าราชการประจำที่เคยแข็งแกร่งก่อนหน้านี้เสื่อมลง ฝ่ายรัฐราชการจึงใช้การรัฐประหารในปี 2549 และ 2557 มาเป็นเครื่องมือในการเพื่อฟื้นฟูและปรับสมดุลทางอำนาจ 2) ภายใต้รัฐธรรมนูญ 2560 อันเป็นมรดกของฝ่ายอำนาจนิยม มีกลไกเชิงสถาบันสี่ด้านที่ช่วยค้ำยันอำนาจรัฐราชการ หนึ่งในนั้นคือ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ที่เพิ่มสัดส่วนข้าราชการสองตำแหน่ง หนึ่งในนั้นคืออดีตข้าราชการจากกองทัพ ที่มีบทบาทในการตัดสินใจพรรคการเมืองฝ่ายตรงข้าม เช่น พรรคไทยรักษาชาติ พรรคอนาคตใหม่ (พรรคก้าวไกล) รวมถึงนายเศรษฐา ทวีสิน สองการเลือกตั้ง มีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบ กฎ กติกาการเลือกตั้ง และสูตรคำนวณสมาชิกผู้แทนราษฎรเพื่อเอื้อประโยชน์แก่ฝ่ายตน สามรัฐสภาโดยเฉพาะอำนาจของวุฒิสภาที่มาจากการคัดเลือกของ

คณะรัฐประหาร แต่กลับมีสิทธิในการโหวตเลือกนายกรัฐมนตรี ส่งผลให้พรรคการเมืองที่ได้คะแนนเสียงเป็นอันดับหนึ่งไม่สามารถจัดตั้งรัฐบาลได้ สืบสถาบันสื่อ ปรากฏทั้งในแง่การใช้อำนาจรัฐระงับองค์กรสื่อที่วิพากษ์วิจารณ์การทำงานของรัฐบาล และการสร้างช่องทางสื่อสารรวมถึงโครงการมอบความช่วยเหลือต่าง ๆ ที่พ้องกับชื่อพรรคการเมืองของฝ่ายอำนาจนิยม

คำสำคัญ: รัฐราชการ; อำนาจนิยมแบบแข่งขัน; การรัฐประหาร 2557; ประยุทธ์ จันทร์โอชา; เศรษฐา ทวีสิน

Abstract

Since the coup 2014, the democratization index of Thailand has declined continuously. The political power was turned to the control bureaucrats (public servants) instead of businessmen or politicians. This article aimed to reveal the relation between the coup and the return of bureaucratic polity (or Authoritarianism). This also revealed the political institutional design in order to taking advantage in regime of Government of General Prayuth Chan-o-cha and Srettha Thavisin through the conceptual framework of Fred Riggs' bureaucratic polity and Levitsky & Way's Competitive Authoritarian. Data was collected by documentary method and the analysis of governmental media. The results of the research were 1) By the end of Cold War, non-bureaucratic actors, especially, the political businessmen; Banharn Silpa-archa, Sonthaya Khun Pleum and Thaksin Shinawatra, entered the political positions that seemed to weaken the previous power of bureaucrats. For this reason, the bureaucratic side deployed the coups in 2006 and 2014 as a tool to restore and adjust the balance of power. 2) Under the Constitution 2017 which considered as legacy of Authoritarianism, there were 4 institutions designed to brace the bureaucratic polity. Firstly, the Constitutional Court Judge, that added 2 positions for public servants, one of them was the former military commander who has played significant role in opposition party dissolutions such as Phak Thai Raksa Chat Party, Future Forward Party and the dismissal of PM Srettha Thavisin. Secondly, the election, there were some changes in form, laws, rules and also the formula of calculation of numbers of parliament in order to take advantage over the opposition. Thirdly, the parliament, the senators were chosen by the coup leader and assigned to have right to vote for The Prime Minister that made the highest-number of representatives in the election could not form the government. Lastly, mass media, the government used the power to ban media that criticize the government and also set up, helped and promoted the media channels that affirmed with the authoritarian political party.

Keywords: Bureaucratic Polity; Competitive Authoritarian; The Coup 2014; Prayuth Chan-o-cha; Srettha Thavisin

ถอดรหัสข้อมูล: มิติความมั่นคงทางอาหารกับผลกระทบต่อความยากจนในประเทศไทย

Decoding the Data: How Food Security Dimensions Drive Poverty Outcomes in Thailand

ธนิสรา ระคน¹ และจิตราลดา ไชยะ²

Thanisara Rakan¹ and Jittralada Chaiya²

¹⁻²วิทยาลัยการเมืองการปกครอง มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

¹⁻²College of Politics and Governance, Mahasarakham University

E-mail: 66011382002@msu.ac.th¹

Corresponding E-mail: Chitralada.c@msu.ac.th²

This abstract is presented at the 20th National Conference on Public Administration of Public Administration Association of Thailand at Srinakharinwirot University, March 13, 2025

บทคัดย่อ

การศึกษานี้วิเคราะห์ผลกระทบของมิติสำคัญของความมั่นคงทางอาหาร ได้แก่ คุณภาพและความปลอดภัย ความสามารถในการเข้าถึง ความพร้อมของอาหาร และความยั่งยืนและการปรับตัว ต่อสัดส่วนของความยากจนในประเทศไทย โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ (Multiple Linear Regression) ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านคุณภาพและความปลอดภัยของอาหารเป็นตัวแปรพยากรณ์ที่มีนัยสำคัญมากที่สุด โดยสามารถอธิบายความแปรปรวนของสัดส่วนความยากจนในระดับประเทศได้ถึง 78.8% ($R^2 = 0.788$, $p < 0.001$) นอกจากนี้ยังพบว่าคุณภาพและความปลอดภัยของอาหารมีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญกับสัดส่วนความยากจน ($\beta = 0.888$, $p < 0.001$) ซึ่งบ่งชี้ว่าการปรับปรุงคุณภาพและความปลอดภัยของอาหารส่งผลโดยตรงต่อการลดความยากจน แม้ว่ามิติอื่น ๆ เช่น ความสามารถในการเข้าถึง ความพร้อมของอาหาร และความยั่งยืนและการปรับตัว จะมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลางกับสัดส่วนความยากจน แต่ไม่ได้ถูกคัดเลือกเข้าสู่โมเดลสุดท้ายตามเกณฑ์ทางสถิติ ผลการศึกษานี้เน้นย้ำถึงบทบาทสำคัญของคุณภาพและความปลอดภัยของอาหารภายในกรอบแนวคิดด้านความมั่นคงทางอาหารในการแก้ไขปัญหาความยากจน ข้อมูลเชิงลึกที่ได้จากการศึกษานี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้กำหนดนโยบายและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนากลยุทธ์ที่มีประสิทธิภาพเพื่อบรรเทาความยากจนผ่านมาตรการด้านความมั่นคงทางอาหารในประเทศไทย

คำสำคัญ: ความมั่นคงทางอาหาร; คุณภาพและความปลอดภัยของอาหาร; การลดความยากจน

Abstract

This study examines the impact of key food security dimensions—including quality and safety, affordability, availability, and sustainability and adaptation—on the proportion of poverty in Thailand. Using multiple linear regression analysis in SPSS with a stepwise selection method, the results highlight quality and safety as the most significant predictor, explaining 78.8% of the variance in the national poverty proportion ($R^2 = 0.788$, $p < 0.001$). The findings indicate a strong positive correlation between quality and safety and poverty proportion ($\beta = 0.888$, $p < 0.001$), suggesting that improvements in food quality and safety significantly influence poverty reduction. While other dimensions, such as affordability, availability, and sustainability, exhibited moderate relationships, they were not included in the final model due to statistical criteria. These results emphasize the critical role of food quality and safety within the broader framework of food security in addressing poverty. The study provides important insights for policymakers and stakeholders aiming to develop effective strategies for poverty alleviation through food security initiatives in Thailand.

Keywords: Food Security; Quality and Safety; Poverty Reduction

ความรู้เพื่อการจัดการการประกอบการทางสังคม Knowledge for Social Entrepreneurship Management

ปฐมภพ อ่อนอุ่น¹ และทวนธง ครุฑจ้อน²

Patompop On-oun¹ and Thuanthong Krutchon²

¹⁻²วิทยาลัยการจัดการเพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยทักษิณ

¹⁻²Management for Development College, Thaksin University

E-mail: patompop.o@tsu.ac.th¹

Corresponding E-mail: thuanthong@tsu.ac.th²

This abstract is presented at the 20th National Conference on Public Administration of Public Administration Association of Thailand at Srinakharinwirot University, March 13, 2025

บทคัดย่อ

บทความวิชาการฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับหลักการพื้นฐานว่าด้วยความรู้เพื่อการบริหารองค์การความรู้เป็นสารสนเทศที่ทรงคุณค่าของมนุษย์อันเกิดจากการสั่งสมด้วยการศึกษาเรียนรู้ ประสบการณ์ และการลงมือปฏิบัติอย่างจริงจังจนเกิดผลสัมฤทธิ์ โดยความรู้สามารถสร้างได้จากระดับบุคคลและระดับองค์การ ซึ่งแบ่งประเภทและลักษณะออกเป็นสองประเภทคือ ประเภทแรก ความรู้แบบนัยหรือแบบซ่อนเร้นหรือความรู้ฝังลึก และประเภทที่สอง ความรู้ที่ชัดแจ้งหรือความรู้ที่สามารถแสดงออกมาให้เห็นได้เป็นสำคัญ ส่วนองค์ประกอบของความรู้ที่สำคัญคือ ประสบการณ์ ความเชื่อ ความจริง และการตัดสินใจ ภายใต้คุณลักษณะที่สำคัญของความรู้ในองค์การ คือ ไม่เป็นไปตามกฎต่อน้อยถอยลง มีการขยายตัว มีคุณค่าไม่แน่นอน ขึ้นอยู่กับบริบทเฉพาะ และเป็นอสมมาตร และกรณีศึกษาการปรับใช้ความรู้เพื่อการจัดการการประกอบการทางสังคมของกลุ่มวิสาหกิจชุมชน

คำสำคัญ: ความรู้; การจัดการการประกอบการทางสังคม

Abstract

This academic article aims to review the literature on the principles of knowledge for organisational management. Knowledge is valuable human information that is accumulated through learning, experience, and earnest practise until success is achieved. Knowledge can be created at the individual and organisational levels. There are two types of characteristics. The first type is implicit knowledge, or hidden or ingrained knowledge, and the second type is explicit knowledge, or demonstrated knowledge. The key components of knowledge are experience, belief, truth, and decision-making. Underneath the essential characteristics of organisational knowledge are non-conforming, diminishing, expanding, having indeterminate value depending on the specific context, and being asymmetrical as well as the case studies of adopting knowledge for social entrepreneur management of community enterprise groups.

Keywords: Knowledge; Social Entrepreneurship Management

ผู้สูงวัยมะขามเตี้ยการมีส่วนร่วมทางสังคมเพื่อชีวิตที่ดีและมีความสุข:
กรณีศึกษา ตำบลมะขามเตี้ย อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี
Makham Tia Elderly Social Participation for a Good and Happy Life:
A Case Study of Makham Tia Subdistrict, Mueang District,
Surat Thani Province

ศิริพร เพ็งจันทร์¹ กมลวรรณ แก้วคล้า² ชลพรพร คงพรหม³ นันทิชา แซ่ลิ้ม⁴ และศิริพร จิตรรักษ์⁵
Siriporn Pengjan¹ Kamonwan Kaewklam² Chonlapat Kongprom³ Siriporn jitrak⁴ and
Nanthicha Saelim⁵

¹⁻⁵คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี

¹⁻⁵Faculty of Liberal Arts and Management Sciences, Prince of Songkla University, Surat Thani Campus

E-mail: pookubsp11@gmail.com¹

Corresponding E-mail: kamonwann290946@gmail.com²

This abstract is presented at the 20th National Conference on Public Administration of
Public Administration Association of Thailand at Srinakharinwirot University, March 13, 2025

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้ (1) ศึกษากระบวนการมีส่วนร่วมในการเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคมของผู้สูงอายุเพื่อชีวิตที่ดีและมีความสุข (2) ศึกษาแนวทางการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคมของผู้สูงอายุเพื่อชีวิตที่ดีและมีความสุข การวิจัยเป็นเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างมีการสุ่มแบบแบ่งชั้น พื้นที่หมู่ที่ 5, 6, 7 และ 8 มีอายุ 60 ปี 205 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ผลการวิจัย (1) ผู้สูงอายุส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมีอายุระหว่าง 60-64 ปีขึ้นไป สถานภาพมีคู่/แต่งงานและเป็นครอบครัวเดี่ยว อาศัยอยู่กับคู่สมรสเป็นส่วนใหญ่มีโรคประจำตัว มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 1,001-3,000 บาท อาชีพเกษตรกร และรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับกิจกรรมทางสังคมจากผู้นำชุมชนมากที่สุด (2) ทักษะคิดต่อการเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคมผู้สูงอายุและการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับกิจกรรมทางสังคมของผู้สูงอายุระดับปานกลาง (3) ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมกิจกรรมทางสังคมของผู้สูงอายุ คือ อายุ ประกอบอาชีพ รายได้ แตกต่างกัน มีผลต่อการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคมของผู้สูงอายุ และปัจจัยด้านจิตลักษณะต่อทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคมมีผลต่อการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคมของผู้สูงอายุแตกต่างกัน (4) แนวทางการส่งเสริมการมีส่วนร่วมกิจกรรมทางสังคมของผู้สูงอายุพบว่า ผู้สูงอายุต้องการจัดตั้งชมรมผู้สูงอายุในชุมชนเพื่อรวมตัวกันทำกิจกรรมร่วมกัน ผู้นำชุมชนจะต้องมีการจัดพื้นที่หรือสถานที่เพื่อเป็นพื้นที่กลางของผู้สูงอายุ

คำสำคัญ : การมีส่วนร่วมของผู้สูงอายุ; กิจกรรมทางสังคม; ผู้สูงอายุ; ผู้สูงวัยมะขามเตี้ย

Abstract

This research (1) studied the level of participation in social activities of the elderly for a better and happy life and (2) studied the guidelines for promoting participation in social activities of the elderly for a better and happy life. The research was quantitative. The sample was stratified by random sampling, consisting of 205 people aged 60 years and over in Villages No. 5, 6, 7, and 8. The research instrument was a questionnaire. The data analysis was performed using a ready-made statistical program. The results of the research (1) The majority of the elderly were female, aged 60-64 years and over, had a partner/married family, and mostly lived with their spouse. They had chronic diseases and had an average income of 1,001-3,000 baht per month. They were farmers and received most news about social activities from community leaders. (2) The attitudes toward participation in social activities of the elderly and the awareness of news about social activities of the elderly were at a moderate level. (3) The factors affecting the participation in social activities of the elderly, namely age, occupation, and income, had different effects on the participation in social activities. Psychological factors on attitudes towards social activities had different effects on the participation in social activities of the elderly. (4) The guidelines for promoting participation in social activities of the elderly found that the elderly wanted to establish a club for the elderly in the community to join to do activities together. Community leaders must arrange an area or place to serve as a central area for the elderly.

Keywords: Elderly Participation; Social Activities; Elderly People; Makham Tia Elderly

การวิเคราะห์แนวคิดเมืองแห่งการเรียนรู้ของยูเนสโกกับการเรียนรู้ตลอดชีวิต: กรอบการส่งเสริมคุณภาพชีวิตประชาชน

Analysis of the UNESCO Learning City concept and lifelong learning: A framework for promoting the quality of life of citizens

วิเชียร มหาวาน¹ และศิริภัสสรค์ วงศ์ทองดี²

Wichian Mahawan¹ and Siriphatson Wongthongdee²

¹สถาบันอัญมณี เครื่องประดับไทย และการออกแบบ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

²วิทยาลัยการบริหารแห่งรัฐ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

¹Institute of Gemology Thai Jewelry and Design, Rajamangala University of Technology Phra Nakhon

²College of State Administration, Rajamangala University of Technology Phra Nakhon

E-mail: wichian.m@mutp.ac.th

Corresponding E-mail: wichian.m@mutp.ac.th

This abstract is presented at the 20th National Conference on Public Administration of
Public Administration Association of Thailand at Srinakharinwirot University, March 13, 2025

บทคัดย่อ

บทความนี้มุ่งวิเคราะห์แนวคิดเมืองแห่งการเรียนรู้ (Learning Cities) ขององค์การการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO) ในบริบทของการเรียนรู้ตลอดชีวิต และประเมินความเชื่อมโยงต่อการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน การศึกษาแบ่งออกเป็น 3 ส่วนหลัก ได้แก่ 1) ศึกษาพื้นฐานและหลักการของเมืองแห่งการเรียนรู้ตามกรอบ UNESCO 2) เปรียบเทียบแนวคิดหรือนโยบายการเรียนรู้ตลอดชีวิตทั้งในระดับสากลและระดับประเทศไทย โดยพิจารณาถึงกฎหมายและมาตรการสนับสนุน และ 3) วิเคราะห์ความเชื่อมโยงระหว่างแนวคิดเมืองแห่งการเรียนรู้กับการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของประชาชนในมิติต่าง ๆ

ผลการวิเคราะห์พบว่า 1) แนวคิดเมืองแห่งการเรียนรู้เน้นการขับเคลื่อนด้วยเจตจำนงทางการเมือง และการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ควบคู่กับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางการศึกษาและเทคโนโลยี เพื่อให้ประชาชนทุกกลุ่มสามารถเข้าถึงการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ทั้งในครอบครัว ชุมชน และที่ทำงาน 2) เมื่อเปรียบเทียบกับบริบทของไทย พบว่าแม้ได้บรรจุแนวคิดการเรียนรู้ตลอดชีวิตในกฎหมายและแผนระดับชาติแล้ว แต่ยังขาดการบูรณาการเชิงพื้นที่ที่เป็นรูปธรรม และ 3) พบความเชื่อมโยงระหว่างแนวคิดเมืองแห่งการเรียนรู้กับการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของประชาชนทั้งด้านเศรษฐกิจและความมั่นคงทางอาชีพ ด้านสังคมและวัฒนธรรม และด้านสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาที่ยั่งยืน

คำสำคัญ: การเรียนรู้ตลอดชีวิต; คุณภาพชีวิต; เมืองแห่งการเรียนรู้; ยูเนสโก

Abstract

This paper aims to analyze the UNESCO Learning Cities concept within the context of lifelong learning and assess its connection to enhancing citizens' quality of life. The study is divided into three main parts: 1) examining the fundamentals and principles of Learning Cities according to the UNESCO framework; 2) comparing lifelong learning concepts and policies at the international level with those in Thailand, considering relevant laws and support measures; and 3) analyzing the linkages between the Learning Cities concept and the improvement of citizens' quality of life across various dimensions.

The analysis reveals that 1) the Learning Cities concept is driven by strong political will and the active participation of all stakeholders, combined with the development of robust educational infrastructure and technology. This integrated approach enables individuals across all segments of society to access continuous learning opportunities in the family, community, and workplace. 2) While Thailand has incorporated lifelong learning principles into its national laws and strategic plans, there remains a gap in the concrete, integrated implementation at the local level. 3) Moreover, the study demonstrates significant interconnections between the Learning Cities concept and enhancements in citizens' quality of life, including economic growth and job security, social and cultural development, as well as environmental sustainability.

Keywords: Lifelong Learning; Quality of Life; Learning Cities; UNESCO

เยาวชนต้นแบบที่ดี: การมีส่วนร่วมกิจกรรมของชุมชนอย่างสร้างสรรค์
กรณีศึกษาตำบลมะขามเตี้ย อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี
Good Youth Role Model: Creative Community Activity Participation A
Case Study of Makhham Tia Sub-district, Mueang, Surat Thani Province

ศิริพร เพ็งจันทร์¹ กนกกร สีนมา² ขวกร แสงเงิน³ ปณัฐดา สงจร⁴ พรพิพัฒน์ วันอินทร์⁵
รัฐพงศ์ ถิ่นฐานะ⁶ และอภิวัฒน์ ศรีบรรพต⁷

¹⁻⁷คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี

¹⁻⁷Faculty of Liberal Arts and Management Sciences, Prince of Songkla University, Surat Thani Campus

E-mail: pookubsp11@gmail.com¹

Corresponding E-mail: on.school2003@gmail.com²

This abstract is presented at the 20th National Conference on Public Administration of
Public Administration Association of Thailand at Srinakharinwirot University, March 13, 2025

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้ (1) ศึกษารูปแบบของกิจกรรมเยาวชนสนใจเข้าร่วม (2) ศึกษาการมีส่วนร่วมในการเข้าร่วมกิจกรรมของเยาวชน และ (3) ค้นหาแนวทางการจัดกิจกรรมสำหรับเยาวชนต้นแบบที่ดี กิจกรรมอย่างสร้างสรรค์ในชุมชน ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่าง 147 คน เป็นเยาวชนที่อาศัยอยู่พื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลมะขามเตี้ย เก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ผลวิจัย พบว่า (1) ระดับความสนใจเข้าร่วมพิจารณาทางด้าน พบว่า การเข้าร่วมกิจกรรม ด้านเกมและกีฬา ด้านกิจกรรมกลางแจ้ง/นอกเมือง และด้านกิจกรรมพิเศษตามเทศกาลต่าง ๆ ที่ชุมชนจัดขึ้นอยู่ในระดับมาก และด้านศิลปหัตถกรรม ด้านการเต้นรำ ด้านการละคร ด้านงานอดิเรก ด้านการดนตรีและร้องเพลง ด้านวรรณกรรม ด้านกิจกรรมทางสังคม และด้านกิจกรรมการบริการอาสาสมัคร ทั้ง 8 ด้านอยู่ในระดับปานกลาง (2) ระดับการมีส่วนร่วม 5 ด้าน พบว่า ด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมด้านการทำ อยู่ในระดับมาก รองลงมาด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมด้านการคิด ด้านการตาม ด้านการตอบ และด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง ทั้ง 4 ด้านอยู่ในระดับปานกลาง (3) แนวทางการจัดกิจกรรมสำหรับเยาวชนต้นแบบที่ดี พบว่า รูปแบบกิจกรรมที่เยาวชนสนใจจะเข้าร่วมมากที่สุดคือ กิจกรรมกลางแจ้ง/นอกเมืองเป็นกิจกรรมนอกสถานที่ ทำให้ได้เรียนรู้สิ่งใหม่นอกสถานที่ ได้ใกล้ชิดธรรมชาติและได้พักผ่อน และรูปแบบกิจกรรมที่เยาวชนสนใจรองลงมาคือกิจกรรมพิเศษตามเทศกาลต่าง ๆ ที่ชุมชนจัดขึ้นและกิจกรรมเกมและกีฬา

คำสำคัญ: เยาวชนต้นแบบที่ดี ; การมีส่วนร่วมกิจกรรมของชุมชน; กิจกรรมสร้างสรรค์

Abstract

This research (1) studied the forms of youth activities that they are interested in participating in, (2) studied the participation in youth activities, and (3) found guidelines for organizing activities for good youth role models and creative activities in the community. The quantitative research methodology was used. The sample group consisted of 147 youth living in the Makham Tia Subdistrict Administrative Organization. Data were collected using questionnaires. Data analysis was performed using ready-made statistical programs.

The research results found that (1) the level of interest in participating in each aspect found that participation in games and sports, outdoor/outdoor activities, and special activities organized by the community was at a high level. Arts and crafts, dancing, drama, hobbies, music and singing, literature, social activities, and volunteer service activities, all 8 aspects, were at a moderate level. (2) The level of participation in 5 aspects found that participation in doing activities was at a high level, followed by participation in thinking, following, answering, and continuous participation in activities, all 4 aspects, were at a moderate level. (3) Guidelines for organizing activities for good youth role models found that the activity format that youth were most interested in participating in was outdoor/outdoor activities, which were off-site activities that allowed them to learn new things outside the premises, get close to nature, and relax. The activities that the youth are interested in next are special activities during festivals organized by the community and games and sports activities.

Keywords: Good Youth Role Models; Community Participation; Creative Activities

เสียงสะท้อนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานจากประชาชน สู่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกร่าง จังหวัดพิษณุโลก

Public Perceptions of Infrastructure Development and Their Impact on the Ban Krang Sub-district Administration, Phitsanulok Province

ปวีณา จันทร์สีดา¹ และภัทรพิมพ์ ทองวัน²

Paweena Janseeda¹ and Phatrapim Thongwan²

^{1,2}คณะสังคมศาสตร์และการพัฒนาท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

^{1,2}Faculty of Social Sciences and Local Development, Pibulsongkram Rajabhat University

E-mail: pawenajanseeda@gmail.com¹

Corresponding E-mail: sengsenpim@gmail.com²

This abstract is presented at the 20th National Conference on Public Administration of
Public Administration Association of Thailand at Srinakharinwirot University, March 13, 2025

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการดำเนินงานขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นด้านโครงสร้างพื้นฐาน โดยใช้กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกร่าง อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ทั้งนี้ ได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พร้อมทั้งนำเสนอข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไปในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกร่าง จำนวน 382 คน ซึ่งได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิและการสุ่มแบบง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นด้านโครงสร้างพื้นฐาน ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่าและมีค่าความเชื่อมั่น (Cronbach's Alpha) เท่ากับ 0.821 การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ความถี่ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน รวมถึงการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติ t-test (Independent Samples) และ F-test (One-way ANOVA)

ผลการวิจัยพบว่า 1) โดยรวมแล้วประชาชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นด้านโครงสร้างพื้นฐานในระดับมาก โดยเฉพาะในด้านคมนาคม สาธารณูปการ สาธารณูปโภค และการผังเมืองและควบคุมอาคาร 2) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนพบว่า ปัจจัยด้านเพศและอายุไม่มีผลต่อความคิดเห็นโดยรวมอย่างมีนัยสำคัญ ในขณะที่ปัจจัยด้านระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีผลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นด้านโครงสร้างพื้นฐานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3) ข้อเสนอแนะจากประชาชน ได้แก่ การ

ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมโดยการพัฒนาเส้นทางจราจรให้เป็นถนนคอนกรีตเสริมเหล็กหรือลาดยางแทนถนนลูกรัง การติดตั้งป้ายจราจรที่ชัดเจน และการเร่งดำเนินการซ่อมแซมถนน ด้านสาธารณูปโภคควรมีการติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะในจุดเสี่ยงและปรับปรุงระบบน้ำประปาให้ได้มาตรฐานเพียงพอต่อความต้องการของประชาชน ด้านสาธารณูปการควรเพิ่มความถี่ในการเก็บขยะ ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับมาตรฐานการซ่อมแซมสิ่งปลูกสร้าง และกำหนดจุดแจ้งเตือนอัคคีภัยอย่างชัดเจน ขณะที่ด้านการผังเมืองและการควบคุมอาคารควรมีการจัดโซนพื้นที่ค้าขายที่เป็นระเบียบและเพิ่มช่องทางให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการรับรู้และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับแผนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของหน่วยงาน ผลการศึกษานี้สะท้อนให้เห็นถึงความจำเป็นในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นโดยคำนึงถึงความต้องการของประชาชนในแต่ละกลุ่มประชากร ซึ่งสามารถนำไปประยุกต์ใช้เป็นแนวทางในการบริหารจัดการท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพและยั่งยืนยิ่งขึ้น

คำสำคัญ: โครงสร้างพื้นฐาน; องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น; ความคิดเห็นของประชาชน

Abstract

This study aims to examine and compare public opinions on the performance of local administrative organizations in infrastructure management, using the Ban Krang Subdistrict Administrative Organization, Mueang District, Phitsanulok Province, as a case study. The analysis categorizes respondents by personal factors such as gender, age, education level, occupation, and average monthly income. Additionally, recommendations are provided to enhance the efficiency of infrastructure management by local administrative organizations. The sample group consists of 382 residents aged 18 and above in Ban Krang Subdistrict, selected using stratified and simple random sampling techniques. Data were collected using a structured questionnaire with a Likert-scale format, achieving a Cronbach's Alpha reliability coefficient of 0.821. Descriptive statistics, including percentages, means, frequencies, and standard deviations, were employed for data analysis. Hypothesis testing was conducted using the t-test (Independent Samples) and F-test (One-way ANOVA).

The findings indicate that: 1) Overall, public perceptions of the performance of local administrative organizations in infrastructure development were rated at a high level, particularly in areas of transportation, public utilities, public works, urban planning, and building control. 2) Comparative analysis revealed no statistically significant differences in overall opinions based on gender and age. However, significant differences were found in opinions among individuals with varying education levels, occupations, and average monthly incomes at a significance level of 0.05. 3) Public recommendations include upgrading road infrastructure by replacing dirt roads with reinforced concrete or asphalt roads, installing clear traffic signs, and expediting road maintenance. For public utilities, suggestions included installing street lighting in high-risk areas and ensuring adequate and standardized water supply systems.

In terms of public works, recommendations focused on increasing waste collection frequency, improving communication regarding infrastructure maintenance, and clearly marking fire hazard zones. Regarding urban planning and building control, suggestions included organizing designated trade zones and enhancing public participation in decision-making processes for infrastructure development. These findings highlight the necessity of improving local infrastructure while considering the needs of different demographic groups. The results provide a foundation for more efficient and sustainable local governance strategies.

Keywords: Infrastructure; Local Administrative Organization; Public Opinion

การบริหารจัดการขยะมูลฝอยตามหลัก 8R
กรณีศึกษา ชุมชนมะขามคู่ ตำบลวิชิต อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต
Waste Management Based on the 8R Principles
A Case Study of Makham Khu Community, Wichit Sub-District,
Mueang Phuket District, Phuket Province.

สุภกิตน์ หมิ่นกลาง¹ ไชยวัฒน์ คงแก้ว² และจุฬาลักษณ์ โกยศิริพงศ์³
Suphakin Muenlang¹ Chaiwat Khongkaew² and Julaluck Koisiriphong³

¹⁻³คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

¹⁻³Faculty of Humanities and Social Sciences, Phuket Rajabhat University

E-mail: bom123mk@gmail.com¹

Corresponding E-mail: julaluck.g@pkru.ac.th³

This abstract is presented at the 20th National Conference on Public Administration of
Public Administration Association of Thailand at Srinakharinwirot University, March 13, 2025

บทคัดย่อ

การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการบริหารจัดการขยะตามหลัก 8R ของประชาชนชุมชนมะขามคู่ ตำบลวิชิต อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต รวมทั้งเสนอแนะแนวทางส่งเสริมการบริหารจัดการขยะของประชาชนชุมชนมะขามคู่ ตำบลวิชิต อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต การศึกษานี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามในการถามกลุ่มตัวอย่างประชาชน 390 คน ซึ่งเป็นประชาชนที่อาศัยอยู่ในหมู่ที่ 1 ตำบลวิชิต อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนเห็นว่าการบริหารจัดการขยะมูลฝอยตามหลัก 8R ของชุมชนมะขามคู่ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($x=2.97$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านคิดให้ดีกว่าก่อนซื้อและใช้ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($x=3.10$) รองลงมาด้านการนำมาใช้ประโยชน์รูปแบบใหม่ ($x=3.00$) และด้านการส่งต่อสิ่งของให้คนที่ต้องการมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($x=2.92$) ตามลำดับ สำหรับแนวทางในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชาชนในชุมชนควรรณรงค์การแยกขยะก่อนทิ้งและการนำสิ่งของที่ไม่ใช้แล้วนำกลับมาใช้ใหม่ รวมทั้งการใช้ถุงผ้าใส่ของแทนถุงพลาสติก ประกอบกับให้เจ้าหน้าที่ภาครัฐให้ความรู้และสร้างความตระหนักให้แก่ประชาชนในชุมชนในการจัดการขยะอย่างถูกวิธี

คำสำคัญ: การบริหารจัดการ; ขยะมูลฝอย; 8R; ชุมชน

Abstract

The research aimed to study the waste management according to the 8R principle of the people of Makham Khu community, Wichit sub-district, Mueang Phuket district, Phuket province, including suggestions for promoting waste management for people in Makham Khu community, Wichit sub-district, Mueang Phuket district, Phuket province. This study was quantitative research using a questionnaire to ask a sample group of 390 people who were residents of Village 1, Wichit sub-district, Mueang district, Phuket province. The data analysis used percentages, means, and standard deviations. The results of the research found that the people viewed the waste management according to the 8R principle of the Makham Khu community as a whole at a moderate level ($\bar{x}=2.97$). When considering each aspect, it was found that the aspect of thinking carefully before buying and using had the highest mean ($\bar{x}=3.10$), followed by the aspect of using new forms of benefits ($\bar{x}=3.00$) and the aspect of passing on things to people in need had the lowest mean ($\bar{x}=2.92$), respectively. The guidelines for this research were that the people in the community should campaign for waste separation before disposal and reusing unused items, including using cloth bags instead of plastic bags. In addition, government officials should provide knowledge and create awareness among people in communities about proper waste management.

Keywords: Management; Waste; 8R; Community

การเข้าร่วมรายการดวลเพลงชิงทุนกับบทบาทภาครัฐ ในการจัดการปัญหาหนี้ครัวเรือน

Participation in Duan Pleng Ching Thun with the government's role in managing household debt issues

กฤษณะ กิตติโยทัย¹ ธนกฤต สู้ไชยชนะ² ภัทราวุธ ยาอืด³ อรุณ แด้มทา⁴ สรัลชญา เล็กเจริญ⁵
อัมรินทร์รัตน์ กันเชียง⁶ และพิชักษณ์ ภูตระกูล⁷

Kritsana Kittayothai¹ Thanakrit Suchaichana² Pattarawut Yaeed³ Arun Tamta⁴
Saranchana Lekcharoen⁵ Ammarinrat Kanchiang⁶ and Phichak Phutrakul⁷

¹⁻⁷คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

¹⁻⁷Faculty of Social Sciences, Srinakharinwirot University

E-mail: kritsana.kittayothai@g.swu.ac.th¹

Corresponding E-mail: Phichak@g.swu.ac.th⁷

This abstract is presented at the 20th National Conference on Public Administration of
Public Administration Association of Thailand at Srinakharinwirot University, March 13, 2025

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมรายการ ดวลเพลงชิงทุน ของประชาชน สำนวนบทบาทของหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับผู้เข้าร่วมที่มีปัญหาหนี้สิน และเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหานี้ที่สอดคล้องเหมาะสม ผลการศึกษาพบว่า ผู้เข้าร่วมรายการส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (51.61%) มีอายุระหว่าง 21-30 ปีมากที่สุด (31.34%) โดยอาชีพที่พบมากที่สุดคือ ลูกจ้าง/รับจ้างทั่วไป (22.58%) รองลงมาคืออาชีพค้าขาย (20.74%) และนักเรียน/นักศึกษา (19.35%) นอกจากนี้ ผู้เข้าร่วมส่วนใหญ่มาจากภูมิภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (46.54%) ในด้านบทบาทของหน่วยงานภาครัฐ พบว่าหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการแก้ปัญหานี้ของผู้เข้าร่วมรายการมีทั้งสิ้น 19 หน่วยงาน โดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมากที่สุดคือ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (22.06%) รองลงมาคือ ธนาคารออมสิน และกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (29.42%) รวมถึงหน่วยงานอื่น ๆ เช่น กองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา และสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ซึ่งสะท้อนถึงความหลากหลายของประเภทหนี้สินที่ผู้เข้าร่วมรายการเผชิญ แนวทางการแก้ไขปัญหานี้ที่นำเสนอเน้นการสร้างความยั่งยืนในระยะยาว ผ่านการสนับสนุนทั้งในด้านการเงินและการพัฒนาอาชีพ เช่น การนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาช่วยแก้ปัญหา เช่น แพลตฟอร์มเครดิตชุมชนที่ใช้บล็อกเชนเพื่อช่วยให้เกษตรกรเข้าถึงเงินทุนในอัตราดอกเบี้ยต่ำ การพัฒนาแอปพลิเคชันสำหรับแบ่งปันทรัพยากรในชุมชนเพื่อลดต้นทุนการผลิต และการสร้างตลาดออนไลน์ที่เชื่อมโยงเกษตรกรกับผู้บริโภคโดยตรงเพื่อลดการพึ่งพาพ่อค้าคนกลาง นอกจากนี้ยังเสนอการจัดตั้ง “กองทุนสร้าง

โอกาสผ่านเสียงเพลง” ซึ่งมีเป้าหมายช่วยเหลือผู้เข้าร่วมที่มีปัญหาหนี้สินเร่งด่วน และสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพชีวิตในระยะยาว เช่น การมอบเครื่องมือการเกษตร การฝึกอบรมทักษะอาชีพ การสนับสนุนทุนการศึกษา และการช่วยเหลือด้านการเงินสำหรับการลงทุนในอาชีพ ทั้งนี้ กองทุนดังกล่าวควรมีระบบติดตามและประเมินผลการใช้เงินอย่างรัดกุม เพื่อให้การสนับสนุนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ: หนี้ครัวเรือน; บทบาทภาครัฐ; การพัฒนาที่ยั่งยืน

Abstract

This study aims to examine the factors influencing people's participation in the television program Duan Phleng Ching Thun (Song Duel for Funds), investigate the roles of government agencies related to participants facing debt issues, and propose strategies to address these problems. The findings reveal that most participants are female (51.61%), predominantly aged 21-30 years (31.34%). The most common occupations are laborers and general workers (22.58%), followed by vendors (20.74%) and students (19.35%). Most participants are from the Northeastern region of Thailand (46.54%). Regarding the role of government agencies, 19 institutions were found to be involved in resolving debt-related issues among participants. The Bank for Agriculture and Agricultural Cooperatives (BAAC) accounted for the highest involvement (22.06%), followed by the Government Savings Bank and the Ministry of Social Development and Human Security (29.42%). Other agencies included the Student Loan Fund and the Anti-Money Laundering Office, reflecting the diverse types of debts participants face. Proposed solutions focus on achieving long-term sustainability by supporting financial and occupational development. These include leveraging digital technology, such as blockchain-based community credit platforms to provide low-interest loans to farmers, creating applications for sharing community resources to reduce production costs, and establishing Online marketplaces that connect farmers directly with consumers to minimize dependence on middlemen. Additionally, the study suggests creating a “Song Opportunity Fund” aimed at assisting participants with urgent debt problems and improving their quality of life in the long term. Support could include providing agricultural tools, professional training, scholarships, and financial aid for career investment. This fund should implement monitoring and evaluation mechanisms to ensure the efficient use of resources.

Keywords: Household Debt; Government Role; Sustainable Development

เมืองยั่งยืนกับแผนปฏิรูปประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมตามรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2560

Sustainable Cities and the National Reform Plan on Natural Resources and
Environment Under the 2017 Constitution of Thailand

นิตยา โพธิ์นอก

Nittaya Ponok

สถาบันพระปกเกล้า

King Prajadhipok's Institute

E-mail: nittaya@kpi.ac.th

This abstract is presented at the 20th National Conference on Public Administration of
Public Administration Association of Thailand at Srinakharinwirot University, March 13, 2025

บทคัดย่อ

เมืองมีบทบาทสำคัญในฐานะศูนย์กลางทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และการบริหารจัดการ โดยแผนปฏิรูปประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2560 ได้กำหนดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเมือง เช่น การเพิ่มพื้นที่สีเขียวทั้งในเขตเมืองและชนบท การจัดวางระบบผังน้ำควบคู่กับการใช้ประโยชน์ที่ดิน และการปรับปรุงกฎหมายและโครงสร้างเมืองให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม อย่างไรก็ตาม กิจกรรมเหล่านี้ยังคงอยู่ในระดับการวางแผนเชิงรายละเอียด ซึ่งแยกตามประเภททรัพยากร เช่น ทรัพยากรทางบก น้ำ ทะเลและชายฝั่งความหลากหลายทางชีวภาพรวมถึงสิ่งแวดล้อมและระบบการบริหารจัดการทรัพยากรโดยรวม แนวทางดังกล่าวอาจนำไปสู่การจัดการเมืองแบบแยกส่วนที่ขาดความเชื่อมโยงและบูรณาการ นอกจากนี้ การปฏิรูปประเทศยังแบ่งออกเป็นอีก 12 ด้าน เช่น การเมือง การบริหารราชการแผ่นดิน และเศรษฐกิจ ทำให้การสร้างเมืองหรือชุมชนที่พัฒนาและบริหารจัดการโดยคำนึงถึงสมดุลระหว่างเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมอย่างแท้จริงเป็นเรื่องที่ท้าทาย ส่งผลให้การสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีสำหรับคนรุ่นปัจจุบันและอนาคตในระยะยาวยังคงเป็นเป้าหมายที่ต้องการความร่วมมือและความพยายามอย่างต่อเนื่อง

คำสำคัญ: เมืองยั่งยืน; การปฏิรูปประเทศ; ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

Abstract

Cities play a vital role as centers of economy, society, culture, and governance. The National Reform Plan on Natural Resources and Environment under the 2017 Constitution of Thailand outlines activities related to urban development, such as increasing green spaces in urban and rural areas, integrating water management systems with land use planning, and improving laws and urban structures to be environmentally friendly. However, these initiatives remain at the activity planning level, categorized by resource types, including land resources, water resources, marine and coastal resources, biodiversity, environmental systems, and overall resource management frameworks. This segmented approach may lead to fragmented urban management that lacks integration and cohesion. Furthermore, the national reform efforts are divided into 12 other areas, such as politics, public administration, and the economy. This division makes it challenging to develop and manage cities or communities that achieve a balance between economic, social, and environmental considerations. Consequently, creating sustainable cities that provide a high quality of life for both present and future generations remains an ongoing challenge that requires cooperation and dedicated effort.

Keywords: Sustainable Cities; National Reform, Natural Resources and Environment

ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้บรรจุภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
และการจัดการวัสดุเหลือใช้ในเขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด

The Relationship Between the Use of Eco-Friendly Packaging
and Waste Management in Roi Et Municipality

พงษ์ธนากร จันทสมบัติ¹ และชินวัตร เชื้อสระคู²

Pongtanagon Jantasombat¹ and Chinnawat Chueasraku²

¹⁻²มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

¹⁻²Maharakham University

E-mail: 66011381004@msu.ac.th

Corresponding E-mail: chinnawat.c@msu.ac.th

This abstract is presented at the 20th National Conference on Public Administration of
Public Administration Association of Thailand at Srinakharinwirot University, March 13, 2025

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการใช้บรรจุภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และการจัดการวัสดุเหลือใช้ของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ดศึกษาโดยใช้แนวคิดเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) เป็นกรอบในการวิเคราะห์ โดยมุ่งเน้นที่การลดปริมาณขยะ การนำวัสดุกลับมาใช้ใหม่ และการรักษาสมดุลระหว่างเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม ระเบียบวิธีวิจัยใช้ศึกษาเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถาม เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 414 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ สถิติเชิงพรรณนา และสถิติเชิงอนุมานในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์

ผลการวิจัยพบว่าการตัดสินใจซื้อการใช้และการประเมินหลังการบริโภคบรรจุภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการจัดการวัสดุเหลือใช้ในด้านต่าง ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการส่งเสริมพฤติกรรมการใช้บรรจุภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สามารถนำไปสู่การจัดการวัสดุเหลือใช้ที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนควรร่วมมือกันในการส่งเสริมการใช้บรรจุภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยการให้ความรู้ สร้างความตระหนัก และสนับสนุนการเข้าถึงบรรจุภัณฑ์ทางเลือก นอกจากนี้ ควรพัฒนาระบบการจัดการขยะที่มีประสิทธิภาพและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชน งานวิจัยนี้มีคุณค่าในการนำเสนอข้อมูลเชิงประจักษ์เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการใช้บรรจุภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและการจัดการวัสดุเหลือใช้ในบริบทของเทศบาลเมืองร้อยเอ็ดซึ่งสามารถนำไปใช้ในการกำหนดนโยบายและมาตรการที่เหมาะสมในการจัดการขยะมูลฝอยอย่างยั่งยืน

คำสำคัญ: ความสัมพันธ์; บรรจุภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม; การจัดการวัสดุเหลือใช้

Abstract

This research aims to study the relationship between the use of environmentally friendly packaging and waste management among people in Roi Et Municipality. The Circular Economy concept is used as an analytical framework, focusing on waste reduction, material reuse, and balancing the economy and the environment. A quantitative study was conducted using questionnaires to collect data from a sample of 414 people. Statistics used for data analysis included descriptive statistics and inferential statistics, using correlation coefficient analysis. The research found that purchasing decisions, usage, and post-consumption evaluation of environmentally friendly packaging were positively correlated with various aspects of waste management at a statistically significant level ($p < 0.05$). This indicates that promoting the use of environmentally friendly packaging can lead to more effective waste management. Research implications are suggested that government agencies and the private sector should collaborate to promote the use of environmentally friendly packaging by providing knowledge, raising awareness, and supporting access to alternative packaging. Additionally, an efficient waste management system should be developed, and community participation should be encouraged. This research provides empirical data on the relationship between the use of environmentally friendly packaging and waste management in the context of Roi Et Municipality, which can be used to formulate appropriate policies and measures for sustainable solid waste management.

Keywords: Relationship; Green Packaging; Waste Reduction Behaviors

แนวทางแก้ไขปัญหามีผลต่อความตั้งใจเลือกใช้สินเชื่อเพื่อผู้ประกอบการรายย่อยที่ใช้บริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อมเป็นหลักประกัน
ของธนาคารออมสินภาค 1

The Solutions to the Issues Affecting the Intention to Choose Credit
Products for Small Independent Entrepreneurs Using the Small
Industry Credit Guarantee Corporation as Collateral for the
Government Savings Bank, Region 1

ปิยะนุช กองพงษ์¹ และอริสรา เสยานนท์²

Piyanud Gongpong¹ and Arisara Seyanont²

¹⁻²มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

¹⁻²University of the Thai Chamber of Commerce

E-mail: Piyanudkapuy@hotmail.com¹

Corresponding E-mail: arisara_sey@utcc.ac.th²

This abstract is presented at the 20th National Conference on Public Administration of
Public Administration Association of Thailand at Srinakharinwirot University, March 13, 2025

บทคัดย่อ

การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ปัจจัยคุณภาพการให้บริการที่มีผลต่อความตั้งใจเลือกใช้สินเชื่อ 2) ปัจจัยการรับรู้คุณค่าผลิตภัณฑ์สินเชื่อที่มีผลต่อความตั้งใจเลือกใช้สินเชื่อ 3) ปัจจัยภาพลักษณ์ธนาคารที่มีผลต่อความตั้งใจเลือกใช้สินเชื่อ และ 4) หาสาเหตุและแนวทางแก้ไขปัญหามีผลต่อความตั้งใจเลือกใช้สินเชื่อ เพื่อผู้ประกอบการรายย่อยที่ใช้บริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อมเป็นหลักประกันของธนาคารออมสินภาค 1 ใช้วิธีการวิจัยผสมผสานเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ เก็บข้อมูลแบบสอบถามจากลูกค้าผู้ประกอบการรายย่อยหรือรายย่อย 376 ราย ทำการสัมภาษณ์บุคลากรและลูกค้า 23 ราย ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา สถิติการถดถอยพหุคูณ แผนผังก้างปลา SWOT Analysis และ TOWS Matrix ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัจจัยคุณภาพการให้บริการความเชื่อถือไว้วางใจและการให้ความเชื่อมั่นต่อลูกค้ามีผลต่อความตั้งใจเลือกใช้สินเชื่อ 2) ปัจจัยการรับรู้คุณค่าผลิตภัณฑ์สินเชื่อไม่มีผลต่อความตั้งใจเลือกใช้สินเชื่อ 3) ปัจจัยภาพลักษณ์เอกลักษณ์ของธนาคารมีผลต่อความตั้งใจเลือกใช้สินเชื่อ และ 4) สาเหตุหลักจากเอกลักษณ์ธนาคาร ความเชื่อถือไว้วางใจ การให้ความเชื่อมั่นต่อลูกค้า คุณสมบัติผู้กู้ และการเข้าถึงแหล่งสินเชื่อ แนวทางแก้ไขเร่งด่วนใช้กลยุทธ์เชิงรุกทำการตลาดพร้อมปรับปรุงตราสัญลักษณ์และออกแบบป้ายโฆษณาสินเชื่อให้โดดเด่นใช้สีชมพูตกแต่งจุดบริการให้มองเห็นชัดเจนเพื่อดึงดูดลูกค้าใหม่และรักษาลูกค้า

คำสำคัญ: ความตั้งใจเลือกใช้สินเชื่อ; แนวทางแก้ไขปัญหา; สินเชื่อเพื่อผู้ประกอบการอาชีพอิสระรายย่อย;
ธนาคารออมสินภาค 1

Abstract

The objectives of this research were to study 1) the service quality factors influencing the intention to choose credit products, 2) the perceived value of credit products affecting the intention to select credit products, 3) the bank image factors impacting the intention to use credit products, and 4) to identify causes and propose solutions for the issues affecting the intention to choose credit products for small independent entrepreneurs using the Small Industry Credit Guarantee Corporation as collateral for the Government Savings Bank, Region 1. The study utilized a mixed-methods research approach, combining quantitative and qualitative methods. Data were collected through a questionnaire from 376 small-scale entrepreneurs or self-employed clients, and interviews with 23 personnel and clients. Data analysis included content analysis, multiple regression statistics, Fishbone diagram, SWOT analysis, and TOWS matrix.

The results of research showed that 1) service quality factors such as trustworthiness and customer confidence significantly influence the intention to select credit products, 2) the perceived value of credit products had no impact on the intention to use credit, 3) the bank's image and identity had a significant effect on the intention to use credit, and 4) the main causes were related to the bank's identity, trust, customer confidence, borrower qualifications, and access to credit sources. Suggested corrective actions include adopting proactive marketing strategies, improving logo design, and enhancing credit advertising signs with clear visibility in pink color at service points to attract new customers and retain existing ones.

Keywords: Intention to Choose Credit Products; Problem-solving Approaches; Credit Products for Small Independent Entrepreneurs; Government Savings Bank Region 1

แรงจูงใจในการออมกับกองทุนการออมแห่งชาติ (กอช.)
ของผู้ต้องขังหญิงในทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่
Motivation for Savings with Thailand's National Savings Fund of
Female Prisoners in the Chiangmai Women Correctional Institution

ธัญญาภรณ์ ยัญศรี

Thanyaporn Yansri

คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Faculty of Political Science and Public Administration, Chiangmai University

E-mail: g.thanyapornys@gmail.com

This abstract is presented at the 20th National Conference on Public Administration of
Public Administration Association of Thailand at Srinakharinwirot University, March 13, 2025

บทคัดย่อ

ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ เป็นหน่วยงานในสังกัดกรมราชทัณฑ์ มีภารกิจหลักสำคัญในการควบคุมผู้ต้องขังมิให้หลบหนี, การพัฒนาพฤตินิสัยให้เป็นคนดีสามารถอยู่ร่วมกับสังคมได้เป็นปกติเมื่อพ้นโทษและการบริหารงานราชทัณฑ์ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ตลอดจนการพัฒนาคุณภาพชีวิตตามสมควรของกรมราชทัณฑ์ ภายใต้โครงการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการออมกับกองทุนการออมแห่งชาติ (กอช.) เพื่อให้ผู้ต้องขังออมเงินในระหว่างที่ถูกคุมขัง และมีเงินทุนนำไปประกอบอาชีพภายหลังพ้นโทษ บทความชิ้นนี้มีวัตถุประสงค์ สองประการ คือ ประการแรก แรงจูงใจในการออมกับกองทุนการออมแห่งชาติ (กอช.) ของผู้ต้องขังหญิงทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ประการที่สอง ปัจจัยที่มีส่งผลต่อการออมของผู้ต้องขังหญิงทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณในการเก็บข้อมูลผ่านการศึกษาคำสัมภาษณ์ และการตอบแบบสอบถามของผู้ต้องขังที่เป็นสมาชิกกองทุนการออมแห่งชาติ (กอช.) และนำข้อมูลมาวิเคราะห์ โดยใช้หลักสถิติ ได้แก่ การหาค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาพบว่าปีงบประมาณ 2567 มีจำนวนสมาชิกกองทุนการออมแห่งชาติ จำนวน 112 คน จากการเข้ามาเป็นสมาชิกใหม่ และข้อเสนอแนะจากการศึกษา ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ควรให้ความสำคัญกับโครงการร่วมกับการสนับสนุนการขับเคลื่อนสวัสดิการแห่งรัฐด้านการออมกับกองทุนการออมแห่งชาติ (กอช.) เพื่อส่งเสริมความรู้ด้านการลงทุนให้ผู้ต้องขังเกิดแรงจูงใจในการออมอย่างต่อเนื่อง

คำสำคัญ : แรงจูงใจในการออม ; กองทุนการออมแห่งชาติ (กอช.) ; ผู้ต้องขังหญิง

Abstract

Chiangmai Women Correctional Institution is an agency under the Department of Corrections with the primary mission of preventing inmates from escaping, rehabilitating them to become good individuals capable of reintegrating into society upon release, and managing correctional operations efficiently and effectively. Under the Department of Corrections' initiative, the institution has implemented a program in collaboration with Thailand's National Savings Fund to encourage inmates to save money during their incarceration, providing them with capital to start a business after serving their sentences. This study has two objectives : Motivation for Savings with Thailand's National Savings Fund of Female Prisoners in the Chiangmai Women Correctional Institution. Factors Influencing Saving Behavior of Female Prisoners in the Chiangmai Women Correctional Institution. The research employed a quantitative approach, collecting data through document studies and surveys from Prisoners are Thailand's National Savings Fund members. The data were analyzed using statistical methods, including mean, percentage, and standard deviation. The findings revealed that in the fiscal year 2024, there were 112 New Thailand's National Savings Fund members. Based on these results, it is recommended that Chiangmai Women Correctional Institution prioritize Thailand's National Savings Fund program and support the government's welfare initiatives related to savings. This includes promoting financial literacy among inmates to encourage continuous saving habits.

Keywords: Motivation for Savings; Thailand's National Savings Fund; Female Prisoners

เครือข่ายเครือญาติในสุโขทัย:
ฐานอำนาจทางการเมืองท้องถิ่นสู่การเลือกตั้งระดับชาติ
Kinship Networks in Sukhothai: A Local Political Power Base
Leading to National Elections

ณัฐพงษ์ ซีมารักษ์

Nuttapong Seemaruk

ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

Department of Political Science, Faculty of Social Sciences, Srinakharinwirot University

E-mail: nuttapong.seemaruk@g.swu.ac.th

This abstract is presented at the 20th National Conference on Public Administration of
Public Administration Association of Thailand at Srinakharinwirot University, March 13, 2025

บทคัดย่อ

บทความวิชาการชิ้นนี้มุ่งศึกษาการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างตระกูลการเมืองลักษณะรูปแบบเครือญาติในจังหวัดสุโขทัยที่มีผลต่อการขึ้นสู่อำนาจของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุโขทัยและเป็นฐานเสียงที่สำคัญสู่การเลือกตั้งระดับชาติโดยอ้างอิงกรอบแนวคิดทฤษฎีระบบอุปถัมภ์และความสัมพันธ์ทางเครือญาติเป็นแนวทางการอธิบายการสร้างเครือข่ายและความสัมพันธ์แบบเครือญาติ ผลการศึกษาพบว่า ตระกูลการเมืองที่ยึดครองพื้นที่ทางการเมืองและทรงอิทธิพลมากที่สุดในจังหวัดสุโขทัย คือ ตระกูลเครือญาติเทพสุทิน เห็นได้จากตำแหน่งบทบาททางการเมืองทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่น และเป้าหมายสำคัญของตระกูลเครือญาติเทพสุทิน คือการขึ้นสู่อำนาจของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุโขทัย ซึ่งปัจจัยสำคัญที่ทำให้ตระกูลเครือญาติเทพสุทินทรงอิทธิพลและรักษาฐานอำนาจทางการเมืองของกลุ่มตนเองไว้อย่างเข้มแข็งและมั่นคงตลอดระยะเวลาช่วง 20 ปีที่ผ่านมา คือ ความสัมพันธ์ทางเครือญาติที่เกี่ยวข้องกับการแต่งงานข้ามตระกูลทางการเมืองเพื่อเกี่ยวดองกัน และการสร้างเครือข่ายในแวดวงธุรกิจของตระกูลเครือญาติเทพสุทินที่ทำธุรกิจหลากหลายอย่างไว้ตามสิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นโครงสร้างระบบอุปถัมภ์ที่ผูกโยงกับประชาชนในพื้นที่ที่มาจากการสร้างอิทธิพลที่สั่งสมมาตั้งแต่อดีตของตระกูลการเมืองนอกจากนี้ความสัมพันธ์ทางเครือญาติที่สนับสนุนเอื้อต่อการส่งต่ออำนาจทางการเมืองเป็นเครื่องมือและฐานเสียงที่สำคัญในการขึ้นสู่อำนาจของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุโขทัยและนำไปสู่การสานต่อหรือกำหนดทิศทางตำแหน่งทางการเมืองในระดับชาติอย่างสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

คำสำคัญ: ตระกูลการเมือง; ความสัมพันธ์เครือญาติ; ระบบอุปถัมภ์

Abstract

This academic article aims to study the creation of relationships between political families and kinship networks in Sukhothai province, which have influenced the rise to power of the Governor of the Sukhothai Provincial Administrative Organization (PAO) and served as a crucial electoral base for national elections. The study is framed by the patronage system theory and kinship relations theory to explain the establishment of networks and kinship-based relationships. The study found that the most dominant political family in Sukhothai, both in terms of political power and influence, is the Thepsuthin family. This is evidenced by their political roles at both the national and local levels. The main objective of the Thepsuthin family is to ascend to the position of Governor of the Sukhothai PAO. Key factors that have allowed the Thepsuthin family to maintain strong and stable political power over the past 20 years include kinship relations through inter-family marriages to strengthen ties, as well as building business networks within the Thepsuthin family, which engages in a variety of businesses. However, all of these elements are part of a patronage system connected to the local population, created through the influence built up by the political family over the years. Moreover, the kinship relationships that support the transfer of political power serve as both tools and a significant electoral base for the rise to power of the Sukhothai PAO Governor. These relationships also contribute to continuing or directing political positions at the national level, such as becoming a Member of Parliament.

Keywords: Political Family; Kinship Relations; Patronage System

ระบบพรรคเด่นพรรคเดียวกับการพัฒนาประชาธิปไตยในสิงคโปร์:

บทบาท อิทธิพล และผลกระทบ

The Predominant-Party System and Democratic Development in Singapore: Roles, Influence, and Impacts

ทวีศักดิ์ แก้ววงศ์

Taweesak Kaewwong

ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

Department of Political Science, Faculty of Social Sciences, Srinakharinwirot University

E-mail: Taweesak.kaewwong@g.swu.ac.th

This abstract is presented at the 20th National Conference on Public Administration of Public Administration Association of Thailand at Srinakharinwirot University, March 13, 2025

บทคัดย่อ

บทความนี้มุ่งศึกษาบทบาทของระบบพรรคเด่นพรรคเดียวในประเทศสิงคโปร์ โดยเฉพาะอิทธิพลของพรรคกิจประชาชน (People's Action Party: PAP) ที่ครองอำนาจอย่างต่อเนื่องตั้งแต่สิงคโปร์ได้รับเอกราช การศึกษานี้วิเคราะห์ถึงผลกระทบของระบบพรรคเด่นพรรคเดียวที่มีต่อการพัฒนาประชาธิปไตยในประเทศ โดยอาศัยกรอบแนวคิดเกี่ยวกับระบบพรรคการเมืองและแนวคิดการพัฒนาประชาธิปไตย ผลการศึกษาพบว่าระบบพรรคเด่นพรรคเดียวของสิงคโปร์มีทั้งข้อดีและข้อเสียด้านหนึ่ง ระบบดังกล่าวช่วยสร้างเสถียรภาพทางการเมือง ทำให้รัฐบาลสามารถดำเนินนโยบายได้อย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้เศรษฐกิจของประเทศเติบโตอย่างรวดเร็วและมั่นคง อย่างไรก็ตาม ระบบนี้ยังส่งผลให้เกิดการผูกขาดทางอำนาจทางการเมือง ลดบทบาทของพรรคฝ่ายค้าน และจำกัดสิทธิและเสรีภาพของประชาชนในหลายด้าน นอกจากนี้ กลไกการเลือกตั้งของสิงคโปร์ยังเอื้อให้พรรคกิจประชาชนได้เปรียบ ทำให้พรรคนี้อำนาจอย่างยาวนาน ส่งผลให้ประชาธิปไตยของประเทศขาดความสมดุลระหว่างอำนาจรัฐและอำนาจประชาชน และแม้ว่าสิงคโปร์จะเป็นประเทศที่มีเสถียรภาพทางการเมืองและความเจริญทางเศรษฐกิจ ระบบพรรคเด่นพรรคเดียวของพรรคกิจประชาชนกลับไม่เอื้อต่อการพัฒนาประชาธิปไตยอย่างเต็มที่ เนื่องจากยังคงมีการจำกัดเสรีภาพทางการเมืองของประชาชนและการสืบทอดอำนาจอย่างต่อเนื่อง

คำสำคัญ: ระบบพรรคเด่นพรรคเดียว; พรรคกิจประชาชน; ประชาธิปไตย; การเมืองสิงคโปร์

Abstract

This article aims to study the role of the dominant-party system in Singapore, particularly the influence of the People's Action Party (PAP), which has maintained power continuously since Singapore gained independence. The study analyzes the impact of the dominant-party system on the development of democracy in the country, using the framework of political party systems and democratic development theory. The findings indicate that Singapore's dominant-party system has both advantages and disadvantages. On one hand, it has helped create political stability, allowing the government to implement policies consistently, resulting in rapid and stable economic growth. However, this system has also led to a concentration of political power, reduced the role of opposition parties, and limited the rights and freedoms of citizens in several areas. Moreover, Singapore's electoral mechanism has favored the PAP, enabling the party to maintain long-term control, which has led to a lack of balance between state power and the power of the people. Although Singapore is a politically stable and economically prosperous country, the PAP's dominant-party system has hindered the full development of democracy, as political freedoms are still restricted and power is passed down continuously.

Keywords: Dominant-party System; People's Action Party; Democracy; Singapore Politics

การขับเคลื่อนสู่อนาคตที่ยั่งยืน:
ความร่วมมือของไทยในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
Advancing Towards a Sustainable Future:
Thailand's Collaborative Efforts in Responding to Climate Change

ปริญธร อินทโฉม¹ และกานต์วี วิชัยปะ²

Parintorn Intachom¹ and Kanrawee Wichaipa²

¹⁻²ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

¹⁻²Department of Political Science, Faculty of Social Sciences, Srinakharinwirot University

E-mail: parintorn.intachom@g.swu.ac.th¹

Corresponding E-mail: kanrawee@g.swu.ac.th²

This abstract is presented at the 20th National Conference on Public Administration of
Public Administration Association of Thailand at Srinakharinwirot University, March 13, 2025

บทคัดย่อ

บทความเรื่องการขับเคลื่อนสู่อนาคตที่ยั่งยืน: ความร่วมมือของไทยในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศมีวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อศึกษาความร่วมมือของไทยในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และ 2) เพื่อวิเคราะห์ความร่วมมือของไทยในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ผลการศึกษาพบว่า 1) ประเทศไทยมีการร่วมมือกันในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเนื่องจากคำมั่นสัญญาที่ให้ไว้เป็นกับประชาคมโลกที่จะมุ่งสู่ความเป็นกลางทางคาร์บอนและการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ภายในปี 2065 ประกอบกับเนื่องจากประเทศไทยได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่ทวีความรุนแรงมากขึ้น ปัญหาดังกล่าวจึงเป็นปัญหาที่มีความจำเป็นอย่างเร่งด่วนที่ต้องเร่งดำเนินการ แต่เนื่องจากสภาพปัญหาที่มีลักษณะซับซ้อนส่งผลทำให้หน่วยงานเพียงหน่วยงานเดียวไม่สามารถแก้ไขได้ จึงมีความจำเป็นที่จะต้องอาศัยความร่วมมือจากหลายภาคส่วนในการดำเนินการ และเมื่อวิเคราะห์ความร่วมมือดังกล่าวพบว่า 2) การร่วมมือของไทยในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศนั้นตั้งอยู่บนกรอบแนวคิดว่าด้วยการอภิบาลแบบร่วมมือกันหลายภาคส่วน (Collaborative Governance) ที่ทุกภาคส่วนจะต้องเข้าไปมีบทบาทร่วมกันเพื่อรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศทั้งในมิติของการลดการปล่อยก๊าซและการปรับตัว

คำสำคัญ: การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ; การอภิบาลบนฐานความร่วมมือ

Abstract

This article aims 1) to study Thailand's collaboration in dealing with climate change and 2) to analyze Thailand's approach to collaborative governance in addressing climate change. The study found that 1) Thailand has cooperated in addressing climate change due to its commitment to the global community to achieve carbon neutrality and net-zero greenhouse gas emissions by 2065. Additionally, Thailand has been increasingly affected by climate change, which has become more severe. This issue is urgent and requires immediate action. However, due to the complexity of the problem, no single agency can resolve it alone. Therefore, cooperation across multiple sectors is essential. 2) Analyzing this cooperation reveals that Thailand's approach to climate change is based on the concept of collaborative governance, in which all sectors must actively participate in both emission reduction and adaptation efforts.

Keywords: Climate Change; Collaborative Governance

การจัดการประเด็นสาธารณะในประเทศไทย ระหว่างประเทศ และระดับโลก:

กรณีศึกษา ประเด็นสาธารณะปศุสัตว์ที่มีผลต่อภาวะโลกร้อน

และการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ

Public Issue Management in Thailand, Internationally, and Globally: A Case Study on Livestock as a Public Issue Affecting Global Warming and Climate Change

ศศิวิมล ธีรศาสตร์¹ พิจักษณ์ ภูตระกูล² และรุ่งฉาย เย็นสบาย³

Sasiwimol Threerasart¹ Phichak Phutrakul² and Rungchai Yensabai³

¹⁻³ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

¹⁻³Department of Political Science, Faculty of Social Sciences, Srinakharinwirot University

E-mail: sasiwimol.kromsang@g.swu.ac.th¹

This abstract is presented at the 20th National Conference on Public Administration of
Public Administration Association of Thailand at Srinakharinwirot University, March 13, 2025

บทคัดย่อ

บทความชิ้นนี้ต้องการนำเสนอการจัดการประเด็นสาธารณะในประเทศไทย ระหว่างประเทศ และระดับโลก ภายใต้กรณีศึกษาประเด็นสาธารณะปศุสัตว์ที่มีผลต่อภาวะโลกร้อนและการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ มุ่งการศึกษาผลกระทบที่เกิดขึ้นจากภาคปศุสัตว์ที่เกิดขึ้นและส่งผลกระทบจนเป็นประเด็นสาธารณะอันเป็นสากล ซึ่งการเปลี่ยนแปลงทางสภาพภูมิอากาศถือเป็นสถานการณ์ปัจจุบันที่ทั่วโลกกับเผชิญปัญหานี้อย่างต่อเนื่องและมีแนวโน้มทวีความรุนแรงขึ้นอย่างรวดเร็ว การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นนี้จึงทำให้เกิดเป็นประเด็นสาธารณะอันเป็นสากลที่ทั่วโลกกำลังให้ความสำคัญและกำลังร่วมกันผลักดันให้เกิดการแก้ไขในระดับนานาชาติเนื่องด้วยการเปลี่ยนแปลงทางสภาพภูมิอากาศจะส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์และสิ่งมีชีวิตที่รายล้อมความรุนแรงที่เกิดขึ้น ซึ่งการขยายตัวของการทำปศุสัตว์มีอัตราการเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วเนื่องจากความต้องการของมนุษย์ที่เพิ่มมากขึ้นอย่างไม่มีที่สิ้นสุด สอดคล้องเกี่ยวกับการขยายตัวของจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นทั่วโลกย่อมมีความต้องการในการบริโภคเพิ่มขึ้นได้ด้วยเช่นกัน และการทำปศุสัตว์เป็นอีกสาเหตุสำคัญที่มีส่วนต่อการเปลี่ยนแปลงทางสภาพภูมิอากาศของโลกใบนี้ที่กำลังดำเนินอยู่ เนื่องด้วยกระบวนการทำปศุสัตว์ในเกือบทุกระบวนการเป็นการใช้ทรัพยากรทางสิ่งแวดล้อมและส่งผลกระทบต่อทรัพยากรโลกในปริมาณมาก อาทิ การปลูกพืชและการทำการเกษตรเพื่อนำมาเป็นอาหารสัตว์ การทำฟาร์มโดยรุกรินป่าและพื้นที่น้ำ รวมถึงการสูญเสียความอุดมสมบูรณ์ของหน้าดินอันนำไปสู่การสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพต่อไปอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ในระยะยาว ซึ่งผลกระทบที่ได้กล่าวมาในข้างต้นย่อมส่งผลให้

เกิดมลพิษในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น มลพิษทางอากาศ ทางเสียง ทางน้ำและทางสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ ที่มีส่วน
เกี่ยวเนื่องกันทั้งระบบแวดล้อมและส่งผลกระทบต่อมนุษย์อย่างไม่มีที่สิ้นสุด

คำสำคัญ: ปศุสัตว์; ภาวะโลกร้อน; การเปลี่ยนแปลงทางสภาพภูมิอากาศ; ประเด็นสาธารณะ

Abstract

This article aims to present the management of public issues in Thailand, internationally, and globally through a case study of livestock-related public issues that impact global warming and climate change. The study focuses on the effects arising from the livestock sector, which have become an international public concern. Climate change is a pressing global issue that the world continues to face, with its severity rapidly escalating. This change has turned into a critical international public issue that the global community is prioritizing and collectively striving to address at the international level, as climate change significantly affects human livelihoods and surrounding ecosystems. The rapid expansion of livestock production is driven by the ever-increasing demands of humans, closely linked to the global population growth, which in turn leads to higher consumption needs. Livestock farming is a major contributing factor to the ongoing climate change due to its extensive use of environmental resources and substantial negative impact on the planet's resources. This includes growing crops and agricultural activities for animal feed, deforestation for farming, depletion of water resources, and the degradation of fertile soil, inevitably leading to long-term biodiversity loss. The aforementioned impacts contribute to various forms of pollution, including air, noise, water, and other environmental pollutants, all of which are interconnected within the ecosystem and have endless repercussions on human life.

Keywords: Livestock Farming; Global Warming; Climate Change; Public Issue

บทบาทของแอปพลิเคชันนครนนท์ในการยกระดับการบริการสาธารณะ The Role of the Nakhornnont Application in Enhancing Public Services

นุรลีย์ เซ็ง

Nurlee Seng

ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

Department of Political Science, Faculty of Social Sciences, Srinakharinwirot University

E-mail: nurlee.seng@gs.wu.ac.th

This abstract is presented at the 20th National Conference on Public Administration of
Public Administration Association of Thailand at Srinakharinwirot University, March 13, 2025

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากระบวนการพัฒนาและบทบาทของแอปพลิเคชันนครนนท์ที่เทศบาลนครนนทบุรีนำมาใช้ในการยกระดับการให้บริการสาธารณะผ่านระบบดิจิทัล โดยวิเคราะห์ 1) กระบวนการพัฒนาแอปพลิเคชัน 2) บทบาทของแอปพลิเคชันในการเพิ่มช่องทางการให้บริการและเชื่อมโยงภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชน 3) ความท้าทายและข้อเสนอแนะสำหรับการพัฒนาในอนาคต ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า แอปพลิเคชันนครนนท์เป็นนวัตกรรมที่เกิดจากความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคประชาสังคม โดยมีเป้าหมายเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและความโปร่งใสในการให้บริการสาธารณะ สอดคล้องกับแนวคิดการบริหารจัดการสาธารณะแนวใหม่ (New Public Governance: NPG) และรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ (e-Government) อย่างไรก็ตาม การดำเนินงานยังประสบข้อจำกัดด้านเทคนิคและการเข้าถึงของประชาชนบางกลุ่ม บทความนี้จะนำเสนอข้อเสนอแนะในการพัฒนาแอปพลิเคชันให้มีเสถียรภาพและครอบคลุมประชาชนมากขึ้น โดยสรุป แอปพลิเคชันนครนนท์เป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารงานท้องถิ่น ส่งเสริมความโปร่งใส และสร้างความไว้วางใจระหว่างเทศบาลและประชาชน

คำสำคัญ: แอปพลิเคชันนครนนท์; การบริหารงานท้องถิ่น; ดิจิทัล; รัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์

Abstract

This article aims to examine the development process and role of the Nakhon Nonthaburi application, implemented by the Nonthaburi Municipality to enhance public services through digital systems. The study analyzes: 1) the application's development process, 2) its role in expanding service channels and facilitating connections between the government, private sector, and citizens, and 3) challenges and recommendations for future improvements. The findings indicate that the Nakhon Nonthaburi application is an innovation resulting from collaboration between the public and private sectors, aiming to enhance efficiency and transparency in public service delivery. It aligns with the principles of New Public Governance (NPG) and e-Government. However, its implementation still faces technical limitations and accessibility challenges for certain populations. This article proposes recommendations to improve the application's stability and expand accessibility to a broader user base. In conclusion, the Nakhon Nonthaburi application serves as a crucial tool in improving local administration efficiency, promoting transparency, and fostering public trust between the municipality and its citizens.

Keywords: Nakhon Nonthaburi Application; Local Administration; Digital Innovation; e-Government

ปัญญาประดิษฐ์กับการประเมินมนุษย์: ปัญหาทางปรัชญาเมื่อ AI เข้ามาสู่

Performance Management

Artificial Intelligence and Human Evaluation: Philosophical Issues when AI Enters Performance Management

ณัฐดนันท์ ไบยา¹ และพิชักษณ์ ภูตระกูล²

Natdanon Baiya¹ and Phichak Phutrakul²

¹⁻²ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

¹⁻²Department of Political Science, Faculty of Social Sciences, Srinakharinwirot University

E-mail: natdanon.baiya@gs.swu.ac.th¹

Corresponding E-mail: phichak@gs.swu.ac.th²

This abstract is presented at the 20th National Conference on Public Administration of
Public Administration Association of Thailand at Srinakharinwirot University, March 13, 2025

บทคัดย่อ

บทความวิชาการชิ้นนี้มุ่งศึกษาการนำปัญญาประดิษฐ์ (AI) มาใช้ในการประเมินผลการปฏิบัติงานในองค์กรซึ่งถึงแม้สามารถช่วยเพิ่มความแม่นยำและประสิทธิภาพมากขึ้นแต่ก็ยิ่งก่อให้เกิดประเด็นทางปรัชญาและจริยธรรมที่สำคัญ ประการแรกคือ ปัญหาเรื่องความยุติธรรมและอคติที่อาจแฝงอยู่ในกระบวนการตัดสินใจของ AI ซึ่งข้อมูลในอดีตอาจสะท้อนความลำเอียงทางเพศ เชื้อชาติ หรืออายุ หากไม่ได้รับการตรวจสอบอาจนำไปสู่การประเมินผลที่ไม่เป็นธรรมอีกประการหนึ่งคือขอบเขตการทำงานหรือความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์และ AI ที่อาจลดทอนความสำคัญของปัจจัยที่ไม่สามารถวัดผลได้ กล่าวคือ AI นั้นสามารถประเมินผลในเชิงปริมาณได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่ยังไม่อาจวัดผลในมิติคุณภาพ เช่น ความคิดสร้างสรรค์ หรือความสามารถในการเป็นผู้นำได้อย่างครอบคลุมอันอาจทำให้คุณค่าของมนุษย์ในระบบงานลดลง และประการสุดท้ายคือ ความรับผิดชอบทางจริยธรรมในการใช้งาน AI โดยเฉพาะเมื่อการตัดสินใจส่งผลกระทบต่อพนักงาน หากการตัดสินใจของ AI ก่อให้เกิดความเสียหาย เช่น การเลิกจ้างพนักงาน ใครควรรับผิดชอบต่อผลกระทบที่เกิดขึ้น ดังนั้นแล้วองค์กรจำเป็นต้องออกแบบและใช้งาน AI อย่างมีจริยธรรม โดยต้องตรวจสอบและลดอคติในข้อมูล ฝึกอบรมบุคลากรให้เข้าใจการทำงานของ AI และรักษาสสมดุลระหว่างเทคโนโลยีกับคุณค่าความเป็นมนุษย์ เพื่อให้เกิดความเป็นธรรม ประสิทธิภาพ และความไว้วางใจในองค์กร

คำสำคัญ: ปัญญาประดิษฐ์; ปัญหาทางปรัชญา; การประเมินมนุษย์

Abstract

This academic article explores the application of artificial intelligence (AI) in organizational performance evaluation. While AI has the potential to enhance accuracy and efficiency, its use also raises significant philosophical and ethical concerns. The first issue concerns fairness and bias in AI-driven decision-making. AI systems rely on historical data, which may reflect biases related to gender, race, or age. If these biases are not properly identified and mitigated, they may lead to unfair performance assessments and reinforce existing inequalities. Another critical issue is the scope of AI's capabilities and its relationship with human judgment. AI can efficiently evaluate quantitative performance metrics; however, it remains limited in assessing qualitative factors such as creativity and leadership. An overreliance on AI in performance evaluation may diminish the recognition of human contributions that cannot be easily quantified, potentially undermining the intrinsic value of employees in the workplace. Finally, ethical responsibility in AI implementation must be addressed, particularly when AI-driven decisions have direct consequences for employees. If an AI system's assessment leads to adverse outcomes, such as employee termination, it raises the question of accountability—who should be held responsible for the consequences of AI-based decisions? Given these challenges, organizations must adopt AI-driven performance evaluation systems in an ethical manner. This includes auditing and mitigating biases in AI training data, training personnel to understand AI decision-making processes, and maintaining a balance between technological efficiency and human values. By doing so, organizations can ensure fairness, effectiveness, and trust in AI-based performance management.

Keywords: Artificial Intelligence; Philosophical Problems; Human Evaluation

การบริหารค่าตอบแทนภาครัฐในกลุ่มประเทศนอร์ดิก เพื่อถอดบทเรียนในการบริหารค่าตอบแทนภาครัฐไทย

Public Sector Compensation Management in the Nordic Countries: Lessons for Managing Public Sector Compensation in Thailand.

สุรรัตน์ สารี¹ และพิชักษณ์ ภูตระกูล²

Sureerat Sumree¹ and Phichak Phutrakul²

¹⁻²ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

¹⁻²Department of Political Science, Faculty of Social Sciences, Srinakharinwirot University

E-mail: sureerat.nwmy@gs.wu.ac.th¹

Corresponding E-mail: newmysureerat04@gmail.com²

This abstract is presented at the 20th National Conference on Public Administration of
Public Administration Association of Thailand at Srinakharinwirot University, March 13, 2025

บทคัดย่อ

บทความวิชาการนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการบริหารค่าตอบแทนภาครัฐในกลุ่มประเทศนอร์ดิกเพื่อถอดบทเรียนในการบริหารค่าตอบแทนภาครัฐไทยผ่านการวิเคราะห์จากแนวคิดหลักการบริหารค่าตอบแทน โดยจากการวิเคราะห์จะเห็นได้ว่าการถอดบทเรียนทำให้เล็งเห็นโอกาสจากการบริหารค่าตอบแทนภาครัฐนอร์ดิกที่ให้ความสำคัญกับจัดสรรค่าตอบแทนเพื่อจูงใจบุคลากรที่มีความสามารถในปัจจุบันมากกว่าบุคลากรวัยเกษียณซึ่งบริบทนี้เป็นประเด็นที่ภาครัฐไทยควรพิจารณาเพื่อปรับปรุงการบริหารค่าตอบแทนภาครัฐอย่างเหมาะสมและข้อจำกัดที่ภาครัฐไทยไม่มีงบประมาณแผ่นดินมากเพียงพอที่จะจัดสรรค่าตอบแทนในอัตราสูงเพื่อจูงใจบุคลากรได้เทียบเท่าภาครัฐกลุ่มประเทศนอร์ดิกดังนั้นภาครัฐไทยจึงจำเป็นต้องมีการบริหารค่าตอบแทนให้สัมพันธ์กับหลักการบริหารค่าตอบแทนในด้านหลักการควบคุมอย่างเคร่งครัดเพื่อใช้งบประมาณแผ่นดินให้เกิดประโยชน์สูงสุด และสำหรับข้อเสนอแนะการบริหารค่าตอบแทนภาครัฐไทย ได้แก่ ภาครัฐไทยควรมุ่งเน้นการบริหารค่าตอบแทนที่เหมาะสมและดึงดูดบุคลากรที่มีความสามารถในปัจจุบัน รวมถึงภาครัฐไทยควรพิจารณาการลดภาระในการจัดสรรงบประมาณแผ่นดินลงกลุ่มงบประมาณบุคลากร ด้วยการพิจารณาการจ้างงานบุคลากรภาครัฐอย่างรอบคอบและคุ้มค่าโดยข้อเสนอแนะเหล่านี้สามารถนำมาตัดสินใจเลือกใช้เป็นแนวทางในการบริหารค่าตอบแทนภาครัฐไทยอย่างเหมาะสมและสามารถจูงใจบุคลากรภาครัฐให้ปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพทั้งยังสามารถรักษากฎเกณฑ์ภาครัฐอันมีคุณภาพไว้กับภาครัฐไทยไว้ได้

คำสำคัญ: การบริหารค่าตอบแทน; ค่าตอบแทนภาครัฐ; กลุ่มประเทศนอร์ดิก

Abstract

This academic article aims to examine public sector compensation management in Nordic countries to extract lessons for Thailand's public sector through an analysis based on compensation management principles. The analysis reveals that the Nordic approach prioritizes allocating compensation to attract skilled personnel rather than retirees. This context presents an opportunity for the Thai government to improve its compensation management. However, a limitation is that the Thai government lacks sufficient national budget to offer competitive compensation comparable to the Nordic countries. Therefore, Thailand needs to manage compensation in alignment with strict control principles to make the best use of its national budget. The recommendations for Thailand's public sector compensation management include focusing on offering appropriate compensation to attract skilled personnel and reducing the burden on the national budget by carefully considering public sector hiring. These suggestions can guide the Thai government in managing compensation effectively, ensuring that the system is both efficient and attractive to talent. By implementing these strategies, the government can motivate public employees to perform effectively while retaining high-quality personnel within the public sector.

Keywords: Management of Compensation; Compensation; Nordic Countries

การศึกษานโยบายผลักดันอุตสาหกรรมดนตรี T-POP ของภาครัฐที่มีต่อภาคธุรกิจเอกชนในประเทศไทย

The study of government policies promoting the T-POP Music Industry and their impact on the private sector in Thailand

ณัฐนันท์ ดวงไธสง¹ ปฐมพร ทองอ่อน² เปรมสินี แกมทับทิม³ แพรวา บุญมา⁴ และวรลดา เพาะบุญ⁵

Nuttanun Duanghong¹ Pathomporn Thongon² Pramsinee kamtubtim³

Praewa Boonma⁴ and Vorlada Phorboon⁵

¹⁻⁵ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

¹⁻⁵Department of Political Science, Faculty of Social Sciences, Srinakharinwirot University

E-mail: Praewa.Boonma@gs.swu.ac.th¹

This abstract is presented at the 20th National Conference on Public Administration of
Public Administration Association of Thailand at Srinakharinwirot University, March 13, 2025

บทคัดย่อ

เนื่องจากกระแส T-POP กำลังเติบโตอย่างรวดเร็วในไทยและต่างประเทศ จนเพิ่มมูลค่าอุตสาหกรรมดนตรีไทยได้ นำไปสู่วัตถุประสงค์วิจัย 3 ประการ 1. เพื่อศึกษานโยบายส่งเสริมอุตสาหกรรมดนตรี T-POP ของไทยในปัจจุบันจากแผนยุทธศาสตร์เศรษฐกิจสร้างสรรค์ 2. เพื่อศึกษาความต้องการของเอกชนในการให้ภาครัฐเข้ามาส่งเสริมนโยบายการส่งเสริมอุตสาหกรรมดนตรี T-POP 3. เพื่อเสนอแนวทางเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจของอุตสาหกรรมดนตรี ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยศึกษาผ่านกรณีศึกษาอุตสาหกรรมดนตรี T-POP และข้อเสนอแนะเชิงนโยบายสาธารณะ และเก็บข้อมูลเชิงสัมภาษณ์จากภาครัฐ คือ สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (มหaxon) และตัวแทนภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง โดยมีผลการศึกษาคือ นโยบายการส่งเสริมอุตสาหกรรมดนตรีของภาครัฐไทยมุ่งเน้น 4 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ การส่งเสริมทรัพย์สินทางปัญญา การสนับสนุนการเติบโตในไทยและต่างประเทศ การยกระดับความสามารถสร้างสรรค์ผลงานดนตรี และการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อธุรกิจดนตรี ส่วนภาคเอกชนต้องการการสนับสนุนด้านกฎหมายจากภาครัฐ ได้แก่ ปรับปรุงกฎหมายลิขสิทธิ์ สินเชื่อ เพื่อการลงทุน จัดพื้นที่พัฒนาผลงานดนตรี ส่งเสริมการศึกษาดนตรี และผลักดันอุตสาหกรรมดนตรีสู่สากล ซึ่งนำไปสู่ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ได้แก่ การสนับสนุนทางการเงิน พัฒนาคุณภาพบุคลากร สร้างระบบสิทธิประโยชน์ การสนับสนุนทางกฎหมาย และการประชาสัมพันธ์และส่งเสริมการตลาด ส่วนข้อเสนอแนะเชิงการปฏิบัติ ได้แก่ การจัดกิจกรรมและเวทีระดับชาติ การร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน การสนับสนุนการเผยแพร่ผ่านสื่อดิจิทัล การพัฒนาสถานที่จัดแสดง และการสร้างเครือข่ายระหว่างประเทศ

คำสำคัญ: T-POP; นโยบายการผลักดันอุตสาหกรรม T-POP; มูลค่าทางเศรษฐกิจ

Abstract

Due to the rapid growth of T-POP in Thailand and abroad, which has increased the value of the Thai music industry, This research has three primary objectives: 1) Examine current policies promoting the T-POP music industry in Thailand as outlined in the Creative Economy Strategy Plan, 2) Investigate the private sector's needs for government support in promoting T-POP, and 3) Propose strategies to enhance the economic value of the music industry. The rapid growth of T-POP, which blends Thai and international cultural elements, has attracted global fanbases and increased the value of the Thai music industry. The study results indicate that the Thai government's music industry promotion policy focuses on four strategies, namely: Promoting intellectual property, supporting growth in Thailand and abroad Enhancing the ability to create musical works and creating an environment conducive to the music business. The private sector requires legal support from the government, including the improvement of copyright laws, investment loans, and the establishment of spaces for music development. Promote music education and push the music industry to the international stage, which leads to policy recommendations such as financial support Develop the quality of personnel. Create a benefits system. Legal support and public relations and marketing promotion as for practical recommendations, they include organizing national events and forums. Collaboration between the public and private sectors, support for dissemination through digital media the development of exhibition venues and the creation of international networks.

Keywords: T-POP; Policy to Promote the T-POP Trend; Economic Value

การศึกษาเปรียบเทียบการร่วมลงทุนของภาครัฐและเอกชนในการส่งเสริมอุตสาหกรรม
ภาพยนตร์ไทย: กรณีศึกษาเกาหลีใต้ สหรัฐอเมริกา และไทย
A Comparative Study of Government and Private Sector
Collaboration in Promoting the Thai Film Industry: Case Studies of
South Korea, the United States, and Thailand.

เมธาวดี ทรัพย์มีมา¹ กมลพร ชีเรไร² กัญจน์ โยธคง³ วินัส แสงฉวี⁴ และอภิสร ปัญญาเสมอทรัพย์⁵

Methawadee Supmema¹ Kamolporn Cherarai² Kanchanat Yothakong³

Venus Sangchawee⁴ and Aphatsara Panyasamoessap⁵

¹⁻⁵ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

¹⁻⁵Department of Political Science, Faculty of Social Sciences, Srinakharinwirot University

E-mail: kamolporn.che@g.swu.ac.th¹

This abstract is presented at the 20th National Conference on Public Administration of
Public Administration Association of Thailand at Srinakharinwirot University, March 13, 2025

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาการลงทุนอุตสาหกรรมภาพยนตร์ของสหรัฐอเมริกา เกาหลีใต้ ไทย และเพื่อเปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างในการลงทุนอุตสาหกรรมภาพยนตร์ของทั้งสามประเทศ เนื่องจากอุตสาหกรรมภาพยนตร์ในต่างประเทศมีนโยบายและการร่วมมือของรัฐในเรื่องของภาพยนตร์ที่เติบโต และมีการสนับสนุนจากภาครัฐอย่างชัดเจน จึงต้องการเปรียบเทียบว่ามีความเหมือนและแตกต่างในการส่งเสริมอุตสาหกรรมภาพยนตร์ โดยมีวิธีการวิจัยเชิง คุณภาพแบบกรณีศึกษา เก็บข้อมูลผ่านการวิจัยเอกสารที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมภาพยนตร์และการสัมภาษณ์ผู้ที่มีความเชี่ยวชาญด้านอุตสาหกรรมภาพยนตร์ โดยมี ผลการศึกษา คือการลงทุนของภาครัฐและเอกชนในอุตสาหกรรมภาพยนตร์ของ สหรัฐฯ และเกาหลีใต้พบว่า ทั้งสองประเทศมีรูปแบบความร่วมมือในลักษณะ Public-Private Partnership (PPP) และไทยมี ความร่วมมือ ในลักษณะ Collaboration และอุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทยยังเผชิญกับอุปสรรคหลายประการซึ่งส่งผลให้ ภาพยนตร์ไทยไม่สามารถเติบโตและแข่งขันในระดับสากลได้อย่างเต็มที่ ภาครัฐจึงควรพิจารณาแนวทางการ สนับสนุนอุตสาหกรรมภาพยนตร์อย่างจริงจังและสร้างความร่วมมือกับเอกชนอย่างจริงจังในการขับเคลื่อน อุตสาหกรรมภาพยนตร์และเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ

คำสำคัญ: การลงทุนของภาครัฐและภาคเอกชน; อุตสาหกรรมภาพยนตร์; เศรษฐกิจสร้างสรรค์; ความร่วมมือ ของรัฐและเอกชน

Abstract

The objective of this research is to study the film industry investment in the United States, South Korea, and Thailand, and to compare the similarities and differences in their film industry investments. The film industries in these countries have clear government policies and support, which have contributed to their growth. This study aims to compare how these countries promote their film industries. The research methodology is qualitative, using a case study approach, gathering data through document research on the film industry and interviews with experts in the field. The findings indicate that both the United States and South Korea have a public-private partnership (PPP) model for investment, while Thailand has a collaboration model. However, the Thai film industry still faces several obstacles, hindering its ability to grow and compete internationally. The government should seriously consider ways to support the film industry and foster stronger collaboration with the private sector to drive the industry forward and increase its economic value.

Keywords: Public and Private Sector Investment; Film Industry; Creative Economy; Public-Private Collaboration

ภาคผนวก

แบบประเมินบทความแบบ Onsite และ Online

ผลการพิจารณาบทความ
การประชุมวิชาการรัฐประศาสนศาสตร์ระดับชาติ ครั้งที่ 20
13 มีนาคม พ.ศ. 2568
ณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ชื่อผู้ประเมิน อีเมล

รหัสบทความ/หมายเลขบทความ

ชื่อบทความ (ภาษาไทย)

.....

ประเภทบทความ

☐ บทความวิจัย

☐ บทความวิชาการ

(ประเมินทุกข้อ)

(ประเมินข้อ 1, 2, 3, 4, 5, 13, 17, 18, 19)

ผลการประเมิน

ส่วนที่ 1 ประเมินประเด็นต่างๆ ในแต่ละข้อ พร้อมให้ข้อเสนอแนะ

1. ความชัดเจนของชื่อเรื่อง

☐ เหมาะสม

☐ ยังต้องปรับปรุง (โปรดให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง)

ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง

.....
.....
.....
.....

2. บทคัดย่อภาษาไทยใช้ภาษากระทัดรัดตามแบบฟอร์ม

☐ เหมาะสม ☐ ยังต้องปรับปรุง (โปรดให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง)

ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง

.....

3. การเขียน Abstract ถูกต้องตามหลักภาษา

☐ เหมาะสม ☐ ยังต้องปรับปรุง (โปรดให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง)

ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง

.....

.....

4. บทนำ

☐ เหมาะสม ☐ ยังต้องปรับปรุง (โปรดให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง)

ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง

.....

.....

5. การใช้ภาษา (ชัดเจน, เข้าใจง่าย)

☐ เหมาะสม ☐ ยังต้องปรับปรุง (โปรดให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง)

ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง

.....

.....

6. ความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์กับชื่อเรื่อง

☐ เหมาะสม ☐ ยังต้องปรับปรุง (โปรดให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง)

ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง.....

.....

.....

.....

7. ความถูกต้องของการเขียนสมมติฐาน (ถ้ามี)

☐ เหมาะสม ☐ ยังต้องปรับปรุง (โปรดให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง)

ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง.....

.....

.....

.....

8. ความทันสมัยและความถูกต้องในการเขียนเอกสารทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

☐ เหมาะสม ☐ ยังต้องปรับปรุง (โปรดให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง)

ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง

.....

.....

.....

9. ความชัดเจนของการออกแบบการวิจัย

☐ เหมาะสม ☐ ยังต้องปรับปรุง (โปรดให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง)

ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง

.....

.....

.....

10. ความเหมาะสมและคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้

- ☐ เหมาะสม ☐ ยังต้องปรับปรุง (โปรดให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง)

ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง.....

.....

.....

.....

11. ความเหมาะสมของวิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

- ☐ เหมาะสม ☐ ยังต้องปรับปรุง (โปรดให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง)

ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง.....

.....

12. ความเหมาะสมของสถิติที่ใช้ (ถ้ามี)

- ☐ เหมาะสม ☐ ยังต้องปรับปรุง (โปรดให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง)

ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง.....

.....

.....

13. การสรุปผลข้อมูลถูกต้องตามข้อมูลที่ได้รับ

- ☐ เหมาะสม ☐ ยังต้องปรับปรุง (โปรดให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง)

ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง

.....

.....

14. การอภิปรายผลข้อมูลมีเอกสาร/งานวิจัยสนับสนุน

☐ เหมาะสม ☐ ยังต้องปรับปรุง (โปรดให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง)

ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง

.....

.....

15. มีข้อเสนอแนะที่จะเป็นประโยชน์ต่อผู้อ่าน

☐ เหมาะสม ☐ ยังต้องปรับปรุง (โปรดให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง)

ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง

.....

.....

16. การใช้เชิงอรรถเพื่อการอ้างอิง

☐ เหมาะสม ☐ ยังต้องปรับปรุง (โปรดให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง)

ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง

.....

.....

17. การเขียนบรรณานุกรม

☐ เหมาะสม ☐ ยังต้องปรับปรุง (โปรดให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง)

ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง

.....

.....

18. ความคิดเห็นอื่นๆ (เพิ่มเติม) ถ้ามี

19. สรุปความเห็นของผู้ประเมิน

- ☐ ผ่านโดยไม่ต้องแก้ไข (ยกเว้นการแก้คำผิดเล็กน้อย (ถ้ามี))
- ☐ ผ่าน อย่างมีเงื่อนไขโดยปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิแล้วเท่านั้น
- ☐ ไม่ผ่าน

หมายเหตุ:

1. ผู้ประเมินสามารถเขียนข้อความหรือข้อเสนอแนะลงในเนื้อหาของบทความได้เพื่อเป็นข้อมูลป้อนกลับสำหรับแก้ไขปรับปรุง
2. การประเมินผลงานทางวิชาการของผู้ประเมินในการประชุมวิชาการของสมาคมรัฐประศาสนศาสตร์แห่งประเทศไทยทุกครั้ง ถือเป็นการประเมินผลงานทางวิชาการในการคัดเลือกบทความเพื่อไปตีพิมพ์ในวารสารทางวิชาการของสมาคมรัฐประศาสนศาสตร์แห่งประเทศไทย (PAAT Journal) ด้วย

แบบประเมินการจัดงานประชุมวิชาการรัฐประศาสนศาสตรระดับชาติ
ครั้งที่ 20 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แบบประเมินการจัดงานประชุมวิชาการรัฐประศาสนศาสตรระดับชาติ
ครั้งที่ 20 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ขอให้เลือกเพียงคำตอบเดียว

ข้อ	ความคิดเห็น	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
		1	2	3	4	5
1	ความน่าสนใจของ หัวข้อการบรรยาย					
2	ท่านได้รับความรู้จาก การบรรยายพิเศษมี ประโยชน์ในระดับ					
3	ท่านมีความเห็นว่า บรรยากาศของการ ประชุมมีความ เหมาะสมในระดับ					
4	ระยะเวลาที่ใช้ในการ ประชุมมีความ เหมาะสมในระดับ					
5	ท่านมีความพึงพอใจ กับสิ่งอำนวยความสะดวก ในการจัดการ ประชุมวิชาการ					
6	ความพึงพอใจโดยรวม การจัดการประชุม วิชาการของสมาคมรัฐ ประศาสนศาสตร์แห่ง ประเทศไทย					

7	หากมีการจัดการประชุมใหญ่สมัยสามัญประจำปี และการประชุมวิชาการครั้งต่อไป ท่านจะเข้าร่วมหรือไม่					
ข้อเสนอแนะอื่น ๆ						

สมาคมรัฐประศาสนศาสตร์แห่งประเทศไทย ขอขอบคุณทุกท่านที่เสียสละเวลาในการตอบแบบสอบถามนี้